muo
muzeum
umění
olomouc

STŘEDNĚDOBÁ KONCEPCE SBÍRKOTVORNÉ ČINNOSTI MUZEA UMĚNÍ OLOMOUC 2021-2025

Olomouc 2021

I.
Všeobecná ustanovení o sbírce

Muzeum umění Olomouc, státní příspěvková organizace (dále jen MUO), Denisova 824/47, 771 11 Olomouc, IČO 75079950 plní funkci muzea dle čl. IV. Zřizovací listiny MUO z 24. března 2014.

MUO bylo mj. zřízeno za účelem získávat, shromažďovat, trvale uchovávat, evidovat, odborně zpracovávat a zpřístupňovat veřejnosti sbírku muzejní povahy (dále jen sbírka MUO), která je tvořena těmito podsbírkami:

1. Architektura **[A]** (Příloha č. 1)
2. Autorská kniha **[L]** (Příloha č. 2)
3. Fotografie **[F]** (Příloha č. 3)
4. Kniha 20. století **[S]** (Příloha č. 4)
5. Kresba **[K]** (Příloha č. 5)
6. Medaile **[M]** (Příloha č. 6)
7. Obrazy **[O]** (Příloha č. 7)
8. Plastiky **[P]** (Příloha č. 8)
9. Užitá grafika **[UG]** (Příloha č. 9)
10. Užité umění **[UŽ]** (Příloha č. 10)
11. Volná grafika **[G]** (Příloha č. 11)
12. Nová média a intermedia **[NM]** – *návrh na vytvoření nové podsbírky* (Příloha č. 12)

Sbírka MUO je utvářena na základě vědeckého poznání, spravována podle zákona č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a vedena v Centrální evidenci sbírek (dále jen CES) pod č. **MUO/001-10-24/035001**. Celek sbírky MUO tvoří jednotlivé podsbírky, jejichž charakteristika je uvedena v CES.

II.
Závazné dokumenty

Sbírka MUO a její jednotlivé podsbírky jsou tvořeny v souladu se základními dokumenty muzea, mezi něž patří:

a) Zřizovací listina MUO
b) Koncepce rozvoje a činnosti Muzea umění Olomouc 2019-2023
c) Koncepce sbírkotvorné činnosti MUO 2015-2020 (s výhledem do roku 2025)
d) Státní kulturní politika na léta 2015-2020 (s výhledem do roku 2025)
e) Koncepce rozvoje muzejnictví v České republice v letech 2015-2020

Z těchto dokumentů pak vychází konkrétní zaměření sbírkotvorné činnosti sbírky MUO a také jednotlivých podsbírek.

III.
Východiska sbírkotvorné činnosti

1. MUO je profesionální sbírkotvornou institucí, která sbírku tvoří, spravuje a ochraňuje, a to prostřednictvím svých odborných pracovníků a kurátorů jednotlivých podsbírek.
2. Cílem sbírkotvorné činnosti je budování sbírky MUO jako nové kulturní hodnoty, tj. sbírky jako celku.
3. V případě sbírky MUO jde o sbírku specifickou, utvářenou s konkrétním záměrem.

IV.
Záměr sbírky MUO

1. Struktura sbírky MUO vychází z dlouhodobého záměru, který je formulován v Programu sbírkotvorné činnosti (viz čl. V.), jehož hlavním cílem je vytvoření kompaktní kolekce, která reflektuje dění v oblasti výtvarného umění 20. a 21. století ve středoevropském prostoru s důrazem na českou výtvarnou kulturu, a to z hlediska odborného, časového a lokálního.
2. V souvislosti s tímto záměrem, kterým je snaha začlenit MUO do mezinárodního kontextu, se prioritou ve všech podsbírkách stalo sledování kulturních, teritoriálních a společenských přesahů do středoevropského prostoru.
3. Vedlejším cílem, který sledují prostřednictvím odborné péče kurátorů jednotlivé podsbírky, je mimo rozšíření stávající sbírky MUO i vytvoření reprezentativní veřejně přístupné středoevropské expozice.

V.
Program sbírkotvorné činnosti

1. Sbírkotvorná činnost: systematické a koncepční soustřeďování uměleckých děl za účelem vytvoření jedinečné kolekce, která bude specifickým jazykem výtvarného umění vypovídat o době vzniku, o sociálních a politických poměrech z časově i teritoriálně vymezeného prostoru.
2. Časové vymezení: sbírka MUO zahrnuje specifické umělecké projevy z období 20. století, které jsou nadále rozšiřovány směrem do minulosti (do 19. století) a především do současnosti (dění po roce 2000). Vzhledem k tomu, že ve sbírce se již nacházejí konvoluty starého umění, je v rámci sbírky povoleno doplňovat i v oblasti umění staršího než z 19. století.
3. Koncepční zaměření: sbírka MUO je rozšiřována ve čtyřech základních okruzích:
   a) **Regionální umění 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na specifika olomouckého regionu a přínos místní výtvarné komunity.

b) **České umění 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na tvorbu osobností, které zásadním způsobem vytvářely a obohacovaly domácí kulturní prostředí. Specifický význam pak sbírka přikládá tvorbě solitérních umělců, kteří se vymykali dobovým proudům a tendencím a také umělcům, kteří překročili hranice domácí výtvarné scény a zasáhli do evropského nebo i světového uměleckého vývoje.

c) **Středoevropské umění 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na umělecké projevy vzniklé po roce 1945. Důraz je kladen na zachycení uměleckých projevů v zemích V4 s dílčím doplněním děl z prostoru Rakouska a Německa ve sledovaném období.

d) **Staré evropské umění** – v této části se jedná o výjimečné akvizice sbírkových předmětů; které lze prioritně zařadit především do stálé expozice Arcidiecézního muzea a výstavních projektů MUO. Fond starého umění nepředstavuje v rámci jednotlivých podsbírek MUO jednoznačně historicky a kvalitativně profilovaný celek. Z těchto důvodů lze tento fond jen obtížně, systematicky a komplexně, doplňovat a rozšiřovat.

4. Kvalitativní hledisko: do sbírky MUO jsou zařazovány jen ty umělecké projevy a umělecká díla, která kvalitativně a na základě odborného studia kurátorů jednotlivých podsbírek obohacují a rozšiřují již stávající kolekci uměleckých projevů a uměleckých děl v jednotlivých podsbírkách.

VI.
SWOT analýza

1. Silné stránky

- kvalitní sbírkový fond MUO, který je významnou součástí evropského kulturního dědictví

2. Slabé stránky

- nedostatečné finanční prostředky na systematickou akviziční činnost v důsledku špatné legislativy

3. Hrozby

- nebezpečí vzniku zásadních mezer ve sbírkách, které se vlivem narůstajících cen na trhu s výtvarným uměním v budoucnu jen stěží podaří zacelit

4. Příležitosti

- využití výzkumného potenciálu vědeckých pracovišť a jeho odborníků při výběru a nákupu zásadních uměleckých děl starého i moderního umění pro státní sbírku

VII.
Způsob nabývání děl do sbírky

1. MUO nabývá sbírkové předměty soustavně a plánovitě v rozsahu a zaměření stanovených Zřizovací listinou MUO a Programem sbírkotvorné činnosti (viz čl. V.).

2. MUO se v případě nabývání děl do sbírky řídí článkem III. Nabývání a vyřazování sbírkových předmětů, který je uveden v interní směrnici Režim zacházení se sbírkou MUO z 1. 9. 2020 (Příloha č. 15).

VIII.
Subjekty podílející se na sbírkotvorné činnosti

1. Kurátoři příslušných podsbírek.
2. Poradní sbor pro sbírkotvornou činnost.
3. Ředitel muzea.

IX.
Práva a povinnosti kurátora

1. Kurátor příslušné podsbírky se řídí Metodickým pokynem MK ČR čj. 14639/2002 k provádění některých činností souvisejících s tvorbou sbírky, péčí o sbírky, čl. I., odst. 2.1.

2. Kurátor příslušné podsbírky:

a) bezprostředně vytváří a odborně spravuje svěřenou podsbírku,
b) podílí se na přípravě koncepce sbírkotvorné činnosti,
c) organizuje a sám provádí sběr, tj. bezúplatně získává věci movité, které jsou potenciálními sbírkovými předměty,
d) předkládá návrhy na získávání a vyřazování přírůstků a předmětů ze sbírkové evidence v souladu s interní směrnicí Režim zacházení se sbírkou MUO,
e) shromažďuje i vytváří průvodní dokumentaci ke sbírkovým předmětům,
f) spravuje studijní a pomocný materiál vážící se k podsbírce.

3. Kurátor příslušnou podsbírku vytváří zejména na základě:

   a) detailní znalosti dosavadního vývoje a předchozích záměrů ve svěřené podsbírce,
   b) soustavné prospekce zájmového území a detailní znalosti prostředí, z něhož jsou pro svěřenou podsbírku přírůstky získávány,
   c) znalosti obdobných sbírek muzejní povahy jiných muzeí či sběratelů,
   d) znalosti aktuální situace na trhu s potenciálními sbírkovými předměty, včetně základní orientace v tržních cenách na domácím i zahraničním trhu,
   e) znalosti obecných i zvláštních právních předpisů, metodických pokynů a vnitřních norem

muzea,

f) obecných zásad a základních metod konzervování a restaurování sbírkových předmětů,

g) znalosti zásad ukládání, uchovávání a prezentace sbírkových předmětů.

X.
Funkce Poradního sboru pro sbírkotvornou činnost

1. Poradní sbor pro sbírkotvornou činnost MUO (dále jen Poradní sbor) zřizuje v souladu se zřizovací listinou jako svůj poradní orgán ředitel muzea, který současně jmenuje a odvolává jeho členy.

2. Poradní sbor, který se řídí Stanovami poradního sboru pro sbírkotvornou činnost z 2. června 2014, se vyjadřuje ke strategii sbírkotvorné činnosti MUO a dalším otázkám týkajícím se zejména:

   a) bezúplatného nabývání přírůstků po jejich nabytí tím, že nejméně jednou za rok souhrnně posoudí soulad akvizic s předmětem hlavní činnosti muzea a se strategií sbírkotvorné činnosti,

   b) úplatné nabývání přírůstků před jejich nabytím, přičemž posoudí zejména soulad akvizic s předmětem hlavní činnosti muzea a se strategií sbírkotvorné činnosti, význam předmětů pro vypovídající schopnost sbírky a ekonomické aspekty nabídky (posuzující cenu ve srovnání s cenami stejných nebo obdobných předmětů obvyklými na tuzemském, případně i na zahraničním trhu),

   c) úplatného nabývání nových přírůstků po jejich nabytí, došlo-li k nabytí předmětu z rozhodnutí ředitele muzea tzv. per rollam, přičemž posoudí soulad akvizice se strategií sbírkotvorné činnosti a výši kupní ceny,

   d) vyřazování předmětů ze sbírkové evidence před jejich vyřazením, přičemž se vyjádří k důvodům vyřazení a zda jsou v souladu se zákonem.

3. Poradní sbor vydává svá stanoviska formou doporučení, za konečné rozhodnutí ve věci je zodpovědný výhradně ředitel muzea.

XI.
Práva a povinnosti ředitele muzea

Ředitel má obecnou odpovědnost za naplňování účelu a předmětu hlavní činnosti muzea uvedených ve zřizovací listině muzea, tedy i za sbírkotvornou činnost.

Vykonává zejména tyto řídící pravomoci:

a) příslušným řídícím aktem vydává Koncepci sbírkotvorné činnosti pro sbírku nebo jednotlivé podsbírky, které sbírku tvoří,

b) příslušným řídícím aktem vydává Režim zacházení se sbírkou MUO podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. g) zákona č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy,

c) zodpovídá za odbornou způsobilost kurátorů příslušných podsbírek, vedoucích zaměstnanců sbírkových organizačních útvarů, konzervátorů a restaurátorů,

d) ustavuje Poradní sbor pro sbírkotvornou činnost, vydává jeho stanovy a jmenuje a odvolává jeho členy,

e) s konečnou platností rozhoduje o úplatném nabývání předmětů do sbírky muzea,

f) v případech, kdy hrozí nebezpečí z prodlení a z časových důvodů nelze přehodnotit návrh na úplatné získání věci do sbírky k projednání Poradnímu sboru, může o jejím nabytí rozhodnout tzv. per rollam, tj. bez projednání v Poradním sboru,

g) s konečnou platností rozhoduje o vyřazení předmětu ze sbírkové evidence, přičemž tato pravomoc je nepřenosná, s výjimkou opatření v rámci přenosu řídících pravomocí na jmenovaného zástupce v době dlouhodobé nepřítomnosti ředitele na pracovišti.

XII.
Závěrečné ustanovení

Platnost Střednědobé koncepce sbírkotvorné činnosti MUO je vymezena léty 2021-2025 a je závazná pro všechny odborné pracovníky i kurátory jednotlivých podsbírek.

V Olomouci dne 22. února 2021

muo
MUZEUM UMĚNÍ OLOMOUC
DENISOVA 47, 771 11 OLOMOUC
IČ: 75079950

Schválil: Mgr. Ondřej Zatloukal, ředitel MUO

Příloha č. 1

ARCHITEKTURA

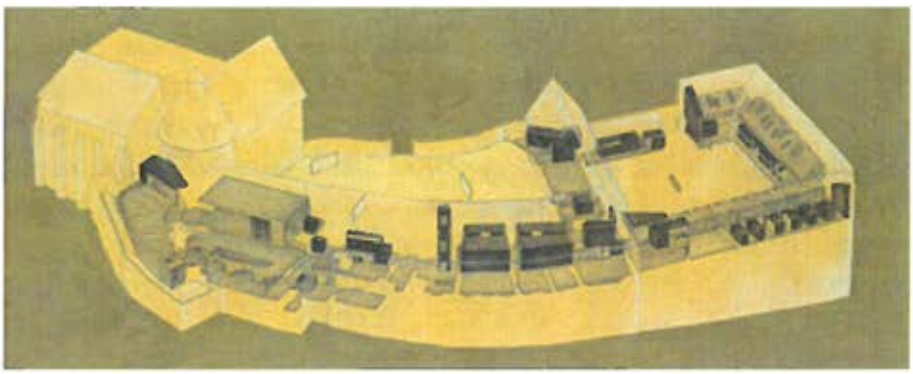

1. Zhodnocení podsbírky

Stěžejní vlastností podsbírky architektury, kterou tvoří přes 19 tisíc exponátů **[A 1 – A 2 775]**, je ucelená kolekce olomoucké architektonické produkce přelomu 19. a 20. století, na níž lze dokumentovat přerod města starého v město moderní. Na tuto etapu navazuje olomoucká meziválečná produkce, ukazující na hledání stylu ve 20. letech i avantgardní vlivy 30. let. Obdobně je tomu také i u jiných moravských a slezských měst, zastoupených ve sbírce (Ostrava, Přerov, Prostějov, Kroměříž, lázeňská města – Jeseník, Luhačovice, Teplice nad Bečvou atd.). Mezi nejvýznačnějšími architekty, jejichž dílo je ve sbírce bohatě zastoupeno, patří Lubomír a Čestmír Šlapetové, Oskar a Elly Oehlerovi, Jakob Gartner, Hubert Aust, Karl Fischer, Jaroslav Kovář st., F. A. Čermák, Antonín Navrátil, Miroslav Putna, Bohuslav Fuchs a další.

Výběr projektů 2. poloviny 20. století již tak ucelený pohled nepřináší. V 90. letech minulého století a po roce 2000 se záběr sbírky rozšířil teritoriálně, časově i typologicky (architektonické modely). Zastoupeni ve sbírce jsou nově významní zástupci avantgardní architektury (Jaromír Krejcar, Vít Obrtel). Akvizice se rozrostly o dokumentaci architektonické tvorby 2. poloviny 20. století, reprezentující produkci státních projektových ústavů s celostátní působností i práce výjimečných postav poválečné architektury: Karel Filsak, Alena Šrámková, Věra Machoninová, SIAL (Otakar Binar – Michal Brix – Petr Vaďura – Václav Králíček), Jindřich Pulkrábek, Václav Capoušek. Spíše v náhodném výběru je zastoupena rovněž produkce současných architektonických ateliérů (Zdeněk Fránek, D.R.N.H., Aulík – Fišer architekti, Jan Šépka, Alexandr Skalický).

2. Hodnota podsbírky

Ocenit sbírkové předměty bychom mohli na základě hodnoty darů, jež by čítaly kolem 1,5 mil. Kč, a hodnoty architektonických modelů, která je mezi 120-240 tis. Kč za kus (cca 6,5 mil. Kč celkem). Celková finanční hodnota většiny výkresů se vyjádřit nedá – hodnota je v jejich nenahraditelnosti a ucelenosti (např. olomoucká kolekce). Na trhu s uměním se běžně s architektonickými výkresy neobchoduje (výjimečně lze spatřit např. architektonické skici), proto ani není možné cenu jednoznačně určit.

Hodnota celé podsbírky na základě kvalifikovaného odhadu činí **cca 20 mil. Kč.**

3. Vnitřní priority při získávání přírůstků

Podsbírku budeme dle objemu cílených akvizic doplňovat v těchto kategoriích:

1. Akvizice menšího rázu:

a) Navážeme na řadu regionálního záběru, zaměříme se na architektonickou produkci transformačního **období 80. a 90. let 20. století** z Olomouce a Olomouckého kraje (konec éry místního Stavoprojektu, obnovená soukromá architektonická praxe, reflexe postmoderních postupů v navrhování). Pro možné srovnání či zapojení do širšího rámce české a slovenské, potažmo středoevropské produkce navrhujeme získat výběrový konvolut postmodernistických realizací předních českých autorů (Alena Šrámková, Václav Aulický, Josef Pleskot, Ladislav Lábus, Línek – Milunič, Václav Králíček, ADNS aj.).

b) Výběrově, s přihlédnutím ke kvalitě prací, věnovat pozornost **regionálním pracím po roce 2000 až do současnosti** u regionálních i nadregionálních autorů: Michal Sborwitz, tvorba původního uskupení HŠH, Projektil architekti, Szymon Rozwałka, Tomáš Pejpek, Roman Koucký, Petr Fabián – Jan Polách – Robert Bravenec, Miroslav Pospíšil, Ateliér M1, Osamu Okamura, Ječmen ateliér (Lukáš a Eva Blažkovi, Vítězslav Petr), Přemysl Kokeš, Martin Lubič, Aleš Burian – Gustav Křivinka, Svatopluk Sládeček, Vít Janků, A2 (David Benda – Robert Štefka), Studio Prak (Alice Michálková – Pavel Pospíšil), Jan Pospíšil, Jan Mléčka, Vojtěch Jemelka, Petra Gajdová, MOLO architekti, Martin Rusina – Martin Frei, Miroslav Malý – Zdeněk Chmel, Adam Lacina, Tomáš Machovský, Petr Pelčák, Masparti aj.).

2. Velké akvizice:

Mapovat produkci střední Evropy, zaměřit se na tři oblasti či tematické okruhy, v budoucnu nosné jako zásadní výstavní a expoziční témata (Příloha č. 13):

a) progresivní neoavantgardní tendence a utopická architektura 60. – 90. let, která naváže na dosavadní akvizice (rakouský dekonstruktivismus – Coop Himmelb(l)au, sociální koncepty – BKK-2),

b) postmodernismus a jeho recepce ve východním bloku (Imre Makovec, Hans Hollein),

c) novostavby v historickém prostředí – památková péče v socialistických zemích a její preference – kontrastní vs. kontextuální (Maďarsko, Rakousko, Polsko, Německo).

4. Vnější priority při získávání přírůstků

Určit priority v oblasti akvizic není vzhledem k nedostatku financí a nabídce na trhu jednoduché. Cestou jsou dary a koupě od individuálně oslovovaných žijících architektů, jež by postupně doplňovaly již založenou osnovu podsbírky:

a) **Výstavní projekty**, které by kromě badatelského přínosu napomohly také k akvizicím projektů z transformačního období 80. – 90. let a architektonických prací po roce 2000.

b) **Průzkumy ateliérů** – v návaznosti na střednědobý a dlouhodobý výstavní plán.

c) **Výroba architektonických modelů** – v návaznosti na střednědobý a dlouhodobý výstavní plán lze aktuální soubor systematicky zkompletovat.

d) **Aukce** – vybrané aukční síně skýtají možnost rozšíření podsbírky o unikátní, často klíčová díla, která z mnoha důvodů již nejsou dostupná jinými způsoby.

e) **Dary.**

5. Vyřazování sbírkových předmětů

Kritéria pro vyřazování sbírkových předmětů podsbírek z důvodu přebytečnosti vycházejí z Příkazu ředitele MUO č. 1/2020/SaD, ze zákona č. 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. a Metodickým pokynem MK ČR č. 53/2001. V plánovaném období se prozatím nepočítá s žádným vyřazováním v této podsbírce.

6. Inventarizace

Plánování inventarizace sbírkových předmětů vychází z Příkazu ředitele MUO č. 1/2020/SaD, ze zákona 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. Poslední řádná inventura v této podsbírce proběhla v roce 2012 a další řádná inventura se uskuteční dle harmonogramu v letech 2021-2022.

7. Digitalizace

V souladu s aktuálním plánem digitalizace 2021-2024 z grantu financovaného z Fondů EHP bude v předmětném období digitalizováno cca 65 % exponátů dané podsbírky.

8. Doplňování evidenčních záznamů

Na základě závěru poslední inventury podsbírky architektury v roce 2012 probíhá dopracování evidence 2. stupně. Revize evidence a stanovení dalších priorit její nápravy bude provedeno v rámci řádné inventury v roce 2021-2022.

9. Předpokládané finanční nároky

Náklady na doplnění podsbírky by se při nákupu projektů k olomouckým architektonickým soutěžím a stěžejním porevolučním realizacím v regionu pohybovaly cca 50 tis. Kč ročně, stejně jako výroba alespoň jednoho architektonického modelu ročně. U projektů celostátního významu cca 100 tis. Kč a u zahraničních realizací cca 100-300 tis. Kč.

Předpokládané finanční výdaje na plánované období **cca 1,8 mil. Kč** (Příloha č. 14).

Zpracovala:
Martina Mertová, kurátorka podsbírky

Příloha č. 2

AUTORSKÁ KNIHA

1. Zhodnocení podsbírky

Knihovní fond MUO v současnosti čítá přes 50 tisíc svazků. Tvoří jej z velké části umělecko-historicky a oborově příbuzná literatura. Od poloviny 90. let však muzeum začalo systematicky budovat i další knihovní fondy. Nejprve podsbírku Kniha 20. století, zaměřenou na typografii meziválečné avantgardy a pozdní poválečné moderny, dále Knihovnu Otto Františka Bablera jako součást literární pozůstalosti významného olomouckého překladatele a bibliofila, a konečně podsbírku autorské knihy, tedy knihy jako uměleckého, mnohdy v jediném exempláři vytvořeného díla.

Sbírkovým fondem jsou tzv. autorské knihy, tedy žánr, který se vymezil v rámci výtvarné avantgardy 60. let 20. století jako samostatná umělecká kategorie. Podsbírka začala vznikat na konci 90. let a dnes čítá 1 340 exponátů **[L 1 – L 1 196]**. Specifickou část podsbírky představuje unikátní kolekce 401 ks ručně psaných a kolorovaných lidových modlitebních knížek z Čech a Moravy pocházejí z 18. a 19. století (tzv. Pošova sbírka), kterou MUO získalo v roce 2002.

Podsbírka poskytuje téměř komplexní obraz fenoménu autorské knihy jak ve smyslu vývoje ve světovém i domácím kontextu, tak žánrového rozrůznění. Jedná se o výrazně mezinárodní či přesněji euroatlantickou kolekci představující různé možnosti přístupu k tomuto výtvarnému žánru. Koncepční akviziční činnosti v oblasti autorské knihy se muzeum věnuje jako jedna z mála institucí v České republice.

V roce 2009 proběhla v MUO výstava *Listování. Moderní knižní kultura ve sbírkách MUO*, kde byly veřejnosti poprvé ve větším rozsahu představeny knižní sbírky MUO - Kniha 20. století, Bablerova knihovna a Autorská kniha.

2. Hodnota podsbírky

V podsbírce jsou vedle průkopníků autorské knihy (Edward Ruscha, Sol LeWitt, Lawrence Weiner, Dieter Roth, ad.) představeny jedinečné autorské přístupy (Andy Warhol, Man Ray, Marcel Duchamp, Christian Boltanski, Wolf Vostell, Milan Knížák, Květa Pacovská, Dezider Tóth, ad.) i konceptuální (Pavel Büchler, On Kawara, Perneczky Géza, Lawrence Weiner, Jiří Valoch, Vladimír Havlík, Jiří H. Kocman, Jan Wojnar ad.) či lettristické polohy práce s knihou (Jan K. Čeliš, Jiří Hůla, Josef Volvovič, Ladislav Novák, Václav Vokolek ad.). Další linii tvoří díla, která se zabývají vztahem výtvarného umění a hudby (Milan Grygar, Arno Hintjens, ad.), hraniční oblast mezi autorskou knihou a objektem představují práce autorů z významného mezinárodního hnutí Fluxus (Biči Hendricks, George Brecht, Robert Watts ad.), které dnes patří ke klasickým a zakladatelským dílům v oblasti autorské knihy.

Samostatnou součástí podsbírky jsou autorské knihy z berlínského vydavatelství Rainer Verlag, které patřilo po celou dobu existence (1966-1995) k nejvýznamnějším vydavatelstvím autorských knih vůbec a pro svůj tvůrčí a experimentální přístup je vyhledávala řada dnes slavných autorů (např. Dieter Roth, A. R. Penck, Emmett Williams, Marcel Broodthaers, Ann Noel). MUO je přitom

jedinou institucí na světě, která díky daru Rainera Pretzella vlastní kompletní sbírku autorských knih nakladatelství Rainer Verlag.

Produkci Rainer Verlag můžeme najít mezi díly významných autorů střední Evropy, které vzhledem k zaměření MUO na umění tohoto regionu, systematicky vyhledáváme. Také při průzkumech ateliérů autorů SEFO se daří získávat i jejich produkci v oblasti autorské knihy (Maurer Dóra, Jovánovicz György, Perneczky Géza, Milan Knížák, Monogramista T.D. ad.). Významná je také tzv. Pošova sbírka ručně psaných a ilustrovaných modlitebních knížek z 18. a 19. století.

Hodnota celé podsbírky na základě kvalifikovaného odhadu činí **cca 22 mil. Kč**.

3. Vnitřní priority při získávání přírůstků

Rozšiřování podsbírky by se mělo rozvíjet minimálně v těchto směrech:

a) Pokračovat v doplňování podsbírky autorské knihy o kapitoly vynořující se z historických souvislostí střední Evropy – například produkce **samizdatové**, deníky vnitřního i externího exulantství, mapující produkci **emigrantů** (Pavel Büchler, Karol Pichler, Etienne Cornevin, Molnár Vera, Papp Tibor, Wolfgang Sakowski, Miljenko Horvat, Miroljub Todorović, Maciej Toporowicz, a dal.)

b) **Autorské deníky** – které podobně jako kresba můžou tvořit přípravu pro jiná díla (obraz, plastika), ale mohou být vnímány i jako plnohodnotný umělecký artefakt. Autorské deníky, deníkové záznamy svou autentičností se mohou stát východiskem pro tvorbu autorských knih, uměleckých či dokumentárních fotografií, filmů, beletristických děl, či soukromých nebo filozofických reflexí, nebo autonomním uměleckým dílem (Leszek Brogowski, Jan Chwalczyk, Andrzej Dudek-Dürer, Wanda Gołkowska, Sugár János, Lakner László, Vladimír Popovič, Ondrej Rudavský, a dal.)

c) **Práce absolventů významných ateliérů** či studijních skupin, věnujících se právě fenoménu autorská kniha. Například pokračující snaha o zmapování a záchrana vzorových prací zaniklého Ateliéru papír a kniha Jiřího H. Kocmana (Veronika Kopečková, Julie Kačerovská, Adéla Imreczeová, Slávka Pavlíková, Jakub Horský, Šimon Chloupek, Tomáš Rybníček a dal.)

d) Okruh **fotografické autorské knihy** s vizí budoucího možného výstavního propojení sbírek fotografie a autorské knihy MUO: Juraj Meliš, Lichá – Závodská, Kriemhild Becker, Hella Berent, Jordi Cerda, Peter Downsbrough, Jockel Heenes, Dick Higgins, Alexandra Katsiani, Jerry Kearns, Susann Kretschmer, Jaqueline Nicod, Romain Perrin, Barbara Schmidt-Heins, a dal.)

e) Okruh autorů všeobecně označený jako **Středoevropská autorská kniha**, kteří se tvorbou autorských knih zabývají jako jedné z více technik či výtvarných disciplín a jež budou součástí připravované stálé expozice SEFO (Příloha č. 13):

- Česká republika: Zdeňka Čechová, Jan K. Čeliš, Jan Faukner, Miroslav Klivar, Kateřina Kozlíková, Eva Krupíková, Karolína Mejstříková, Pavel Rudolf, Miloš Šejn, Karel Ševčík Prax, Jan Steklík
- Slovensko: Vlado Kordoš, Igor Kalný, Ján Budaj, Rudo Sikora, Otis Laubert, Peter Kalmus, Stanislav Filko, Juraj Meliš, Robert Ciprich, Vladimír Popovič, Július Koller, Roman Ondák
- Polsko: Klaus Groh, Danuta Maczak, Leszek Maluga, Antoni Mikolajczyk, Leszek Przyjemski, Małgorzata Radziszewska, Adam Rzepecki, Andrzej Wielgosz, Andzej Wielogórski
- Maďarsko: Szirányi István, Tóth Gábor, Hegedűs László

4. Vnější priority při získávání přírůstků

a) **Výstavní projekty významných umělců**, jejichž tvorba je výhradně, někdy však jen okrajově věnovaná tvorbě autorských knih, představuje nejkomplexnější formu práce s výtvarnými díly, jejíž součástí je i získávání nových sbírkových přírůstků.

b) **Průzkumy ateliérů osobností** – důležitým bodem akvizice by se měly stát také přírůstky z pozůstalosti významných umělců, či sběratelů, akvizice z významných (i zanikajících) sbírek.

c) **Výzkum lokalit a specializovaných institucí** – zintenzívnit navázanou komunikaci nejen se soukromými sběrateli, samotnými autory, či jejich vydavatelstvími a galeriemi (Guy Schraenen, Florence Loewy, Ernst Caramelle, Gina Pane, Ilja Kabakow, Anne Moeglin-Delcroix, Ann Noel, Björn Roth, Dominik Steiger, ad.), nýbrž i s několika významnými institucemi, patřícími svými sbírkami autorských knih mezi nejvýznamnější ve střední Evropě (Galerie P74, P.A.R.A.S.I.T.E. včele s Tadejem Pogačarem, Muzeum moderního umění v Lublani, Szent István Király Múzeum v Szekesfehérváru, Muzeum moderního umění v Brémách). Navázaná komunikace se týká možnosti realizace společných mezinárodních projektů – kolokvií, výstav, tvůrčích setkání a dílen, doplňování sbírky.

d) **Aukce** – vybrané aukční síně skýtají možnost rozšíření podsbírky o unikátní, často klíčová díla, která z mnoha důvodů již nejsou dostupná jinými způsoby.

e) **Dary** – vyplývající ze spolupráce na společných projektech (Trienále středoevropské kultury a umění).

5. Vyřazování sbírkových předmětů

Kritéria pro vyřazování sbírkových předmětů podsbírek z důvodu přebytečnosti vycházejí z Příkazu ředitele MUO č. 1/2020/SaD, ze zákona č. 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. a Metodickým pokynem MK ČR č. 53/2001. V plánovaném období se prozatím nepočítá s žádným vyřazováním v této podsbírce.

6. Inventarizace

Plánování inventarizace sbírkových předmětů vychází z Příkazu ředitele MUO č. 1/2020/SaD, ze zákona 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. Poslední řádná inventura v této podsbírce proběhla v roce 2018 a další řádná inventura se uskuteční dle harmonogramu v roce 2028.

7. Digitalizace

V souladu s aktuálním plánem digitalizace bude v předmětném období pokračováno ve fotografické dokumentaci dané podsbírky.

8. Doplňování evidenčních záznamů

Chronologická evidence nových sbírkových předmětů je průběžně rozpracovávána do evidence 2. stupně bezprostředně po zapsání v přírůstkové knize.

9. Předpokládané finanční nároky

Každoročně by bylo potřeba cca 400-700 tis. Kč na hrazení přírůstku, který u běžných cen autorských knih na volném trhu by představoval cca 30 autorských knih. V podsbírce autorské knihy je nyní 1 340 položek, pokud se chceme přiblížit sbírkám v portugalském Portu (15 tis. titulů autorských knih), M.N.W.B. v Brémách (50 tisíc titulů autorských knih), sbírce Muzea moderního umění v Lublani a jiným sbírkám, s nimiž máme ambici se v budoucnosti srovnávat, představuje tato částka přírůstek minimální.

Předpokládané finanční výdaje na plánované období **cca 3,3 mil. Kč** (viz. Příloha č. 14)

Zpracovala:
Gina Renotière, kurátorka podsbírky

Příloha č. 3

FOTOGRAFIE

1. Zhodnocení podsbírky

Podsbírka fotografie byla zřízena za účelem získávat, shromažďovat, trvale uchovávat, evidovat, odborně zpracovávat a zpřístupňovat veřejnosti exponáty z oblasti české fotografie v období 20. století a tvoří ji přes 8 278 exponátů **[F 1 – F 8 012]**. Sbírkový materiál dokumentuje převážně fotografickou tvorbu z oblasti české provenience v období 20. století, i když její součástí je kolekce historických fotografií, z nichž nejstarší pocházejí ze 40. let 19. století (tzv. sbírka Lubora Machytky).

Vlastní podsbírka vznikla v roce 1966. Za prvních dvanáct let existence sbírky se podařilo shromáždit kvalitní soubor bezmála osmdesáti fotografií, zahrnující jak klasiky avantgardní fotografie, tak i soudobé progresivní autory. Po roce 1978 nastal ve sbírce desetiletý útlum. Akviziční činnost se obnovila koncem 80. let 20. století. V té době se pozdější ředitel MUO Pavel Zatloukal zaměřil na sestavení celku olomoucké skupiny DOFO. Souběžně se pokusil sestavit i ukázku moravské avantgardní fotografie. Díky dlouholeté přátelské spolupráci s Antonínem Dufkem z MG v Brně se to podařilo začátkem 90. let 20. století. Koncem 90. let se v souvislosti s přípravou rozsáhlého výstavního projektu *Mezi tradicí a experimentem. Práce na papíře a s papírem v českém výtvarném umění 1939-1989* (Olomouc, 1997) začal v profilu sbírky vytvářet soubor domácí fotografické produkce v časovém průřezu od 60. do konce 80. let 20. století. Sběr prováděl kurátor Ladislav Daněk, který se zaměřil především na konceptuálně pojatou fotografii a také na prozatím opomíjenou fotografickou dokumentaci akcí a happeningů. Vznikla dnes naprosto unikátní kolekce, která je v kontextu ostatních fotografických sbírek v České republice zcela výjimečná a příležitostně se stále rozšiřuje.

K dalšímu posunu ve sbírce došlo začátkem nového tisíciletí. V důsledku rychlého růstu sbírky se nejen rozšířil její tematický záběr, ale především byla vytvořena pozice kurátora sbírky fotografie, která posílila autonomii sbírky. Od roku 2001 byla jmenována kurátorkou sbírky Helena Rišlinková - Musilová. S jejím nástupem se prohloubil zájem o konceptuální fotografii a dokumentaci akcí. Velké množství přírůstků se jí podařilo uskutečnit díky realizaci velké výstavní přehlídky *Česká a slovenská fotografie 80. a 90. let 20. století* (Olomouc, 2002). Díky Ladislavu Daňkovi se ve sbírce objevilo i první zahraniční jméno. Při průzkumu ateliéru konceptualisty Gézy Perneczkého v Kolíně nad Rýnem získal pro muzeum darem objemný soubor autorských knih a fotografií ze 70. a 80. let 20. století. Mezi lety 2004-2006 sbírka neměla stálého kurátora, o sbírku a akviziční činnost se starali ředitel muzea Pavel Zatloukal a kurátor Ladislav Daněk. Od začátku roku 2007 převzala sbírku Štěpánka Bieleszová, která se zaměřila na klasiky české meziválečné fotografie, jejichž práce zatím ve sbírce chyběly. Díky spolupráci s teoretičkou fotografie Annou Fárovou se podařilo získat například díla Františka Drtikola, Jaromíra Funka, Jaroslava Rösslera, Eugena Wiškovského, Josefa Sudka. Dnes je sbírka klasifikována jako třetí největší sbírkový fond toho druhu na území ČR. Zahrnuje jak černobílé fotografie, tak i řadu ušlechtilých tisků z období 20. let minulého století. Od konce 90. let se v podsbírce začaly shromažďovat i ukázky fotografie 21. století.

K odbornému zhodnocení a vypublikování podsbírky fotografie došlo v roce 2012 (katalog *Civilizované iluze. Fotografická sbírka MUO)* u příležitosti stejnojmenné výstavy.

2. Hodnota podsbírky

K nejcennějším a nejhodnotnějším souborům uchovávaným ve fondu patří kolekce originálních vintage printů z období tzv. meziválečné avantgardy (fotografie Františka Drtikola, Jaromíra Funka, Jaroslava Rösslera, Eugena Wiškovského, Josefa Sudka), jejichž tržní hodnota se pohybuje kolem **5 mil. Kč.** Mezi další hodnotné exponáty náleží druhé svazové album Svazu fotografů amatérů z roku 1922, které obsahuje 75 ks fotografií vytvořených tzv. ušlechtilými technikami – **500 tis. Kč.** Rovněž cenná je i *Moderní česká fotografie*, album deseti původních snímků z roku 1943, v němž jsou zastoupeni autoři Josef Sudek, Josef Ehm, Jaromír Funke, Miroslav Hák, Karel Plicka – **500 tis. Kč.**

Hodnota celé podsbírky na základě kvalifikovaného odhadu činí **cca 26 mil. Kč.**

3. Vnitřní priority při získávání přírůstků

Stávající fond lze označit jako reprezentativní ukázku vývoje české fotografie 20. století. V minulosti již bylo učiněno několik pokusů, jak do sbírky implementovat ukázky zahraniční tvorby slovenských a ve dvou případech i maďarských autorů. Současná sbírkotvorná strategie by se tedy měla ubírat také směrem k získávání dokladů progresivních fotografických tendencí na území sousedních států, tj. Polska, Rakouska a i již zmíněného Slovenska a Maďarska, což je plně v souladu s celkovým směřováním instituce a rozšiřováním jejich aktivit do střední Evropy.

Struktura podsbírky by se měla rozvíjet ve třech základních okruzích:

a) **Regionální fotografie 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na specifika olomouckého regionu a přínos místní výtvarné komunity. V podsbírce proto budeme v rámci možností pokračovat v rozvoji souboru olomoucké fotografie skupiny DOFO, Ohnisko, Klub fotografů amatérů. Důraz budeme klást i na získávání materiálu od starší a střední generace fotografů (Milena Valušková, Michal Macků, Jindřich Štreit ad.) a mladší generace (Svatopluk Klesnil, Kristýna Erbenová, Michaela Spurná, Michal Kalhous ad.).

b) **Česká fotografie 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na tvorbu osobností, které zásadním způsobem vytvářely a obohacovaly domácí kulturní prostředí: Gustav Aulehla, Jaroslav Anděl, Karel Cudlín, Pavel Dias, Fedor Gabčan, Jitka Hanzlová, John Heartfield, Jolana Havelková, Dagmar Hochová, Bohdan Holomíček, Tibor Honty, Viktor Kolář, Jaroslav Krejčí, Taras Kuščynskyj, Jan Lauschmann, Jiří Lehovec, Ivo Loos, Jan Lukas, Markéta Luskačová, Ivan Lutterer, Miroslav Machotka, Pavel Mára, Josef Moucha, Bohumil Němec, Markéta Othová ad.

c) **Středoevropská fotografie 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky se zaměřením na tvorbu vzniklou po roce 1945. Důraz je kladen na zachycení uměleckých projevů v zemích V4 s dílčím doplněním děl z prostoru Rakouska a případně i Německa ve sledovaném období, jež by měly být součástí připravované stálé expozice SEFO (Příloha č. 13):

- Slovensko: Miro Švolík, Tono Stano, Rudo Prekop, Peter Župník, Lubo Stacho, Michal Kern
- Polsko: Zofia Rydet, Zbigniew Dłubak, Jerzy Lewczynski, Józef Robakowski, Natalia LL, Andrzej Lachowicz, Marek Piasecki, Zygmunt Rytka, Tadeusz Rolke
- Maďarsko: Hajas Tibor, Halász Károly József, Kocsis Imre, Perneczky Géza, Tót Endre, Erdély Miklós, Kismányoky Károly, Pinczehelyi Sándor
- Rakousko: okruh vídeňských Akcionistů – Arnulf Rainer, Hermann Nitsch, Günther Brus
- země bývalé Jugoslávie: Katalin Ladik, Slavko Matković, Bálint Szombathy, Stane Jagodič

4. Vnější priority při získávání přírůstků

Za priority při získávání přírůstků považujeme zejména plánované ateliérové průzkumy a výstavní projekty, zaměřené na získávání nových přírůstků:

a) **Průzkum archivů** Mileny Valuškové, Michala Macků, Jindřicha Štreita, Gustava Aulehly, Pavla Diase, Fedora Gabčana, Jaroslava Krejčí, Tarase Kuščynského, Ivana Lutterera, Miroslava Machotky, Josefa Mouchy a Klubu fotografů amatérů v Olomouci v souvislosti s přípravou výstavních a publikačních projektů.

b) **Průzkum pozůstalostí těchto autorů:**

- Slovensko: Milan Adamčiak, Július Koller, Michal Kern
- Polsko: Wojciech Bruszewski, Witosław Czerwonka, Zbigniew Dłubak, Jerzy Lewczynski, Marek Piasecki, Zofia Rydet
- Rakousko: Valie Export, Peter Weibel, vídeňští Akcionisté – v souvislosti s rozvojem projektu SEFO / CEAD
- Maďarsko: Hajas Tibor, Halász Károly József, Kocsis Imre, Erdély Miklós

c) **Průzkum ateliérů žijících autorů:**

- Česko: Jolana Havelková, Bohdan Holomíček, Michal Kalhous, Viktor Kolář, Jiří Kovanda, Pavel Mára, Josef Moucha, Markéta Othová
- Polsko: Leszek Brogowski , Jarosław Kozłowski , Andrzej Lachowicz , Natalia LL, Ewa Partum, Andrzej Paruzel , Józef Robakowski , Zygmunt Rytka , Andrzej Różycki, Tadeusz Rolke, Jerzy Treliński , Ryszard Waśko
- Slovensko: skupina Bahama, Peter Rónai, Miro Švolík, Tono Stano, Rudo Prekop, Peter Župník, Lubo Stacho
- Rakousko: Arnulf Rainer, Hermann Nitsch
- Maďarsko: Perneczky Géza, Tót Endre, Kismányoky Károly, Pinczehelyi Sándor

d) **Aukce** – vybrané aukční síně skýtají možnost rozšíření podsbírky o unikátní, často klíčová díla, která z mnoha důvodů již nejsou dostupná jinými způsoby

e) **Dary** – v souvislosti s průzkumem ateliérů, archivů a pozůstalosti

5. Vyřazování sbírkových předmětů

Kritéria pro vyřazování sbírkových předmětů podsbírek z důvodu přebytečnosti vycházejí z Příkazu ředitele MUO č. 1 /2020 SaD, ze zákona č. 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. a Metodickým pokynem MK ČR č. 53/2001. V plánovaném období se prozatím nepočítá s žádným vyřazováním v této podsbírce.

6. Inventarizace

Plánování inventarizace sbírkových předmětů vychází z Příkazu ředitele MUO č. 1 /2020 SaD, ze zákona 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. Poslední řádná inventura v této podsbírce proběhla v roce 2017 a další řádná inventura se uskuteční dle harmonogramu v roce 2027.

7. Digitalizace

V souladu s aktuálním plánem digitalizace 2021-2024 z grantu financovaného z Fondů EHP bude v předmětném období digitalizováno cca 50 % exponátů dané podsbírky.

8. Doplňování evidenčních záznamů

Chronologická evidence nových sbírkových předmětů je průběžně rozpracovávána do evidence 2. stupně bezprostředně po zapsání v přírůstkové knize.

9. Předpokládané finanční nároky

Předpokládané finanční výdaje na plánované období **cca 4, 35 mil. Kč** (Příloha č. 14).

Zpracovala:
Štěpánka Bieleszová, kurátorka podsbírky

Příloha č. 4

KNIHA 20. STOLETÍ

1. Zhodnocení podsbírky

Podsbírka Kniha 20. století, vedená jako speciální oddíl fondu knihovny MUO, byla založena v roce 1994 a tvoří ji kolekce knih, časopisů a sborníků, na jejichž úpravě se podíleli významní představitelé výtvarného umění 20. století. Ve sbírkovém fondu je evidováno celkem 1 146 svazků **[S 1 – S 1 133]**. Akvizice probíhají průběžně - nákupy v antikvariátech zejména v Praze a v Brně, na aukcích i od soukromých sběratelů. Cenné přírůstky ze zahraniční produkce se podařilo již několikrát získat na Mezinárodním knižním veletrhu v Lipsku.

Impulsem ke vzniku sbírky se stala výstava *Česká avantgarda 1922-1938. Reflexe evropského umění a fotografie v knižní úpravě* (Olomouc, 1996). Autor výstavy Zdenek Primus se zaměřil na většinou opomíjenou oblast umění – výtvarnou a typografickou úpravu knihy. Jádrem sbírky se tak stalo období mezi dvěma světovými válkami, kdy hlavními proudy v českém knižním umění jsou funkcionalisticky orientované knižní úpravy a konstruktivistická typografie, u nás silně ovlivněné novým pojetím knihy v poválečném Rusku (Karel Teige, Vít Obrtel), expresionistická tvorba Josefa Čapka i umělci tvořící v duchu poetismu a surrealismu (Jindřich Štýrský, Toyen). V meziválečném období zažívá vzestup také užití fotografie a fotomontáže na knižních obálkách (Zdeněk Rossmann, Ladislav Sutnar, Jindřich Štýrský, Toyen).

Časové rozpětí sbírky se postupně rozšířilo směrem do minulosti; součástí sbírky jsou knižní úpravy umělců tvořících na počátku 20. století ve stylu secese, symbolismu, dekadence a později expresionismu (Vojtěch Preissig, Josef Váchal, Jan Konůpek, František Kobliha, František Bílek). Na výstavě *Kniha v českém kubismu* (Olomouc, 2005) byly představeny práce nejvýznamnějších knižních tvůrců tzv. lomeného stylu (František Kysela, Vratislav Hugo Brunner, Jaroslav Benda, Method Kaláb).

Směrem k současnosti nás posouvá zejména období šedesátých let, kdy byla knižní obálka pro umělce zástupnou platformou a mnohdy jediným prostředkem, jak proniknout na veřejnost. Skvělé výtvarné zpracování obálky mají i celé ediční řady jako Světová literatura nebo Otázky a názory. Tento fenomén ve sbírce reprezentují např. Jiří Balcar, Václav Bláha, Libor Fára, Vladimír Fuka, Milan, Grygar, Jiří Rathouský, Zbyněk Sekal, Zdenek Seydl nebo Jaromír Valoušek.

Českou knižní kulturu ve sbírce výběrově doplňuje i řada exemplářů ze zahraniční produkce, především představitelů ruské avantgardy (El Lisický, Alexandr Rodčenko ad.).

V roce 2009 proběhla v MUO výstava *Listování: moderní knižní kultura ve sbírkách MUO,* kde byly veřejnosti poprvé ve větším rozsahu představeny knižní sbírky MUO - Kniha 20. století, Bablerova knihovna a Autorská kniha. V roce 2019 byla sbírka Kniha 20. století prezentována výstavou *Sousedé v knize: česká a německá knižní kultura 1. poloviny 20. století*, kterou tvořil výběr téměř 300 knih z této sbírky. Kromě těchto větších knižních výstav bývají sbírkové knižní exempláře rovněž doprovodem k výstavám v MUO, které jsou zaměřeny na grafické umění. Knihy ze sbírky Kniha 20. století jsou také často zapůjčovány na výstavy pořádané jinými institucemi (Moravská galerie v Brně, Západočeská galerie v Plzni, Galerie hlavního města Prahy a další).

2. Hodnota podsbírky

Hodnotu podsbírky lze jen velmi těžce vyčíslit, neboť u knižních sbírkových předmětů se jejich reálná hodnota v průběhu času velmi mění a je ovlivněna i stavem - zachovalostí daného předmětu, momentální poptávkou apod., proto cenové rozpětí u jednoho knižního titulu může kolísat i v rozmezí tisíců korun.

Mezi nejvýznamnější předměty patří nepochybně stěžejní dílo ruské avantgardy *Dlja golosa* v úpravě El Lisického, jehož hodnota se odhaduje na cca **150 tis. Kč.** Za nejcennější dílo z české knižní produkce považujeme *Abecedu* Vítězslava Nezvala v úpravě Karla Teigeho, jejíž hodnota se nyní pohybuje kolem **70 tis. Kč.**

Hodnota celé podsbírky na základě kvalifikovaného odhadu činí **cca 2,5 mil. Kč.**

3. Vnitřní priority při získávání přírůstků

Českou knižní produkci navrhuji doplňovat v rámci výše uvedených okruhů zájmu. Vzhledem k plánovanému rozšíření aktivit muzea a připravovanému budování SEFO by bylo dobré zaměřit nyní akviziční činnost především na získání exemplářů reprezentujících avantgardní knižní kulturu slovenskou, maďarskou, polskou, rakouskou a německou.

4. Vnější priority při získávání přírůstků

Knihy do sbírky by se daly získat ve vytipovaných antikvariátech v Bratislavě, Berlíně i jiných německých městech, ve Vídni, Budapešti, Krakově nebo ve Varšavě. Převážná většina antikvariátů nabízí své knihy i v e-shopech na internetu, je však někdy riziko spolehnout se na informace o stavu díla. Kromě toho navázat spolupráci s institucemi i soukromými osobami, které se zabývají knižní kulturou 20. století a od nich získat další kontakty.

Aukce – vybrané aukční síně skýtají možnost rozšíření podsbírky o unikátní, často klíčová díla, která z mnoha důvodů již nejsou dostupná jinými způsoby (El Lisický, maďarská škola (Lajos Kassák, Henryk Berlewi), Bauhaus, produkce polského Bloku a okruhu slovenského časopisu DAV ad.).

5. Vyřazování sbírkových předmětů

Kritéria pro vyřazování sbírkových předmětů podsbírek z důvodu přebytečnosti vycházejí z Příkazu ředitele MUO č. 1/2020/SaD, ze zákona č. 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. a Metodickým pokynem MK ČR č. 53/2001. V plánovaném období se prozatím nepočítá s žádným vyřazováním v této podsbírce.

6. Inventarizace

Plánování inventarizace sbírkových předmětů vychází z Příkazu ředitele MUO č. 1/2020/SaD, ze zákona 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. Poslední řádná inventura v této podsbírce proběhla v roce 2011 a další řádná inventura se uskuteční dle harmonogramu v roce 2021.

7. Digitalizace

V souladu s aktuálním plánem digitalizace bude v předmětném období pokračováno ve fotografické dokumentaci dané podsbírky.

8. Doplňování evidenčních záznamů

Chronologická evidence nových sbírkových předmětů je průběžně rozpracovávána do evidence 2. stupně bezprostředně po zapsání v přírůstkové knize.

9. Předpokládané finanční nároky

Každoročně by bylo potřeba minimálně 200-250 tis. Kč na hrazení přírůstků, které bychom chtěli postupně zařazovat do sbírky, zejména při budování fondu zahraniční knižní produkce zaměřeného na země V4, jež jsou prioritní pro SEFO.

Předpokládané finanční výdaje na plánované období **cca 900 tis. Kč** (Příloha č. 14).

Zpracovala:
Hana Bartošová, kurátorka podsbírky

Příloha č. 5

KRESBA

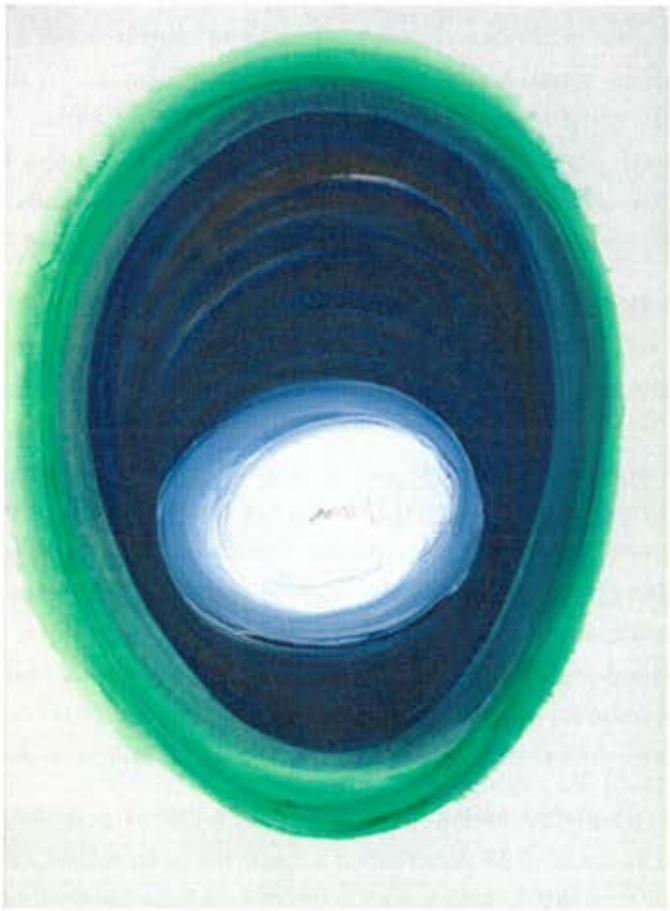

1. Zhodnocení podsbírky

Podsbírka kresby patří k nejstarším sbírkám MUO a svým rozsahem je po podsbírce grafiky druhou nejpočetnější. V současné době je ve sbírkovém fondu evidováno přes 16 tisíc kreseb **[K 1 – K 16 488]**. Vznikla nejdříve jako sbírka prací na papíře již se založením *Galerie výtvarného umění* (1951), existující tehdy ještě jako součást *Krajského musea Olomouc.* Její sbírkový fond vznikl z postupně fúzujících sbírek bývalého *Městského musea v Olomouci,* Fondu národní obnovy, Klubu přátel umění a z deponátů. Postupné rozrůstání sbírky vedlo na poč. 80. let 20. století k jejímu rozdělení na podsbírky kresby a grafiky. Když byla roku 2008 založena podsbírka autorské knihy, byla do ní převedena i část exponátů z podsbírky kresby.

Podsbírka vznikala na půdorysu několika spontánně vytvářených sbírkových souborů, jako nevyhraněná přehlídka umění kresby celého 20. století. Přesto je v ní uloženo několik solitérních významných kreseb, přesahujících svým vznikem do 18. i 19. století (např. kresby připisované Josephu Vernetovi z 2. pol. 18. stol., studie Petra Maixnera, 1858, nebo kresba Franze Alta, 1890). Systematičtěji jsou ve sbírce zastoupeni až autoři konce 19. století (Julius Eduard Mařák, František Bohumír Zvěřina, Maxmilián Pirner, Luděk Marold, Hanuš Schwaiger, Jan Preisler, Alfons Mucha).

Početnější a také dynamičtěji se rozvíjející je část podsbírky reprezentující fond 20. století. Nejstarší ucelené autorské kolekce kreseb souvisí ještě se sběratelskou a galerijní aktivitou nakladatele Romualda Prombergera z počátku 20. století (Stanislav Lolek, Adolf Kašpar). Nepřehlédnutelná je také rozsáhlá pozůstalost blízkého Prombergerova spolupracovníka Prof. Karla Wellnera. Vedle generace českého symbolismu a secese reprezentované jmény František Bílek, Jan Konůpek, Josef Váchal, Vojtěch Preissig, Alfons Mucha, jsou v podsbírce zastoupeny též práce předních tvůrců české klasické moderny (Josef Čapek, Emil Filla, František Foltýn, Jaroslav Král, Adolf Hoffmeister, František Muzika, Jan Zrzavý). Své místo v ní zaujímá též sochařská kresba, reprezentovaná pracemi Jana Štursy, Otto Gutfreunda, Vincence Makovského, Josefa Wagnera, Ladislava Zívra. Generace Skupiny 42 je zastoupena především významnou kolekcí kreseb Františka Hudečka a menšími soubory Václava Zykmunda, Zdeňka Sklenáře a Josefa Istlera. Z tvorby solitérních umělců je pozoruhodná kolekce volné i užité kresby Františka Tichého a ilustrační kresby Aléna Diviše.

Zastoupení autorů poválečné kresby bylo ovlivněno kulturně-politickou situací, nákupy se děly nesystematicky, často na základě prozíravosti a neohroženosti některých kurátorů. K systematické revizi akviziční činnosti v těchto letech a k zásadním krokům k zacelení některých závažných mezer došlo v souvislosti s přípravou významné expozice *Mezi tradicí a experimentem, Práce na papíře a s papírem v českém umění 1939-1989* (Olomouc, 1997), kdy byla sbírka doplněna o téměř 350 kreseb, významně zvyšujících výpovědní hodnotu celé kolekce. Podsbírka tak byla mj. rozšířena o do té doby opomíjený výtvarný experiment a konceptuální tvorbu.

Promyšleným akvizicím napomohla paralelně probíhající badatelská činnost, jejíž výsledkem byly monografické výstavy, ať již vlastní nebo přejaté, z nichž byly do sbírek získávány hodnotné soubory (Vladimír Fuka, Adriena Šimotová, Karel Malich, Václav Stratil, Radoslav Kutra, Miroslav Šnajdr st.).

Podsbírka byla také významně obohacena několika odkazy a dary z pozůstalosti (např. odkazem Vladimíra Pukla, Karla Svolinského, Bohumíra Dvorského, Jaromíra Šolce nebo Stanislava Menšíka, Tomáše Černouška, Michala Ranného a Miloslava Sony Halase).

Specifikem podsbírky kresby je také rozsáhlá kolekce art brut, vzniklá jako výsledek vlastní badatelské činnosti a spolupráce se sběratelem a znalcem l'art brut Pavlem Konečným. Sbírka obsahuje práce našich významných insitních autorů (Cecilie Marková, Anna Zemánková, Václav Groul), mediumních kreseb (Josef Kotzian, Františka Šťastná, Adéla Ducháčová) i mezní autory l'art brut (Karel Havlíček, Vlasta Kodríková).

Zahraniční umění je v podsbírce kresby zastoupeno menší kolekcí španělských malířů z okruhu Oscara Domíngueze (Baltasar Lobo Casuero, Honorio Garcia Condoy), malou, ale významnou kolekcí umělců z moskevského hnutí Dviženie (Lev Nusberg, Francisco Infante-Arana, Galina Bittová) a ucelenou kolekcí německých expresionistů, získanou v souvislosti s výstavou *Vzplanutí. Expresionistické tendence ve střední Evropě 1903-1936* (Olomouc, 2008). Od roku 2007, kdy bylo založeno SEFO, je podsbírka také rozšiřována o díla zahraničních umělců střední Evropy (Jozef Jankovič, Dezider Tóth, Rudolf Fila, Laco Teren ad.).

Mezi umělci jiné národnosti zaujímají specifické místo němečtí umělci působící na československém území. Jejich díla většinou zůstala až do roku 1990 mimo aktivní zájem sbírkotvorných institucí. V podsbírce kresby našly své místo pozůstalosti Rudolfa Mathera, Kurta Grögera a předválečná tvorba Rudolfa Michalika, díla ostatních autorů jsou zastoupena víceméně ojediněle.

K odborného zhodnocení a vypublikování podsbírky kresby došlo v roce 2016 (katalog *Uhlem, štětcem, skalpelem ...Sbírka kresby MUO)* u příležitosti stejnojmenné výstavy.

2. Hodnota podsbírky

Hodnota podsbírky je nevyčíslitelná. Jak pro její vlastní uměleckou hodnotu, tak jako důležitý zdroj poznávací. Jako naprosto nedostatečný, nicméně poměřitelný způsob přiblížení její hodnoty může posloužit velmi přibližný odhad vycházející z porovnání s cenami na uměleckém trhu. Z tohoto pohledu se dnes jako nejatraktivnější jeví mnozí umělci zastoupení i v naší podsbírce - Alfons Mucha, Vojtěch Preissig, Jan Preisler, Emil Filla, Otto Gutfreund, Josef Šíma, Mikuláš Medek, Adriena Šimotová, Karel Malich.

Hodnota celé podsbírky na základě kvalifikovaného odhadu činí **cca 322 mil. Kč.**

3. Vnitřní priority při získávání přírůstků

Podsbírka by se měla rozvíjet ve čtyřech základních okruzích, přičemž důraz by měl být položen na české a středoevropské umění 20. a 21. století:

a) Práce autorů reprezentující **umění regionu 20. a 21. století** by měla navázat na tzv. fenomén olomoucké kresby a doplňovat stávající kolekce. Z tohoto pohledu by bylo vhodné se zaměřit na doplnění tvorby Václava Stratila, Lubomíra Dostála, Anežky Kovalové, Pavla Herynka, Eleonory Pražákové, Jiřího Lindovského. Dále rozšíření neuspokojivého zastoupení kreseb Jiřího Krtičky, Aleše Lamra, Markéty Kuxové, Ladislava Daňka, Miroslava Koupila. Důraz by měl být položen také na získávání materiálu střední a mladší generace – např. Pavel Forman, Pavel Preisner, Radka Bodzewicz.

b) Doplňování kolekce **českého umění 20. a 21. století** by se měla zaměřit na autory, kteří zásadním způsobem vytvářeli a obohacovali domácí kulturní prostředí a jejichž tvorba náleží k vrcholům českého umění. Pro doplnění stávající sbírkové kolekce by bylo vhodné získat práce osobností: z okruhu sdružení Sursum (raná tvorba Jana Konůpka, kresby Františka Koblihy, Rudolfa Adámka). Z avantgardních umělců jsou ve sbírce mezery v tvorbě Františka Kupky, Josefa Šímy, Toyen, Jindřicha Štyrského. Ze Skupiny 42 je třeba doplnit díla Jana Kotíka a Bohumíra Matala. Z poválečné doby se zaměřit na členy skupiny Experiment (František Dvořák, Jaroslav Uiberlay), Máj (Andrej Bělocvětov, Miloslav Chlupáč, Libor Fára, Robert Piesen, Stanislav Podhrásky, Mojmír Preclík), Konfrontace (Pavla Mautnerová, Jan Koblasa, Čestmír Janošek, Zbyšek Sion), Etapa (František Ronovský, Karel Teissig), Trasa (Olga Čechová, Čestmír Kafka, Karel Vaca, Jitka a Květa Válovy), UB 12 (Václav Bartovský, Václav Boštík, Vladimír Janoušek, Daisy a Jiří Mrázkovi, Adriena Šimotová), Parabola (Rudolf Hliněnský) a M57 (Vladimír Tesař, Ladislav Karoušek). Ze solitérů 50. a 60. let by bylo vhodné získat kresby z rané tvorby Pavla Brázdy, Věry Novákové, Ivana Sobotky, Vojmíra Vokolka, Miloslava Troupa, Jiřího Šindlera, Ludmily Jiřincové. Z generace nastupující v 2. polovině 60. let se zaměřit na kresebnou tvorbu Karla Nepraše, Jana Steklíka, Miloše Ševčíka, Václava Sokola, Jitky Svobodové. Z následující generace ve sbírce chybí kresby Vladimíra Nováka, Tomáše Švédy, Stanislava Judla, Jiřího Načeradského. Tvorbu 70. a 80. by bylo zapotřebí doplnit o díla Vladimíry Sedlákové, Petra Veselého, Vladimíra Kokolii, Ivana Kříže. Zásadně nedostatečně je zastoupeno umění od 90. let do současnosti (Alena Vršanská, Jan Hísek).

c) Kolekce **art brut** by měla být doplněna o české autory Františka Kudelová, Luboš Plný, Zdeněk Košek, Františka Kudelová, Josef Kotzian, český okruh spiritistů 20. století. V souvislosti s výstavním plánem a okruhem zájmů by měla být sbírka rozšířena také o polský art brut - Maria Wnęk, Edmund Mojsel, Adama Debińsky, Justyna Matysiak, Wladyslaw Grygny, Wladyslawa Iwańska, Wlodzimierz Rosloń, Henryk Żarski.

d) Rozšiřování **středoevropského umění 20. století (SEFO)** by měla adekvátním způsobem doplnit akvizice pro podsbírku malby a plastiky (Příloha č. 13).

- Slovensko: Rudolf Sikora, Pavol a Danuta Binderovi, Juraj a Mária Bartuszovi, Michal Kern a práce mladší generace,
- Polsko: Henryk Stażewsky, Andrzej Wróblewsky, Stefan Gierowsky, Tadeusz Kantor, Jerzy Nowosielsky, Wojciech Fangor, Edward Dwurnik,
- Maďarsko: Nádler István, Birkás Ákos a Mauer Dóra,
- Rakousko: Vídeňská fantazijní škola (Ernst Fuchs), vídeňští Akcionisté (Arnulf Rainer, Hermann Nitsch a Günther Brus) abstraktní expresionisté (Max Weiler, Hans Staudacher, Markus Prachensky, Josef Mikl) konceptuální umění (Gerhard Ruhm).

4. Vnější priority při získávání přírůstků

a) **Výstavní projekty** - autorské výstavy.

b) **Průzkumy ateliérů osobností** - SEFO / CEAD (Rudolf Sikora, pozůstalost Adrieny Šimotové, Michala Kerna, Márie Bartuszové).

c) **Výzkum lokalit a ateliérů** - důkladný průzkum díla umělců spjatých s regionem ať již žijících nebo nežijících (dílo a archív Radoslava Kutry, Jany Jemelkové). Průzkum soukromých sbírek umění, působících v regionu. Pozůstalosti významných solitérů českého umění 20. století (Grigorij Musatov, Alois Wachsmann, Jaroslav Uiberlay, Milada Schmidtová).

d) **Aukce** - vybrané aukční síně skýtají možnost rozšíření podsbírky o unikátní, často klíčová díla, která z mnoha důvodů již nejsou dostupná jinými způsoby.

e) **Dary**.

5. Vyřazování sbírkových předmětů

Kritéria pro vyřazování sbírkových předmětů podsbírek z důvodu přebytečnosti vycházejí z Příkazu ředitele MUO č. 1/2020/SaD, ze zákona č. 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. a Metodickým pokynem MK ČR č. 53/2001. V plánovaném období se prozatím nepočítá s žádným vyřazováním v této podsbírce.

6. Inventarizace

Plánování inventarizace sbírkových předmětů vychází z Příkazu ředitele MUO č. 1/2020/SaD, ze zákona 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. Poslední řádná inventura v této podsbírce proběhla v letech 2013-2015 a další řádná inventura se uskuteční dle harmonogramu v roce 2023-2024.

7. Digitalizace

V souladu s aktuálním plánem digitalizace 2021-2024 z grantu financovaného z Fondů EHP bude v předmětném období digitalizováno cca 64 % exponátů dané podsbírky.

8. Doplňování evidenčních záznamů

Chronologická evidence nových sbírkových předmětů je průběžně rozpracovávána do evidence 2. stupně bezprostředně po zapsání v přírůstkové knize.

9. Předpokládané finanční nároky

Předpokládané finanční výdaje na plánované období **cca 5,75 mil. Kč** (Příloha č. 14).

Zpracovala:
Šárka Belšíková, kurátorka podsbírky

Příloha č. 6

MEDAILE

1. Zhodnocení podsbírky

Podsbírka je rozdělena na dvě části - soubor evropského medailérství 19. století a soubor českého medailérství 20. století. V současné době je ve sbírkovém fondu evidováno 1171 medailí **[M 1 – M 1 178]**.

První část převzalo MUO v roce 1952 z bývalého *Městského musea v Olomouci* a tvoří ji soubor ražených pamětních medailí, které byly vydávány k nejrůznějším slavnostním příležitostem. Mezi nevýznamnější exponáty patří soubory rakouského (Josef Christian Christelbauer, Rudolf Ferdinand Marschall, Carl Radnitzky, Josef Tautenhayn ad.), italského (Giuseppe Girometti, L. Gori, Antonio Zanetti, F. Bianchi), francouzského (Daniel Duppuis), německého a českého medailérství. Tento tzv. základní fond byl v dalších letech rozšiřován především vlastní akviziční činností.

Druhou část tvoří soubor medailí a plaket českého medailérství 20. století. Jádro sbírky tvoří jednak kolekce klasické moderny z let 1900-1930 (Stanislav Sucharda, Otakar Španiel, Jaroslav Horejc, Josef Wagner ad.) a jako určitý pandán ke kolekci klasické moderny soubor medailí a plaket z 60. - 80. let 20. století (Jiří Harcuba, Jiří Seifert, Lumír Šindelář, Adolf Havelka ad.) s těsnými vazbami na podsbírku plastiky. Vedle uvedených kolekcí patří k podstatnému souboru také kolekce hlavních osobností působících na střední Moravě (Julius Pelikán, Josef Hladík, Miloslav Beutler, Rudolf Doležal ad.). Tento druhý soubor, který částečně také pochází z bývalého *Městského musea* v *Olomouci,* byl v dalších letech rozšiřován především vlastní akviziční činností a prostřednictvím ministerských nákupů a darů.

2. Hodnota podsbírky

Nejdůležitějším souborem v podsbírce jsou medaile 19. a počátku 20. století vydané k významným událostem moravského i českého regionu i v tehdejším Rakousku-Uhersku nebo emitované tehdejšími společenskými institucemi, případně vybranými jednotlivci. Patří k nim ražby pro různé výstavy (živnostenské, průmyslové) nebo spolky a oslavy jubileí ze života výjimečných jednotlivců (např. císař František Josef I.). Především výstavní a spolkové medaile patří k poměrně vzácným položkám navíc se silnou vazbou k regionu.

Dalším již ne tak uceleným souborem jsou ražby zahraničních vydavatelů - papežů i dalších evropských panovníků a osobností k nejrůznějším osobním i společenským událostem (jubilea, výročí válek, povstání, založení institucí apod.).

Velmi početnou částí jsou plakety a medaile české, respektive československé provenience po roce 1945 odrážející dobové společenské a historické události (konec války, budování socialismu atp.).

Hodnota celé podsbírky na základě kvalifikovaného odhadu činí **cca 12 mil. Kč.**

3. Vnitřní priority při získávání přírůstků

Struktura podsbírky by se měla rozvíjet ve dvou základních okruzích s důrazem na české umění 20. století:

a) **České umění 20. století:**

- klasická moderna – doplnění stávajících či zcela chybějících konvolutů,
- poválečná litá medaile a plaketa.

b) **Staré evropské umění** – v této části se jedná o výjimečné akvizice a dary sbírkových předmětů, které lze prioritně zařadit především do výstavních projektů MUO.

4. Vnější priority při získávání přírůstků

a) **Výstavní projekty** – autorské i koncepční projekty.

b) **Průzkumy ateliérů osobností**.

c) **Výzkum lokalit a ateliérů** dle zaměření podsbírky.

d) **Aukce** – možnost rozšíření podsbírky o unikátní díla.

e) **Dary nebo výměny**.

5. Vyřazování sbírkových předmětů

Kritéria pro vyřazování sbírkových předmětů podsbírek z důvodu přebytečnosti vycházejí z Příkazu ředitele MUO č. 3/2015, ze zákona č. 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. a Metodickým pokynem MK ČR č. 53/2001. V plánovaném období se prozatím nepočítá s žádným vyřazováním v této podsbírce.

6. Inventarizace

Plánování inventarizace sbírkových předmětů vychází z Příkazu ředitele MUO č. 1/2020/SaD, ze zákona 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. Poslední řádná inventura v této podsbírce proběhla v roce 2018 a další řádná inventura se uskuteční dle harmonogramu v roce 2028.

7. Digitalizace

V souladu s aktuálním plánem digitalizace 2021-2024 z grantu financovaného z Fondů EHP bude v předmětném období digitalizováno cca 97 % exponátů dané podsbírky.

8. Doplňování evidenčních záznamů

Chronologická evidence nových sbírkových předmětů je průběžně rozpracovávána do evidence 2. stupně bezprostředně po zapsání v přírůstkové knize.

9. Předpokládané finanční nároky

Předpokládané finanční výdaje na plánované období **cca 500 tis. Kč** (Příloha č. 14).

Zpracoval:
Miroslav Myšák, kurátor podsbírky

Příloha č. 7

OBRAZY

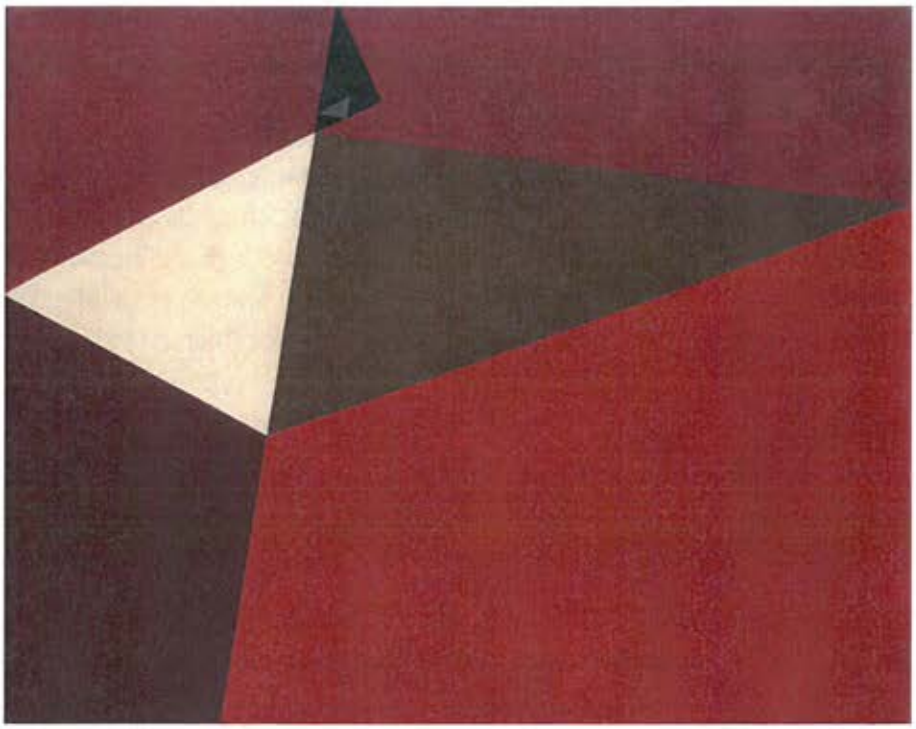

1. Zhodnocení podsbírky

Podsbírka obrazů je členěná do tří základních okruhů – staré evropské umění, evropské umění 19. století a středoevropské umění 20. a 21. století. V současnosti je v ní spravováno 2733 exponátů **[O 1 – O 2 924]**.

Kolekce **starého evropského malířství** je co do počtu nejskromnější součástí podsbírky (188 obrazů). Fond byl získáván spíše nahodile, původ mnoha obrazů souvisí se sbírkami zaniklých olomouckých muzeí, některá díla pocházejí z konfiskací přerozdělených v 50. letech 20. století Fondem národní obnovy. Soubor zahrnuje italskou, nizozemskou a středoevropskou malbu od 14. do 18. století s těžištěm v barokním středoevropském malířství. Mezi nejvýznamnější díla tohoto fondu patří obraz *Kojící madona* od neapolského barokního malíře Bernarda Cavallina, *Fantastická krajina s mlýny a malířem* od významného nizozemského manýristického krajináře Fredericka van Valckenborcha a rozměrné plátno Karla Škréty ze svatováclavského cyklu Sv. *Václav dává kácet modly a stavět křesťanské chrámy.* V rámci akviziční politiky MUO se od roku 1990 podařilo doplnit kolekci o několik ojedinělých, nicméně hodnotných děl, která významně obohatila stávající soubor a jsou součástí instalace obrazárny ve stálé expozici Arcidiecézního muzea v Olomouci. Především jde o mimořádně kvalitní obraz rudolfínského malíře Matthäuse Gundelacha *Adam a Eva,* dále plátno se starozákonním výjevem *Hagar a Ismael na poušti* od vrcholně barokního římského malíře Piera Francesca Moly, dvě monumentální protějšková plátna *Apollona* a *Merkura* od Benátčana Pietra della Vecchia a komorní nizozemská deska s výjevem *Panny Marie s Ježíškem* z okruhu Jooseho van Cleve. Vzhledem k tomu, že stálá expozice se dílčím způsobem čas od času obměňuje, tak nemusí být vždy k vidění všechna uvedená díla.

Celý fond starého evropského malířství byl odborně zpracován formou vědeckých katalogů a výběr byl současně vystaven ve stálých expozicích *Olomoucká obrazárna I.–III.* (Olomouc, 1994–2000, 2000–2008, 2008) a na výstavě *Od Tiziana po Warhola. MUO 1951–2011* (Olomouc, 2012).

Pro vznik souboru **evropských malířských děl 19. století** (více než 200 obrazů) byla důležitá především dvě období. Jednak to bylo období po roce 1900, kdy mohlo *Historické muzeum města Olomouce* (jeden z předchůdců MUO) nakupovat přímo z výstav, které v Olomouci pořádala zdejší Společnost přátel umění. Pak to byla doba po založení *Galerie výtvarného umění* (dalšího předchůdce muzea) v roce 1951, kdy se součástí veřejných sbírek stala řada děl získaných převody nebo nákupy. Malířské práce však nebyly v novodobé Olomouci nikdy systematicky sbírány. Přesto podsbírka obsahuje mnoho kvalitních děl většinou středoevropské provenience. Z řady autorů můžeme uvést např. Jakoba Alta, Vojtěcha Bartoňka, Ludwiga Halausky, Adolfa Hölzela, Vojtěcha Hynaise, Adolfa Chwaly, Aloise Kalvody, Eduarda Peithnera von Lichtenfels, Antonína Machka, Antonína a Josefa Mánesa, Luďka Marolda, Julia Mařáka, Gabriela Maxe, Alfonse Muchy, Josefa Navrátila, Jana Preislera, Jakuba Schikanedera, Antonína Slavíčka a Jožu Uprku. K nejvýznamnějším přírůstkům po roce 1990 patří např. díla Václava Brožíka, Friedricha Gauermanna, Bedřicha Havránka, Václava Hradeckého, Antonína Hudečka, Antonína Chittussiho, Beneše Knüpfera, Ludvíka Kohla, Otakara Lebedy, Stanislava Lolka, Bedřicha Piepenhagena, Maxmiliána Pirnera či Václava Radimského.

Fond evropské a české malby 19. století byl vědecky zhodnocen a zpracován ve formě katalogu a výstavy *Olomoucká obrazárna IV.* uskutečněné v Arcidiecézním muzeu v Olomouci v roce 2016.

V součinnosti s odborným zpracováváním a zhodnocováním kolekce starého evropského malířství a malířství 19. století také průběžně probíhají konzervátorské a restaurátorské práce na vybraných exponátech, díky nimž se daří v maximální míře rehabilitovat stav a hodnotu uměleckých děl.

Promyšlená akviziční politika byla od roku 1990 zaměřena především na **české malířství 20. století,** zejména pak na období 1945–1989. Toto období bylo již od roku 2007 výrazně preferované v souvislosti s ideou založení Středoevropského fóra Olomouc (SEFO) a jeho základním záměrem začlenit české poválečné umění do středoevropského kontextu. Z tohoto důvodu a rovněž z důvodu vzrůstající finanční náročnosti nebylo v minulosti příliš akcentováno rozšiřování kolekcí starého umění, umění 19. století, klasické moderny a avantgardy. Přesto se podařilo získat několik mimořádných děl, nicméně za neuspokojivý lze považovat stav sbírky z hlediska zastoupení surrealismu a rané abstrakce v rozmezí od 10. do 30. let. Ve sbírce výrazně chybí rovněž zastoupení vynikajících představitelů sociálního umění 20. a 30. let a s výjimkou Kurta Grögera, Rudolfa Michalika a Kurta Hallegera také německých a židovských autorů žijících na území tehdejšího Československa (civilismus, nová věcnost, druhá vlna expresionismu). Naopak kolekce umění v rozmezí let 1945–1989, která se koncepčně nacházela v roce 1990 v nejvíce neutěšeném stavu kvůli ideologickým obstrukcím za minulého režimu, prodělala mimořádný kvalitativní rozvoj. Postupně byly získávány nejen jedinečné autorské soubory od klíčových českých představitelů dobově podmíněných tendencí, ale také od mimořádných solitérů a v neposlední řadě rovněž od autorů, kteří působili (a mnozí dodnes působí) v exilu. Stranou akvizičního zájmu nezůstali ani umělci spadající do kolekce art brut, která jako celek (výrazně převažují práce na papíře) je největší a nejkvalitnější sbírkou v českých institucích, a rovněž nejvýznačnější umělci působící ve zdejším regionu, jejichž tvorba se prosadila do celostátního kontextu. Zcela zásadním a v českém galerijním a muzejním prostředí ojedinělým počinem pak bylo (a je) systematické, důkladně promyšlené získávání děl od významných představitelů poválečné středoevropské výtvarné scény.

Výsledky stručně naznačeného akvizičního úsilí v oblasti 20. století byly průběžně představovány (vedle četných individuálních zápůjček do jiných institucí) na několika zásadních výstavách: *Közeli távolság. A cseh képzómúvészet 1956 és 1972 között az Olmutzi Muvészeti Muzeum gyujteményéból* (Székesfehérvár, 2004); *Damoklův meč. České výtvarné umění 1956–1972 ze sbírek MUO* (Olomouc, 2005); *Nechci v kleci! České a slovenské umění 1970–1989 ze sbírek MUO (Olomouc,* 2008); *Od Tiziana po Warhola. MUO 1951–2011* (Olomouc, 2012).

Regionální umění bylo představeno na dvou zásadních výstavách, které se metodologickým přístupem k dané látce staly příkladem pro celostátní zpracování této neprávem opomíjené problematiky: *„Oznámení o Ikarově letu." Olomoucká šedesátá léta v zrcadle výtvarné kultury* (Olomouc, 1998); *Skleník. Kapitoly z dějin olomoucké výtvarné kultury 1969–1989* (Olomouc, 2009).

V současnosti je výběr toho nejlepšího (ve skutečnosti je mimořádně kvalitních akvizic mnohem více) představen v nové stálé expozici *Století relativity. Výtvarné umění 1900–2000 ze sbírek MUO* (Olomouc, 2013 – dosud). V roce 2018 byla expozice výrazně obměněna v rámci její celkové reinstalace.

2. Hodnota podsbírky

Celkový počet přírůstků od roku 1990 činí 814 exponátů. Pro ilustraci finanční hodnoty podsbírky jsme vypracovali soupis finančního zhodnocení stálé expozice *Století relativity,* v němž jsme srovnali nákupní ceny s aktuální tržní hodnotou jednotlivých exponátů. Vystavená díla z 1. poloviny 20. století byla původně pořízena za celkovou částku 4,5 mil. Kč, přičemž jejich současná hodnota je cca 120 mil. Kč. Díla z 2. poloviny 20. století, které byly převážně získané až po roce 1990, byla pořízena za 22 mil. Kč, přičemž jejich současná tržní hodnota je cca 45 mil. Kč a je nepochybné, že cena těchto děl bude stále stoupat. Na tomto příkladu je zcela zjevné, že investice státu do nákupu uměleckých děl je významná a důležitá nejen z kulturního, ale rovněž z finančního hlediska! Hodnota celé podsbírky na základě kvalifikovaného odhadu činí **cca 1 050 mil. Kč.**

K významným autorským přírůstkům od roku 1990 v kolekci **1. poloviny 20. století** patří především díla těchto umělců: Josef Váchal, Heinrich Maria Davringhausen, Jaroslav Hněvkovský, Alén Diviš, Josef Lada, Jan Zrzavý, František Drtikol, Kurt Halleger, Adolf Hölzel.

Významné autorské zastoupení od roku 1990 v kolekci **2. poloviny 20. století a počátku 21. století** mají zejména tito čeští autoři zapadající do dlouhodobé koncepce SEFO: Ludmila Padrtová, Václav Boštík, Jan Kubíček, Aleš Veselý, Zdeněk Sýkora, Milan Knížák, Milan Grygar, Vladislav Mirvald, Dalibor Chatrný, Vladimír Kopecký, Jan Wojnar, Michael Rittstein, Bedřich Dlouhý, Vladimír Kokolia, Zdeněk Beran, Stanislav Judl, Jiří David, Petr Nikl a Jiří Surůvka.

Významné zastoupení mají také umělci tzv. exilového umění. Od roku 1990 byla podsbírka obohacena o díla těchto vynikajících autorů: Zbyněk Sekal, Jan Kotík, Jiří Kolář, Josef Šíma, Ivan Theimer, Jiří Valenta, Otakar Slavík, Jiří Hilmar, Jan Knap, Milan Kunc, Milan Mölzer ad. V podsbírce mají významné autorské zastoupení také přední umělkyně patřící do jedinečné kolekce art brut: Nathalie Schmidtová, Marie Kodovská, Františka Kudelová a Cecilie Marková. Významné je i autorské zastoupení v oblasti regionálního umění 1900–2010. Od roku 1990 byla kolekce rozšířena především o díla Františka Schöna, Lili Gödl-Brandhuber, Terry Haass, Slavoje Kovaříka, Radoslava Kutry, Ivana Theimera a Jana Kratochvíla.

Mimořádně významné zastoupení zahraničního umění od roku 1990 v kolekci umění **2. poloviny 20. století a počátku 21. století,** které tvoří jádro souboru středoevropského umění, představují díla slovenských, maďarských, polských, ale i ruských vynikajících umělců:

a) Slovensko: Rudolf Fila, Milan Dobeš, Miloš Urbásek, Jana Želibská, Alex Mlynárčik, Klára Bočkayová, Milan Bočkay, Dezider Tóth, Otis Laubert, Juraj Meliš, Igor Minárik, Laco Teren,

b) Polsko: Tadeusz Kantor, Alfred Lenica, M. T. Janikowski, Jerzy Kujawski, Jadwiga Maziarska, Rajmund Ziemski, Joszef Mikulski, Henry Stazewski, Ryszard Winiarski, J. R. Zielinski, Stanisław Gierowski, Janusz Orbitowski, Danuta Urbanowicz, Włodzimierz Pawlak,

c) Maďarsko: Nádler István, Bak Imre, Maurer Dóra, Tót Endre, Pinczehelyi Sándor, Fehér László,

d) Rusko: Fracisco Infante, Lev Nusberg.

3. Vnitřní priority při získávání přírůstků

Stávající fond umění 20. a 21. století, zejména jeho druhá část zaměřená na české umění 2. poloviny 20. století prezentované ve středoevropských souvislostech, lze považovat za umělecky mimořádně závažný. Dlouhodobá sbírkotvorná strategie by se tedy měla i nadále jednoznačně orientovat na získávání špičkových akvizic ze všech okolních zemí, v nejbližších letech pak zejména z Polska a Rakouska. Aby bylo udrženo stávající, historicky podmíněné, rozvrstvení podsbírky je však třeba akviziční činnost rozvíjet ve třech základních okruzích:

a) **Regionální umění 20. a 21. století** je třeba doplnit především o zásadní díla z 90. let od Zdeňka Kučery, Miroslava Šnajdra st., Jiřího Lindovského, Petra Zlamala. Období 2000–2020 je nezbytné doplnit o díla od Davida Jedličky, Adély Janské a Jakuba Čušky.

b) **České malířství 20. a 21. století** je nezbytné v kolekci 1. poloviny 20. století rozšířit o zásadní díla Františka Kupky, Vojtěcha Preissiga, Josefa Šímy, Jindřicha Štýrského, Toyen a Františka Janouška. V kolekci 2. poloviny 20. století je třeba v první řadě zacelit mezeru v oblasti nové figurace získáním reprezentativních děl od Adrieny Šimotové, Jiřího Načeradského, Jiřího Sopka, Aleše Lamra, Petry Orieškové a Rudolfa Volrába. Dále je třeba doplnit kolekci postmoderního umění zejména o obrazy Stanislava Diviše, Jaroslava Róny, Jiřího Kovandy, Vladimíra Skrepla, Jana Merty ad. Rozsáhlé mezery vykazuje kolekce českého umění 90. let a současnosti. Zde je nezbytné zaplnit mezeru z 90. let o díla od Jana Merty, Jiřího Davida, Daniela Balabána, Igora Korpaczewského (KW), Jána Mančušky, Víta Soukupa, Aleše Hudečka, Kataríny Szanyiové ad. Následovat by pak mělo vytvoření reprezentativní kolekce umění od roku 2000 (Příloha č. 13). Tento úkol je však spojen s úskalím, neboť značnou řadu zásadních děl již umělci nevlastní a jejich vlastníky jsou soukromí sběratelé.

c) **Středoevropské malířství 20. a 21. století** je nezbytné, jak bylo zmíněno výše, neprodleně doplnit o kolekci polského a rakouského umění z období 1945–2000. Polská kolekce z období 50.–70. let by měla být rozšířena o díla těchto zásadních autorů: Tadeusz Brzozowski, Maria Jarema, Jerzy Nowosielski, Jerzy Skarżiński, Jonasz Stern, Andrej Wróblewski, Jan Berdyszak, Wojciech Fangor, Jerzy Kałucki, Kajetan Sosnowski, Edward Krasiński, Roman Opałka ad. Následovat by pak měly nákupy předních představitelů polského umění 80. let s akcentem na postmoderní a geometrické tendence. Rakouské umění by mělo být zastoupeno přinejmenším těmito autory: Hermann Nietsch, Arnulf Rainer, Maria Lassnig, Heimo Zobering, Franz West, z mladších autorů by neměli chybět např. Peter Kogler a Esther Stocker. Souběžně by měla být stávající kolekce slovenského umění posílena o díla od těchto doposud nezastoupených autorů: Július Koller, Stano Filko, Rudolf Sikora, Daniel Fischer, Ján Vasilko a další autory mladší generace. Maďarská kolekce pak o autory: Gyarmathy Tihamér, Korniss Dezső, Lakner László, Keserü Ilona, Deim Pál, Halász Károly József, Hencze Tamás, Mengyán András, Kocsis Imre, Kicsiny Balázs, Szotyory László, Szűcs Attila a rovněž autory mladší generace. Tato kolekce (včetně již získaných děl) by měla být alespoň „symbolicky" konfrontována s díly německých autorů: Gerhard Richter, Konrad Klapheck, Horst Bartnig, Sigmar Polke, A. R. Penck, Marcus Lüpertz a Neo Rauch včetně Lipské školy.

d) **Staré umění** – v této oblasti se jedná o výjimečné akvizice a dary sbírkových předmětů, které lze prioritně zařadit především do stálé expozice Arcidiecézního muzea v Olomouci a výstavních projektů MUO.

4. Vnější priority při získávání přírůstků

Za priority při získávání přírůstků považujeme zejména plánované ateliérové průzkumy a výstavní projekty, zaměřené na získávání nových přírůstků:

a) **Průzkum ateliérů** v Krakově (žijící členové Grupy Krakowskej, pozůstalosti) a v Rakousku.

b) **Průzkum pozůstalostí** (Vít Soukup, Ján Mančuška).

c) Průběžně budou probíhat **průzkumy ateliérů** významných umělců vytvářejících zásadní díla od 90. let až do současnosti.

d) **Výstavní projekty MUO**.

e) **Aukce** - vybrané aukční síně skýtají možnost rozšíření podsbírky o unikátní, často klíčová díla, která z mnoha důvodů již nejsou dostupná jinými způsoby.

f) **Dary**.

5. Vyřazování sbírkových předmětů

Kritéria pro vyřazování sbírkových předmětů podsbírek z důvodu přebytečnosti vycházejí z Příkazu ředitele MUO č. 1/2020/SaD, ze zákona č. 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. a Metodickým pokynem MK ČR č. 53/2001. V plánovaném období se prozatím nepočítá s žádným vyřazováním v této podsbírce.

6. Inventarizace

Plánování inventarizace sbírkových předmětů vychází z Příkazu ředitele MUO č. 1/2020/SaD, ze zákona 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. Poslední řádná inventura v této podsbírce proběhla v roce 2020 a další řádná inventura se uskuteční dle harmonogramu v roce 2030.

7. Digitalizace

V souladu s aktuálním plánem digitalizace bude v předmětném období pokračováno ve fotografické dokumentaci dané podsbírky.

8. Doplňování evidenčních záznamů

Chronologická evidence nových sbírkových předmětů je průběžně rozpracovávána do evidence 2. stupně bezprostředně po zapsání v přírůstkové knize.

9. Předpokládané finanční nároky

Předpokládané finanční výdaje na plánované období **cca 41 mil. Kč** (Příloha č. 14).

Zpracovali:
Gabriela Elbelová, kurátorka fondu starého evropského umění
Martina Potůčková, kurátorka fondu evropského umění 19. století
Ladislav Daněk, kurátor fondu 20. a 21. století

Příloha č. 8

PLASTIKA

1. Zhodnocení podsbírky

Podsbírka plastiky, kterou tvoří menší kolekce českého a moravského sochařství 15.–18. století a velký soubor středoevropského sochařství 20. století, patří po NG v Praze k nejvýznamnějším a nejrozsáhlejším souborům v České republice. V současné době je v podsbírce 1 343 plastik **[P 1 – P 1 354]**.

Kolekci českého sochařství 15.–18. století tvoří soubor dřevěných polychromovaných soch a sádrových odlitků převážně se sakrální tematikou. Tento fond, který převzalo MUO v roce 1952 z bývalého *Městského musea v Olomouci*, vznikal víceméně nahodile a netvoří ucelený soubor. Přesto obsahuje některá unikátní díla, z nichž vyniká zejména několik dřevořezeb z období pozdní gotiky a baroka (5v. *Anna Samotřetí,* 1490–1500; *Madona,* 1500–1510; Giovanni Giuliani, *Amor a Psýché,* 1702; Giovanni Giuliani, *Jupiter a Amor,* 1702; Ondřej Zahner, *Ecce Homo,* 1740–1745).

Jádro podsbírky tvoří jednak kolekce klasické moderny a následující avantgardy z let 1890–1940 (Josef Václav Myslbek, František Bílek, Anton Hanak, Jan Štursa, Bohumil Kafka, Josef Mařatka, Ladislav Šaloun, Otakar Španiel, Otto Gutfreund, Karel Dvořák, Vincenc Makovský, Hana Wichterlová, Josef Wagner, Bedřich Stefan, Josef Vinecký ad.), dále pak soubor Skupiny 42 (Ladislav Zívr) a jako určitý pandán ke kolekci klasické moderny soubor plastik z 50.–70. let (Jan Koblasa, Aleš Veselý, Hugo Demartini, Jiří Hilmar, Eva Kmentová, Stanislav Kolíbal, Stanislav Zippe, Jiří Kolář, Karel Malich, Karel Nepraš, Libor Fára, Eduard Ovčáček, Zdeněk Palcr, Olbram Zoubek, Zbyněk Sekal, Ladislav Zívr, Václav Cigler ad.) a 80.–90. let (František Skála, Michal Gabriel, David Černý, Federico Díaz ad.) s těsnými vazbami na další podsbírky. Po roce 2006 muzeum začalo systematicky sbírat také díla autorů středoevropského sochařství pro budoucí expozici SEFO (Magdalena Abakanowicz, Imre Bak, Juraj Bartusz, Milan Dobeš, Gyorgy Jovánovics, Alex Mlynárčik, Juraj Meliš, Vladimír Kordoš, Jozef Jankovič ad.) i díla autorů tvořících v emigraci (Ivan Theimer, Terry Haas, Miloš Cvach, Jan Koblasa, Jan Kotík, Zbyněk Sekal, Jindřich Zeithamml ad.). Ve sbírce jsou zastoupeni také autoři, kteří svůj život a dílo spojili se střední Moravou (Vladimír Navrátil, Rudolf Chorý, Ivan Theimer, Jiří Žlebek ad.). Tento druhý soubor, který částečně také pochází z bývalého *Městského musea v Olomouci*, byl v dalších letech rozšiřován především vlastní akviziční činností a prostřednictvím ministerských nákupů a darů.

Veřejnosti byla sbírka českého sochařství 20. století poprvé prezentována v roce 1955 otevřením *Stálé expozice českého výtvarného umění XIX. a XX. století* (Olomouc, 1955–1960). V roce 1962 byla expozice reinstalována jako *Stálá expozice českého výtvarného umění XX. století* (Olomouc, 1962–1977). Části sbírky byly prezentovány jako součást stálých expozic *Výtvarné umění na Olomoucku 1921–1971* (Olomouc, 1983–1989), *100 let výtvarné kultury v Olomouci 1889–1989* (Olomouc, 1995–2003). Samostatně byla představena na výstavách *Československé sochařství 1948/88* (Varšava, 1988, Olomouc, 1989) a po roce 1990 na jubilejní výstavě *Od Tiziana po Warhola. MUO 1951–2011 (Olomouc, 2012).*

V současnosti je výběr toho nejlepšího (ve skutečnosti je mimořádně kvalitních akvizic mnohem více) představen v nové stálé expozici *Století relativity. Výtvarné umění 1900–2000 ze sbírek MUO* (Olomouc, 2013 – dosud).

2. Hodnota podsbírky

a) **Významné autorské soubory v kolekci 1. poloviny 20. století;** Josef Václav Myslbek 10 ks, Jan Štursa 12 ks, Otto Gutfreund 12 ks, František Bílek 3 ks, Anton Hanak 4 ks, Bohumil Kafka 7 ks, Josef Mařatka 3 ks, Karel Dvořák 2 ks, Vincenc Makovský 5 ks, Hana Wichterlová 6 ks, Josef Wagner 4 ks – cca 140 mil. Kč.

b) **Významné autorské soubory v kolekci 2. poloviny 20. století a počátku 21. století;** Jan Koblasa 5 ks, Eva Kmentová 10 ks, Aleš Veselý 4 ks, Hugo Demartini 2 ks, Jiří Hilmar 1 ks, Stanislav Kolíbal 5 ks, Stanislav Zippe 1 ks, Jiří Kolář 1ks, Karel Malich 8 ks, Karel Nepraš 3 ks, Libor Fára 1 ks, Vladimír Janoušek 6 ks, Zdeněk Palcr 3 ks, Olbram Zoubek 7 ks, Zbyněk Sekal 4 ks, Ladislav Zívr 6 ks, Václav Cigler 3 ks, David Černý 2 ks, František Skála 6 ks, Michal Gabriel 1 ks, Federico Díaz 1 ks – cca 100 mil. Kč.

c) **Kolekce středoevropského umění 2. poloviny 20. století pro SEFO:**

- Slovensko: Juraj Bartusz 2 ks, Milan Dobeš 4 ks, Alex Mlynárčik 1 ks, Juraj Meliš 4 ks, Vladimír Kordoš 1 ks, Jozef Jankovič 2 ks,
- Polsko: Magdalena Abakanowicz 1 soubor (11 soch),
- Maďarsko: Bak Imre 1 ks, Jovánovics Gyorgy 2 ks,

  cca 25 mil. Kč.

Hodnota celé podsbírky na základě kvalifikovaného odhadu činí **cca 310 mil. Kč.**

3. Vnitřní priority při získávání přírůstků

Struktura podsbírky by se měla rozvíjet ve třech základních okruzích s důrazem na české a středoevropské umění 20. a 21. století:

a) **Regionální umění 20. a 21. století** je třeba doplnit především o zásadní díla z 80. a 90. let včetně současného umění od těchto autorů: Jan Ambrůz, Márius Kotrba, Martin Horák, Michal Macků, Adéla Bébarová, Robert Buček, Jan Dostál, Jaroslav Koléšek, Jana Kučová, Matouš Lipus a dal.

b) **České umění 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na tvorbu osobností, které zásadním způsobem vytvářely a obohacovaly domácí kulturní prostředí. Nabízí se 4 okruhy zájmu:

- kolekci 1. poloviny 20. století doplnit o zásadní díla od Stanislava Suchardy, Quida Kociána, Zdeňka Pešánka,
- kolekci 2. poloviny 20. století je třeba v první řadě zacelit mezeru v oblasti nové figurace získáním reprezentativních děl od Kurta Gebauera, Petra Orieška a Karla Pauzera. V kolekci rovněž citelně chybí díla z 80. let od Magdaleny Jetelové a Jiřího

Beránka. Dále je žádoucí doplnit díla Zdeňka Berana, Zbyňka Sekala a Huga Demartiniho,

- kolekce postmoderního umění zejména o plastiky Jaroslava Róny, Michala Gabriela, Stefana Milkova, Čestmíra Sušky, z mladších autorů je vedle nezbytného doplnění kolekce Davida Černého potřebné získat také kolekci děl od Lukáše Rittsteina.
- nezbytné je pak vytvoření reprezentativní kolekce umění od roku 2000 (Příloha č. 13).

c) **Středoevropské umění 20. a 21. století** je nezbytné v rámci SEFO doplnit o kolekci autorů V4:

- Česko: Aleš Veselý – monumentální plastika Kadish pro vstupní piazetu budoucího Středoevropského fóra Olomouc,
- Slovensko: Jozef Jankovič, Stanislav Filko, Mária Bartuszová, Németh Ilona,
- Polsko: Katarzyna Kobro, Alina Szapocsznikow, Mirosław Bałka,
- Maďarsko: Barta Lajos, Schaár Erszébet, Magda Frank, Agnes Denes.

d) **Staré umění** – v této části se jedná o výjimečné akvizice a dary sbírkových předmětů, které lze prioritně zařadit především do stálé expozice Arcidiecézního muzea v Olomouci a výstavních projektů MUO.

4. Vnější priority při získávání přírůstků

a) **Výstavní projekty** – příprava nové stálé expozice Domov a svět – Mirosław Bałka (2021), sbírková výstava plastiky (2022), Schaár Erszébet (2022), Bochumský okruh a Dviženije (2024) ad.

b) **Průzkumy pozůstalostí** a osobností SEFO (Mária Bartuszová, Alina Szapocznikow, Mirosław Bałka ad.).

c) **Výzkum lokalit a ateliérů** významných umělců vytvářejících zásadní díla od 90. let až do současnosti.

d) **Aukce** – vybrané aukční síně skýtají možnost rozšíření podsbírky o unikátní, často klíčová díla, která z mnoha důvodů již nejsou dostupná jinými způsoby.

e) **Dary**.

5. Vyřazování sbírkových předmětů

Kritéria pro vyřazování sbírkových předmětů podsbírek z důvodu přebytečnosti vycházejí z Příkazu ředitele MUO č. 1/2020/SaD, ze zákona č. 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. a Metodickým pokynem MK ČR č. 53/2001. V plánovaném období se prozatím nepočítá s žádným vyřazováním v této podsbírce.

6. Inventarizace

Plánování inventarizace sbírkových předmětů vychází z Příkazu ředitele MUO č. 1/2020/SaD, ze zákona 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. Poslední řádná inventura v této podsbírce proběhla v roce 2013 a další řádná inventura se uskuteční dle harmonogramu v roce 2023.

7. Digitalizace

V souladu s aktuálním plánem digitalizace bude v předmětném období pokračováno ve fotografické dokumentaci dané podsbírky.

8. Doplňování evidenčních záznamů

Chronologická evidence nových sbírkových předmětů je průběžně rozpracovávána do evidence 2. stupně bezprostředně po zapsání v přírůstkové knize.

9. Předpokládané finanční nároky

Předpokládané finanční výdaje na plánované období **cca 32 mil. Kč** (Příloha č. 14).

Zpracoval:
Michal Soukup, kurátor podsbírky

Příloha č. 9

UŽITÁ GRAFIKA

1. Zhodnocení podsbírky

Podsbírka užité grafiky je časově vymezena lety 1870 – 2003, její jádro však spočívá v 2. polovině 20. století. Počet evidenčních čísel je 25 291 **[UG 1 – UG 25 330]**.

Podsbírka postupně vznikala od poloviny 50. let 20. století a jejím základem bylo 4 000 grafických listů pocházejících ze sbírek bývalého *Městského musea* v *Olomouci,* ze sbírky olomouckého Klubu přátel umění, z Fondu národní obnovy a deponátů. Podstatná část podsbírky byla získána rozsáhlými akvizicemi v letech 1966-1967 (sbírka hranického sběratele a vydavatele J. Hladkého; nákup exlibris v souvislosti s výstavou Euro-Exlibris 66, Olomouc, 1966), respektive v letech 1986-1987, kdy byla rozšířena formou nákupů o posledních 660 tisků. Veřejnosti byla podsbírka prezentována v nejucelenější podobě jako součást výstavy *Euro-Exlibris 66* (Olomouc, 1966).

Podsbírku tvoří exlibris, novoročenky a jiná drobná užitá grafika. Nejpočetněji je zastoupena tvorba českých a slovenských výtvarných umělců (cca 20 000 listů od 500 autorů). Součástí sbírky je drobná grafika zakladatelských osobností českého moderního výtvarného umění počínaje Josefem Mánesem a Mikolášem Alšem, zcela reprezentativní jsou soubory Josefa Váchala, Františka Koblihy, Jana Konůpka, Vojtěcha Preissiga, Karla Wellnera, Vojtěcha Cinybulka, Emila Kotrby, Jaroslava Vodrážky ad. Německá část podsbírky obsahuje díla 150 grafiků, mezi jinými např. Maxe Klingera, Josefa Sattlera, Bruna Hérouxe, Aloise Kolba nebo vídeňského Franze von Bayros. V 2. polovině 80. let byla podsbírka doplněním o výbory z díla předních olomouckých grafiků z let 1967-1986 částečně profilována jako regionální.

V 50. - 80. letech byla podsbírka součástí společné podsbírky kresby, volné a užité grafiky, od začátku 80. let je vedena samostatně. V roce 2005 byla doplněna o akvizici 63 ks českých filmových plakátů z 60. - 80. let 20. století.

2. Hodnota podsbírky

Hodnota celé podsbírky na základě kvalifikovaného odhadu činí **cca 5 mil. Kč.**

3. Vnitřní priority při získávání přírůstků

Podsbírka by se měla rozvíjet především v již zastoupených, historicky daných, oblastech plakátové tvorby a grafického designu s důrazem na české a středoevropské umění 20. století:

a) **Regionální umění 20. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na specifika olomouckého regionu a přínos místní výtvarné komunity, tzn. především reflexe místní produkce. Ve správě MUO je v současné době mj. konvolut reklamních a propagačních materiálů z produkce Miroslava Střelce, který by bylo možné do sbírky zařadit.

b) **České umění 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na tvorbu osobností, které zásadním způsobem vytvářely a obohacovaly

domácí kulturní prostředí. Specifický význam pak podsbírka přikládá tvorbě solitérních umělců, kteří se vymykali dobovým proudům a tendencím a také umělcům, kteří překročili hranice domácí výtvarné scény a zasáhli do evropského nebo i světového uměleckého vývoje. Podsbírka je koncipována jako výběrová, s těžištěm ve dvou oblastech, exlibris a plakát. Vzhledem ke zřejmé historičnosti první z uvedených se nabízí soustředit se především na období do roku 2000, respektive ozvuky žánru v současnosti, a v tematických, stylových a žánrových okruzích doplňovat kolekci plakátu (reklamní grafiky). Mezi zastoupenými autory jsou zásadní postavy českého výtvarného umění, jejichž výběr děl lze dále vhodně rozšiřovat, včetně případné produkce následovníků.

c) **Středoevropské umění 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na umělecké projevy vzniklé po roce 1945. Důraz je kladen na zachycení uměleckých projevů v zemích V4 s dílčím doplněním děl z prostoru Rakouska a Německa ve sledovaném období. Sbírka užité grafiky by měla dále sledovat záměr SEFO, především však s ohledem na stávající zastoupení a ve volné paralele k českému umění - středoevropská exlibris (např. polský / maďarský fin de siécle, doplnění umělců německé národnosti), polská a maďarská typografie a plakátová produkce (krakovské přehlídky, Jan Lenica apod.).

4. Vnější priority při získávání přírůstků

a) **Výstavní projekty**

- tematické výstavy středoevropské užité grafiky v paralele k výstavám volné grafiky (Josef Váchal, Jan Konůpek, Vojtěch Preissig ad.),
- přehledové výstavy české užité grafiky, včetně exlibris (secesní exlibris ad.),
- středoevropský filmový plakát (polský).

b) **Průzkumy ateliérů osobností** SEFO / CEAD, které mohou přinést akvizice. Současný výběr osobností SEFO: Další průzkum ateliérů a pozůstalostí (Pinczehelyi Sándor, Kassák Lájos, Milan Knížák, Stanislav Kolíbal, Tot Endre, Jerzy Ryszard Zieliński ad.). Užitá grafika představuje vhodný doplněk akvizičního záměru SEFO, nejen s ohledem na stálost cen, ale také jako příklad kulturní oblasti, která vybočuje z jeho obecných parametrů (kulturně-historický či kulturně-sociologický přesah, paralely se sbírkou architektury a užitého umění, doplnění reprezentativních autorských konvolutů ad.).

c) **Výzkum lokalit a ateliérů** (výtvarných scén) dle zaměření podsbírky.

d) Zásadním zdrojem je vzhledem k zaměření podsbírky úzce specializované sběratelské prostředí. V případě vybraných (Jan Lenica ad.) existující ateliéry a **pozůstalosti,** respektive **archivy škol** a vzdělávacích institucí (ateliéry obalového a knižního designu, grafického designu FU Ostravské univerzity; ateliéry grafického designu FAVU VUT, katedra designu UJEP ad.).

5. Vyřazování sbírkových předmětů

Kritéria pro vyřazování sbírkových předmětů podsbírek z důvodu přebytečnosti vycházejí z Příkazu ředitele MUO č. 1/2020/SaD, ze zákona č. 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. a Metodickým pokynem MK ČR č. 53/2001. V plánovaném období se prozatím nepočítá s žádným vyřazováním v této podsbírce.

6. Inventarizace

Plánování inventarizace sbírkových předmětů vychází z Příkazu ředitele MUO č. 1/2020/SaD, ze zákona 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. Poslední řádná inventura v této podsbírce proběhla v letech 2015-2016 a další řádná inventura se uskuteční dle harmonogramu v roce 2025-2026.

7. Digitalizace

V souladu s aktuálním plánem digitalizace 2021-2024 z grantu financovaného z Fondů EHP bude v předmětném období digitalizováno cca 90 % exponátů dané podsbírky.

8. Doplňování evidenčních záznamů

Chronologická evidence nových sbírkových předmětů je průběžně rozpracovávána do evidence 2. stupně bezprostředně po zapsání v přírůstkové knize.

9. Předpokládané finanční nároky

Předpokládané finanční výdaje na plánované období **cca** 500 **tis. Kč** (Příloha č. 14)

Zpracovala:
Barbora Kundračíková, kurátorka podsbírky

Příloha č. 10

UŽITÉ UMĚNÍ

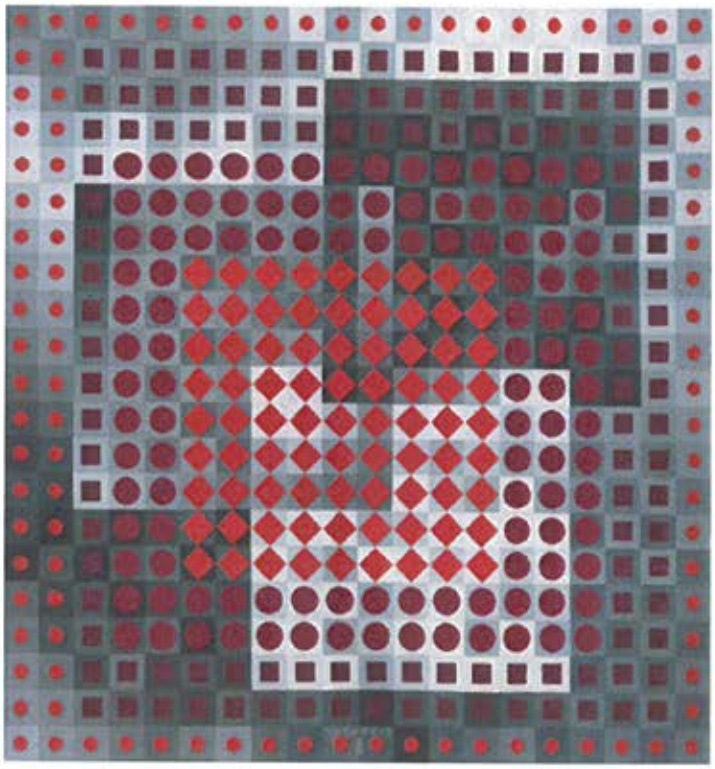

1. Zhodnocení podsbírky

Podnětem pro vznik samostatné podsbírky užitého umění, bylo vědomí a přesvědčení o širších souvislostech umělecké tvorby a výtvarné kultury, o významu propojení různých oborů umělecké a řemeslné práce v obraze dějin umění. Podsbírka byla nově založena v roce 1997 a vznikla formou nákupů, převodů a darů jako řada výtvarných objektů dokládajících proměny životního stylu, vývoj designu v průběhu 19.-21. století v teritoriu České republiky, ale i s přesahy do evropského kontextu. Je zaměřena především na sedací nábytek navrhovaný výraznými autory, ale obsahuje i významné výrobky firemní. Sbírku doplňují i práce textilní (např. tapisérie Antonína a Ludmily Kybalových, Victora Vasarelyho), svítidla, keramika apod. Sbírkové předměty fondu užitého umění se uplatňují často jako organické součásti expozic a výstav MUO:

a) **expozice:** *100 let výtvarné kultury Olomoucká 1898-1989* (Olomouc, 1995-2003), *Dům milovníka umění* (Olomouc, 2003-2013),

b) **výstavy: ...** *a co sbírky* (Olomouc, 1999), *Thonet / Porýní - Vídeň - Morava* (Olomouc, 2001), *Jindřich Halabala a Spojené UP závody v Brně* (Olomouc, 2003), *Kubistický nábytek* (Olomouc, 2005), *Atika 1987-1992* (Olomouc, 2007), *Dom miłošnika sztuki* (Krakov, 2010), *Pro tentokrát nesedat* (Olomouc, 2011), *Od Tiziana po Warhola* (Olomouc, 2012).

Celá kolekce má dnes 184 položek **[UŽ 1 – UŽ 183]**, je však výběrová a koncepčně orientovaná. Pokud jde o konkrétní skladbu sbírky, mezi staršími ukázkami nábytku 19. století najdeme například kovovou Schinkelovu židli, především však ucelenou kolekci dřevěného ohýbaného nábytku moravských firem Thonet a J. a J. Kohn (část soukromé sbírky sběratele Jiřího Uhlíře a další akvizice). Slavná éra vídeňské secese je zastoupena autory jako je Josef Hoffmann a mezi významné exponáty patří například jeho sitzmaschine či garnitura navržená pro vídeňskou kavárnu Fledermaus. Vynikající položkou je židle Adolfa Loose z roku 1898 z vybavení vídeňské kavárny Café Museum. Zastoupena jsou křesla či židle Otto Wagnera, Gustava Siegela, Leopolda Bauera, Jana Kotěry, Emila Králíka, součástí sbírky je sedací souprava Marcela Kammerera, nechybí nábytek Dušana Jurkoviče ovlivněný lidovou kulturou a dalších. Ve sbírce je také doplňován moderní design 20. století např. v kolekci nábytku z ohýbaných ocelových trubek z 20. a 30. let (Mies van den Rohe, Marcel Breueur, Jindřich Halabala ad.), ukázkami sedacího nábytku 60. let (Čechy, Itálie). Významné je zastoupení autorského nábytku, který reprezentuje zároveň přesah do výtvarného objektu jako je kupříkladu *Table bleu* od Yvese Kleina z počátku 60. let, židle Milana Knížáka ze 70. let, kolekce postmoderního sedacího nábytku skupiny Atika z let 1987-1992 (Cimbura, Javůrek, Horák, Pelcl, Šusta jr.). Podsbírka se postupně doplňuje o výrazné práce současných mladých autorů jako je např. Jan Čtvrtník. Vzhledem k zaměření MUO na evropský prostor se obohacuje sbírka i o ukázky evropského designu, zastoupen je i americký design.

2. Hodnota podsbírky

Pokud jde o finanční hodnotu fondu, ceněny jsou především práce světoznámých autorů (např. Josef Hoffmann, Adolf Loos, Mies van den Rohe, Marcel Breueur, Victor Vasarely ad.).

Hodnota celé podsbírky na základě kvalifikovaného odhadu činí **cca 6 mil. Kč.**

3. Vnitřní priority při získávání přírůstků

Struktura podsbírky by se měla rozvíjet ve třech základních okruzích s důrazem na české a středoevropské umění 20. století:

a) **Osobnosti českého designu** v 2. polovině 20. století a po roce 2000, v návaznosti na stávající položky a akvizice v podsbírce architektury se nabízí doplnit soubor o výrazné solitéry, které by k dvoudimenzionálním objektům přidaly svůj třetí rozměr (Karel Filsak, Alena Šrámková), ceněné oživení výstav v středně i dlouhodobém plánu i pro stálé expozice.
b) V návaznosti na sbírkový soubor se zaměřit na poválečnou **produkci firmy Thonet** (TON) a produkci recentní, v úzké spolupráci s aktuálním vedením firmy. Zaměřit se na mezinárodně oceněné typy sedacího nábytku.
c) Napojit se na projekty mapující evropské souvislosti, **středoevropský prostor** a skandinávský design apod.

4. Vnější priority při získávání přírůstků

Cílem by měl být uvážený růst ne příliš rozsáhlé sbírky, využitelné pro prezentační program muzea, která by rozšiřovala celkový pohled na vývoj designu sedacího nábytku. Zdrojem získávání nových přírůstků by měly být:

a) **Výstavní projekty** – rozšíření sbírky ve spojitosti s architektonickými výstavami MUO.

b) **Vlastní průzkum** v terénu českém i zahraničním.

c) Komunikace s **výrobními podniky** – v tomto smyslu je dobře nastavena spolupráce se společností TON.

d) **Přehlídky a výstavy** designu v České republice – zejména přehlídky typu Designblok, kde se každoročně představují studenti uměleckých oborů, mladí návrháři i již etablovaná studia. Dále pak např. veletrhy týkající se bydlení a interiéru.

e) **Aukce** – vybrané aukční síně skýtají možnost rozšíření podsbírky o unikátní, často klíčová díla, která z mnoha důvodů již nejsou dostupná jinými způsoby.

f) **Dary**.

5. Vyřazování sbírkových předmětů

Kritéria pro vyřazování sbírkových předmětů podsbírek z důvodu přebytečnosti vycházejí z Příkazu ředitele MUO č. 1/2020/SaD, ze zákona č. 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. a Metodickým pokynem MK ČR č. 53/2001. V plánovaném období se prozatím nepočítá s žádným vyřazováním v této podsbírce.

6. Inventarizace

Plánování inventarizace sbírkových předmětů vychází z Příkazu ředitele MUO č. 1/2020/SaD, ze zákona 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. Poslední řádná inventura v této podsbírce proběhla v roce 2013 a další řádná inventura se uskuteční dle harmonogramu v roce 2023.

7. Digitalizace

V souladu s aktuálním plánem digitalizace bude v předmětném období pokračováno ve fotografické dokumentaci dané podsbírky.

8. Doplňování evidenčních záznamů

Chronologická evidence nových sbírkových předmětů je průběžně rozpracovávána do evidence 2. stupně bezprostředně po zapsání v přírůstkové knize.

9. Předpokládané finanční nároky

Předpokládané finanční výdaje na plánované období **cca 2,05 mil. Kč** (Příloha č. 14).

Zpracovala:
Martina Mertová, kurátorka podsbírky

Příloha č. 11

VOLNÁ GRAFIKA

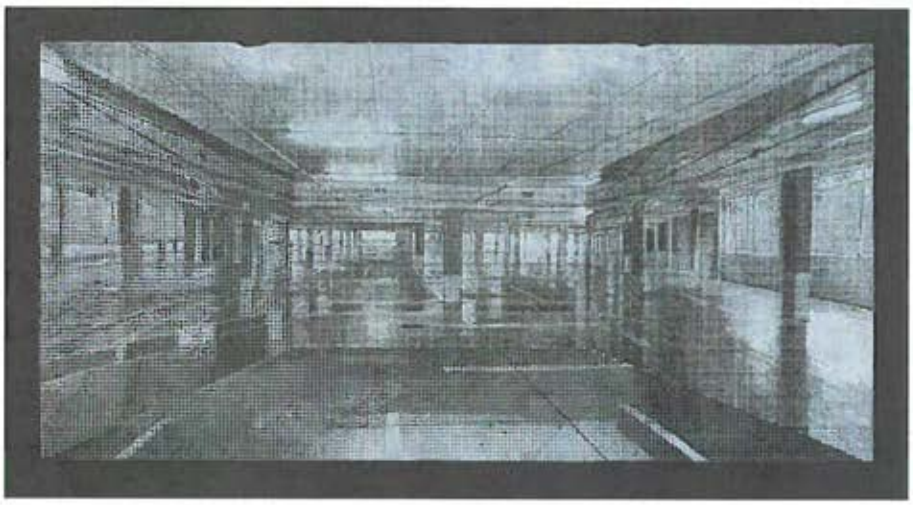

1. Zhodnocení podsbírky

Podsbírka grafiky 20. století MUO je koncipována jako ucelená prezentace daného uměleckého žánru na území České republiky, respektive užšího středoevropského prostoru. Reflektuje jak významné výtvarné směry a proudy daného období, tak většinu známých technik, včetně příkladů těch experimentálních. Vzhledem ke svému rozsahu a povaze zastoupených umělců disponuje sbírka vysokou uměleckou, kulturně-historickou i – s tím spjatou - finanční hodnotou. V současné době je ve sbírkovém fondu evidováno více jak 14 tisíc grafických listů **[G 1 – G 14 720]**.

Podsbírku tvoří dva celky – soubory staré a moderní grafiky. Fond staré grafiky (více než 4 tisíce listů)obsahuje práce pocházející z 15. až 19. století a celoevropské provenience. Nebyl budován systematicky, přesto zde najdeme řadu unikátních tisků. Mezi ty nejstarší patří knižní ilustrace z 15. a 16. století (Michael Wolgemuth, Hans Brosamer) a drobné mědiryty tzv. malých mistrů (Barthel Beham, Heinrich Aldegrever, Georg Pencz). Početněji je ve sbírce zastoupena manýristická reprodukční grafika nizozemských, holandských a německých autorů 2. poloviny 16. až počátku 17. století (Cornelius Cort, Philipp Galle, Jan I, Rafael I a Egidius Sadelerové, Jan Pieterszoon Saendredam, Hendrik Goltzius, Pieter de Jode I., Jacob Matham, Jan Muller, Lucas Kilián), bravurní lepty francouzského grafika Jacquese Callota či krajiny holandských mistrů 17. století (Jan van de Velde II., Allaert van Everdingen). Z barokní produkce 17. až 18. století vynikají ve sbírce soubory leptů pražského rodáka Václava Hollara, lovecké scény Němce Johanna Eliáše Ridingera, či ilustrace předního rytce českého vrcholného baroka Michaela Jindřicha Renze. Fond obsahuje také nevelkou, ale významnou kolekci tisků italských mistrů od renesance až do pozdního baroka (Nicoló Boldrini, Aenea Vico, Giorgio Ghisi, z v. Mantovano, Agostino Carracci, Simone Cantarini, Salvátore Rosa, Marco Alvise Pitteri, Pietro Testa, Giovanni Battista Piranesi). Originální grafika 19. století je zaměřena zejména na česko-rakouskou oblast (Antonín Machek, Antonín a Josef Mánesové, Josef Führich, Bedřich Havránek).

Zcela ojedinělý soubor pak představuje několik desítek japonských dřevořezů z doby konce 18. až první třetiny 20. století (Utagawa Hirošige, Utagava Kunijoši, Utagava Kunisada, Utagava Kuničika).

Fond grafiky 20. a 21. století (více než 10 tisíc listů)stále těží ze strategických nákupů, které proběhly před rokem 1989. Vedle reprezentativních souborů Vojtěcha Preissiga, Františka Bílka, Maxe Švabinského, Františka Koblihy, Jana Konůpka či Josefa Váchala je třeba zmínit konvoluty prací Emila Filly, Rudolfa Kremličky, Antonína Procházky a Josefa Šímy, z ilustrační tvorby pak práce Josefa Čapka (kniha Thomase de Quincey, *Levana a matky žalu*, vydaná ve Svaté říši v roce 1927). Reflektováni přitom byli také umělci, hlásící se k národnosti německé, např. Kurt Gröger, Rudolf Michalik nebo Rudolf Mather. Mimořádným je soubor prací Františka Tichého. Z mladších autorů je významně zastoupena tvorba členů Skupiny 42 (František Hudeček, Kamil Lhoták, František Gross, Jan Smetana) a skupiny Ra (Josef Istler, Bohdan Lacina, Václav Zykmund) a také tvorba výjimečných solitérů-pedagogů, Jana Baucha a Zdeňka Sklenáře. Z předrevolučních akvizic zaujímají v podsbírce významné místo autorské konvoluty Jiřího Johna, Jiřího Balcara, Jiřího Anderleho, Aleny Kučerové, Karla Malicha, Dalibora Chatrného, Milana Grygara, Jitky Válové, Naděždy Plíškové a Ladislava Čepeláka.

Po roce 1989 byla podsbírka systematicky doplňována zastoupením dosud chybějících nebo méně početně zastoupených osobností zdejší neoficiální scény (Vladimír Boudník, Jan Koblasa, Ivan Chatrný, Marie Blabolilová, Jiří Lindovský, Ondřej Michálek, Zdenek Kučera ad.). Významná v tomto směru byla především přehledová výstava *Mezi tradicí a experimentem – Práce na papíře a s papírem v českém výtvarném umění 1939-1989* (Olomouc 1997), která do sbírky přinesla díla Václava Boštíka, Zdeňka Sýkory, Milany Dobeše, Miloše Urbáska, Radoslava Kratiny, Lubomíra Přibyly, Leonida Ochrymčuka, také ale exulantů, Zdenka Kirchnera nebo Miloše Cvacha. Toto doplňování pak probíhá, byť pomaleji, dodnes – a začleňováni jsou postupně také autoři mladších generací (Eva Bednářová, Jaroslav Rona, Aleš Svoboda, Dana Puchnarová, Klára Bočkayová, Jan Merta, Vladimír Kokolia, Stanislav Kolíbal, Pavel Hayek), respektive – to už pak také s činností Středoevropského fora – emigranti (Terry Haass, Ivan Theimer). V souvislosti s výstavou sbírky (*Art &Print/ Post.Print. Sbírka grafiky Muzea umění Olomouc*), která proběhla v roce 2019, byly doplněny práce mladších autorů, mj. Šárky Trčkové, Vojtěcha Kováříka, Vojtěcha Pálky či Lenky Falušiové, také ale doplněny konvoluty Jaroslavy Severové či Jiřího Lindovského o jejich současnou tvorbu.

Výjimečnou součástí podsbírky je soubor děl autorů německého, respektive středoevropského expresionismu (tzv. sbírka Jana Placáka), která byla získána v souvislosti s další výstavou, a sice *Vzplanutí. Expresionistické tendence ve střední Evropě 1903-1936* (Olomouc 2008). I ona výhodně rezonuje středoevropskými ambicemi instituce.

Kontextuální zájem a snaha včlenit české umění do jeho přirozeného dějinného i kulturního rámce, která je pro SEFO typická, vedla k systematickým nákupům zahrnujícím osobnosti širšího středoevropského regionu (Rudolf Sikora, Dezider Tóth, Juraj Meliš, Jozef Jankovič, Kassák Lajos, Bak Imre, Maurer Dóra, Pinczehelyi Sándor, A. R. Penck, Wolf Vostell, Victor Vasarely, Hans Hartung, Hanne Darboven, Dieter Roth, Luc Hoanraet, Sarah Schumann ad.).

K odbornému zhodnocení a vypublikování podsbírky volné grafiky došlo v roce 2019 (katalog *Art &Print / Post&Print. Sbírka grafiky Muzea umění Olomouc)* u příležitosti stejnojmenné výstavy.

2. Hodnota podsbírky

a) **Kolekce SEFO** (výběr): Victor Vasarely 20 ks, Pinczehelyi Sándor 3 ks, Maurer Dóra 4 ks, Bak Imre 3 ks, Kassák Lajos 2 ks, Nádler István 3 ks, Janina Kraupe-Świderska 6 ks, Rudolf Sikora 9 ks, Milan Dobeš 13 ks, Dezider Tóth 6 ks, Jozef Jankovič 20 ks, Juraj Meliš 10 ks, Vladimír Boudník 13 ks, Karel Malich 7 ks, Aleš Veselý 1 ks, Jiří Kolář 2 ks, Zdeněk Sýkora 18 ks, Stanislav Kolíbal 10 ks, Adriena Šimotová 10 ks, Sarah Schumann 4 ks, Dieter Roth 3 ks, skupina Dviženije 15 ks ad. – 20 mil. Kč.

b) **Skupina 42**: František Gross 9 ks, František Hudeček 20 ks, Kamil Lhoták 21 ks, Jan Kotík 1 ks – 1 mil. Kč, Skupina Sursum: Josef Váchal 256 ks, Jan Zrzavý 7 ks, František Kobliha 121 ks – 4 mil. Kč.

c) **Placákova sbírka**: Eberhard Viegener 25 ks, Wilhelm Wessel 8 ks, Josef Eberz 4 ks, Carlo Mense 10 ks, 27 Richard Seewald ad. – 2. mil. Kč.

Hodnota celé podsbírky na základě kvalifikovaného odhadu činí **cca 47 mil. Kč**.

3. Vnitřní priority při získávání přírůstků

Struktura podsbírky by se měla rozvíjet ve třech základních okruzích s důrazem na české a středoevropské umění 20. a 21. století:

a) **Regionální umění 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na specifika olomouckého regionu a přínos místní výtvarné komunity (např. na poradě zmíněná otázka „moravské architektury"). Podsbírka moderní grafiky od počátku těžila z regionálních specifik. V jejím rámci jsou proto zastoupeny osobnosti typu Karla Svolinského, rovněž ale současná tvorba etablovaných autorů, mj. Jiřího Lindovského, Ondřeje Michálka či Dany Puchnarové. Pro budoucí rozvoj je zásadní sledovat aktivity Spolku olomouckých výtvarníků (mezi jehož členy se nicméně grafice soustavně věnuje pouze Ondřej Michálek), respektive mladou tvorbu spjatou například s katedrou VV na Univerzitě Palackého v Olomouci. Nabízí se nicméně také dále budovat či rozšiřovat (také historické) konvoluty autorů, spjatých s širším regionem (mj. Mirko Hanák, Arnošt Hrabal, Cyril Urban, Aleš Lamr ad.), respektive autory německé národnosti (Franz Urban, Friedrich Gesierich, Eberhardt Karger Josef, Rudolf Buchner ad.).

b) **České umění 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na tvorbu osobností, které zásadním způsobem vytvářely a obohacovaly domácí kulturní prostředí. Specifický význam pak sbírka přikládá tvorbě solitérních umělců, kteří se vymykali dobovým proudům a tendencím a také umělcům, kteří překročili hranice domácí výtvarné scény a zasáhli do evropského nebo i světového uměleckého vývoje. Podsbírka moderní grafiky je koncipována jako přehledová, proto je třeba zásadně doplnit aktuální tvorbu, respektive tvorbu po roce 1990:

- doplnění stávajících či zcela chybějícího autorských konvolutů **starší a střední generace:** Ludmila Jandová, Vladimír Kokolia, Jan Hísek, Ivana Lomová, Jakub Špaňhel, Lenka Vilhelmová (výběr),
- vytvoření kolekce **současné grafiky:** současná tvorba: Jan Měřička, Zbyněk Janáček, Šimon Brejcha, Martin Velíšek, Tomáš Bím, Jaroslav Šerých, Robin Kaloč, Patrik Hábl (výběr).

c) **Středoevropské umění 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na umělecké projevy vzniklé po roce 1945. Důraz je kladen na zachycení uměleckých projevů v širším středoevropském kontextu:

- Slovensko: klasická škola (Koloman Sokol, Cyprián Majerník, Dušan Kállay, Alojz Klimo, Tamara Klimová, Jaroslav Kočiš ad.), střední generace SEFO (Daniel

Fischer, Laco Teren, Ivan Csudai, Michal Kern, Vladimír Havrilla, Igor Kalný, Jana Želibská, Peter Rónai, Marián Mudroch, Peter Kalmus, Blažej Baláž, Vojtech Kolenčík ad.), progresivní tendence (Roman Ondák, Svätopluk Mikyta, Marek Kvetan, Robert Urbásek, Roman Galovský, Dušan Pacúch),

- Polsko: varšavská meziválečná skupina Rytm, vratislavská meziválečná skupina Bunt, neo-konstruktivní tendence (Władysław Strzemiński, Halina Jaworski, Gerhard Jürgen Blum-Kwiatkowski, Krystian Burda, Zbigniew Romańczuk, Tadeusz Mysłowski), Okruh ASP v Krakově (Julian Fałat, Józef Pankiewicz, Leon Wyczółkowski, Wojciech Weiss, Ludwik Gardowski, Konrad Srzednicki, Witold Chomicz), „krakovská škola" Mieczysława Wejmana (Jacek Gaj, Tadeusz Jackowski, Marta Kremer, Janusz Karwacki, Włodzimierz Kotkowski, Andrzej Pietsch, Zbigniew Rabsztyn, Anna Sobol-Wejman, Jacek Sroka, Stanisław Wejman), katovický – těšínský okruh autorů (Joanna Piech, Roman Kalarus, Jan Szmatloch ad.), progresivní tendence (Izabela Gustowska, Honza Zamojski),

- Maďarsko: okruh MA (Kassák Lajos, Kmetty János ad), skupina A Nyolcak (Bencze László, Fónyi Géza, Pór Bertalan), okruh Iparterv a Budapesti Mühely (Ilona Keserü Ilona, Korniss Dezső, Molnár Sándor, Samu Géza, Deim Pál ad.), pécsský okruh (Erdős János), fantastický realismus (Orosz István), progresivní tendence (Huzjan Ištván Išt, Kokesch Ádam, Koós Gábor ad.),

- Rakousko: Sezession Graz (Mario Decleva ad.), vídeňský Art-Club (Paul Flora ad.), Wiener Aktionismus (Adolf Frohner), Wiener Schule des Phantastischen Realismus (Ernest Fuchs), neo-konstruktivistické tendence (Roland Goeschl, Klaus Staudt), nová figurace (Rudolf Hoflehner, Alfred Hrdlicka, Georg Eisler, Helmut Krumpel, Fritz Martinz),

- Německo: klasická moderna a avantgarda (Bauhaus ad.), Neue Sachlichkeit, SPUR (Heimrad Prem, Helmut Sturm, Hans-Peter Zimmer), Kapitalistischen Realismus (K. P. Brehmer, K. H. Hödicke, Konrad Lueg, Wolf Vostell, Sigmar Polke, Gerhard Richter), Düsseldorf (Fluxus, Op Art, ZERO, Josef Beuys, Gotthard Graubner, Karl Gestner, Erwin Heerich, Konrad Klapheck, Ferdinand Kriwet, Heinz Mack, Adolf Luther, Blinkt Palermo), progresivní tendence (Georg Basselitz, Rolf Escher, Claas Gutsche, Volker Lehnert, Jörg Rothenpieler, Maria Schleiner, Wolfgang Troschke, Bettina van Haaren, Matthias Weischer, Ulrich Wolff, Hans Platschek, K. H. Sonderborg, Emil Schumacher, Wolfgang Breuer, Andrea Büttner ad.),

- Slovinsko: klasická škola (Stane Jagodič, Tinca Stegovec ad.), lublaňská škola (Vladimir Makuc, Metka Krasovec, Lojze Logar, Gorazd Sefran, Janez Bernik, Bogdan Borcic, Riko Debenjak, Andrej Jemec, Adriana Maraz ad.), progresivní tendence (Nový kolektivismus, Domestic Research Institut – Alenka Pirman, Meta Grgurevič ad.).

4. Vnější priority při získávání přírůstků

a) **Výstavní projekty**

- tematické výstavy středoevropské grafiky – neo-konstruktivní tendence, abstrakce, nová figurace ve středoevropských variantách, prostorová grafika, intermediální tvorba, virtuální umění ad.,
- přehledové výstavy české grafiky let 1990-2010,
- současné umění – mj. v rámci Trienále středoevropské kultury a uměn.

b) **Průzkumy ateliérů osobností** SEFO / CEAD, které může přinést akvizice. Současný výběr osobností SEFO: Další průzkum ateliérů a pozůstalostí středoevropských osobností. S ohledem na stabilní ceny grafiky se nabízí rozšiřovat sbírku SEFO právě jejím prostřednictvím.

c) **Průzkum lokalit** (výtvarných scén) dle zaměření podsbírky: Systematizace sbírkových fondů vzniklých po roce 1990 předpokládá soustavnou reflexi porevoluční produkce škol a vzdělávacích institucí (ateliéry grafiky AVU; ateliéry volné grafiky, obalového a knižního designu, grafického designu FU Ostravské univerzity; Ateliér kresby a grafiky FAVU VUT, ASP v Krakově, Varšavě a Katovicích, MKE v Budapešti ad.).

d) **Aukce** – vybrané aukční síně skýtají možnost rozšíření podsbírky o unikátní, často klíčová díla, která z mnoha důvodů již nejsou dostupná jinými způsoby.

e) **Dary –** obyčejně vázané na výstavní a badatelské projekty.

5. Vyřazování sbírkových předmětů

Kritéria pro vyřazování sbírkových předmětů podsbírek z důvodu přebytečnosti vycházejí z Příkazu ředitele MUO č. 1/2020/SaD, ze zákona č. 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. a Metodickým pokynem MK ČR č. 53/2001. V plánovaném období se prozatím nepočítá s žádným vyřazováním v této podsbírce.

6. Inventarizace

Plánování inventarizace sbírkových předmětů vychází z Příkazu ředitele MUO č. 1/2020/SaD, ze zákona 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. Poslední řádná inventura v této podsbírce proběhla v letech 2018-2020 a další řádná inventura se uskuteční dle harmonogramu v roce 2028-2029.

7. Digitalizace

V souladu s aktuálním plánem digitalizace 2021-2024 z grantu financovaného z Fondů EHP bude v předmětném období digitalizováno cca 57 % exponátů dané podsbírky.

8. Doplňování evidenčních záznamů

Chronologická evidence nových sbírkových předmětů je průběžně rozpracovávána do evidence 2. stupně bezprostředně po zapsání v přírůstkové knize.

9. Předpokládané finanční nároky

Předpokládané finanční výdaje na plánované období cca **2,1 mil. Kč** (Příloha č. 14).

Zpracovala:
Barbora Kundračíková, kurátorka podsbírky

Příloha č. 12

NOVÁ MÉDIA A INTERMÉDIA

návrh na vytvoření nové podsbírky

Záměr

V souvislosti s cílem rozvinout činnost Central European Art Database a své působení v kontextu současných tvůrčích a uměleckých strategií vůbec, usiluje MUO o založení nové podsbírky, specializující se na nová média a intermédia. Do tohoto rámce se řadí:

1. **Pohyblivý obraz** (video, video instalace, filmové instalace, softwarově řízená animace).
2. **Interaktivní díla** (interaktivní instalace, softwarově založené umění, internetové umění, net art).
3. **Digitální obraz** (digitální fotografie, manipulovaná fotografie, digitální printy).
4. **Zvukové umění** (zvukové objekty, zvukové instalace, sound art).
5. **Performance** (performance, mediální aktivismus, digitální performance).
6. **Intermediate** (Fluxus, konceptuální a post-konceptuální tendence).

Vytvoření takto formované podsbírky je dané vývojem, přirozeně odpovídá stavu současné umělecké praxe, která krom roviny tradičních médií využívá také jiných přístupů. Mezi jednotlivými podsbírkami je navíc úzká souvislost:

1. **Autorská kniha [L]**: Dieter Roth, Wolf Vostell, Milan Knížák, Jiří Valoch, J. H. Kocman, Milan Grygar, Pieter Hintjens, Barkley Hendricks, Georg Brecht ad.
2. **Fotografie [F]**: konceptuální fotografie, dokumentace akcí a performancí.
3. **Plastika [P]**: optické, kinetické a světelné objekty (Stanislav Zippe, Milan Dobeš, Juraj Bartusz, Radoslav Kratina, Victor Vasarely, Václav Cigler, Karel Malich, Hugo Demartini, Jiří Bielecki), interaktivní instalace (Federico Díaz).
4. **Volná grafika [G]**: Ivan Chatrný, Milan Grygar, Daniel Fischer, Jozef Jankovič, Zdeněk Sýkora, Milan Dobeš, Ivan Picelj, Stanislav Kolíbal, Victor Vasarely, Dieter Roth ad.

V českých muzeích umění není momentálně budování sbírek nových médií prioritou. Národní galerie založila ve své Sbírce moderního a současného umění oddělení intermédií a nových médií v roce 2000, ale aktivně je rozvíjela jen několik let. Do sbírky byly zařazeny světelně kinetické plastiky a kresby Zdeňka Pešánka z 30. let, fotografie J. H. Kocmana z roku 1971, sítotisky Alexa Mlynárčika, litografie Jany Želibské z přelomu 60. a 70. let, videoinstalace Michaela Bielického *Der Name* z roku 1991, interaktivní instalace Petra Svárovského *Resident* z roku 1997, objekty a instalace Kryštofa Kintery, diapozitivy Štěpánky Šimlové, fotografie Roba Kočana. Velkou sbírku jednokanálového videa aktivně budovalo VVP Akademie výtvarných umění v Praze, které ji předalo do správy Národnímu filmovému archivu.

Na Slovensku podobnou sbírku budovala Považská galerie umění v Žilině v 90. letech a obsahuje videa a videoinstalace slovenských tvůrců z tohoto období. Několik videí a videoinstalací je také ve sbírce Slovenské národní galerie v Bratislavě a Nitranské galerie. V Maďarsku spravuje archiv digitálního umění asociace C3 a mediální sbírku aktivně buduje Ludwig Muzeum v Budapešti, další z partnerů projektů SEFO. V Polsku vlastní sbírku videoartu a filmového umění Muzeum moderního umění ve Varšavě. Sbírku videa a digitálního umění buduje také centrum WRO v polské Vratislavi.

Situace je samozřejmě komplikovanější, zdá se však, že většina sbírkotvorných institucí, které v oblasti působí, se orientují na „národní tvorbu". Podsbírka intermédií a nových médií s širším zaměřením na středoevropské umění by byla svým zaměřením výjimečnou. Na budování kolekce se bude – v souvislosti s činností CEAD – úzce podílet tým mezinárodních odborníků, z nějž lze jmenovat např. Dušana Baroka.

Vnitřní priority při získávání přírůstků

a) **Zakladatelská generace působící ve středoevropském prostoru:**

- Česko: Josef Svoboda: multimediální instalace, scénický design; Milan Grygar: intermedia; Woody Vasulka: videa, komplexní interaktivní instalace *Brotherhood*; Stanislav Zippe; Jiří Valoch: intermedia; Petr Skala: video; Miloš Šejn: multimediální instalace a videa; Michael Bielický: video sochy, videoinstalace, Tomáš Ruller: video, Petr Nikl: multimediální instalace,
- Maďarsko: Nicolas Schöffer: instalace, světelné objekty; Maurer Dóra: intermedia; Erdély Miklós; Katalin Ladik: zvuková poezie, performance; Szentjóby Tamás / Tamás St. Auby; Waliczky Tamás: interaktivní instalace, printy, internetové umění; Forgács Péter: video, film, instalace,
- Slovensko: Jana Želibská; Milan Adamčiak: intermedia; Peter Rónai: video, video-instalace,
- Polsko: Edward Ihnatowicz: kybernetické sochy; Piotr Kowalski: instalace, elektronické a mechanické objekty; Ryszard Winiarski; Józef Robakowski: video; Krzysztof Wodiczko: urbánní mobily, přenosná zařízení, instalace; Ewa Partum: intermedia; Wojciech Bruszewski; Zofia Kulik; Ryszard Waśko; Izabela Gustowska: intermedia; Zbigniew Rybczyński: video; Paweł Kwiek: video; Mirosław Rogala: instalace.

b) **Mladší generace:**

- Česko: Milan Guštar, Petr Svárovský (Silver), Federico Díaz, Jiří Černický, Veronika Bromová, Krištof Kintera, Petra Vargová, Michal Kindernay, Martin Blažíček, Filip Cenek, Jakub Nepraš, Martin Kohout, Pavel Sterec, Richard Loskot, Matěj Smetana, Roman Štětina, Stanislav Abrahám, Jana Bernartová, Jan Krtička, Robert Vlasák, Daniel Hanzlík, Pavel Mrkus, Pavel Kopřiva, Tereza Fišerová, Alžběta Bačíková,

Barbora Trnková a Tomáš Javůrek, Andreas Gajdošík, ad.,

- Slovensko: Michal Murin, Ilona Németh, Anna Daučíková, Matej Krén, Roman Ondák, Dušan Zahoranský, Aneta Mona Chisa a Lucia Tkáčová, Marko Blažo, Ivor Diosi, Mira Gáberová, Matej Vakula, Jana Kapelová, Pavla Sceranková, Lucia Sceranková, Ján Šicko, Jaroslav Kyša, András Cséfalvay, Radovan Čerevka, Jakub Pišek, Kata Mach, Erik Sikora, Jonáš Gruska, ad.,
- Maďarsko: Szegedy-Maszák Zoltán, Róza El Hassan, Eperjesi Ágnes, Sugár János, Gróf Ferenc (Société Réaliste), Németh Hajnal, Katarina Šević, ad.,
- Polsko: Paweł Janicki, Artur Zmijewski, Katarzyna Kozyra, Kinga Araya, Piotr Wyrzykowski, Konrad Smoleński, Yael Bartana, Oskar Dawicki, Iza Tarasewicz, Agnieszka Polska, ad.

Vnější priority při získávání přírůstků

a) **Výstavní projekty:**

- tematické výstavy středoevropského umění,
- přehledové výstavy české novomediální a intermediální produkce let 1990–2010,
- současné umění – mj. v rámci Trienále středoevropské kultury a umění.

b) **Průzkumy ateliérů osobností** SEFO / CEAD, které může přinést akvizice.

c) **Průzkumy školních ateliérů a tvůrčích center**.

d) **Aukce** – vybrané aukční síně nabízejí možnost rozšíření podsbírky o unikátní, často klíčová díla, která z mnoha důvodů již nejsou dostupná jinými způsoby.

e) **Dary** – zpravidla vázány na výstavní a badatelské projekty.

Předpokládané finanční nároky

Předpokládané finanční výdaje na plánované období **cca 12 mil. Kč** (Příloha č. 14).

Zpracovali:
Jakub Frank, Barbora Kundračíková

Příloha č. 13

AKVIZICE SOUČASNÉHO UMĚNÍ

návrh na doplnění dotčených podsbírek pro expozici SEFO

Záměr

Jedním ze strategických cílů MUO, kterému se v rámci Středoevropského fóra věnují kurátoři dotyčných podsbírek, je příprava akvizic současného umění. Tento záměr je o to zásadnější, že se jedná o oblast dlouhodobě zanedbanou z důvodu nedostatečných finančních prostředků, nedostatečně reflektovanou a v kontextu státních sbírek jen výběrově zastoupenou. Návrh tak zahrnuje osobnosti působící na umělecké scéně v posledních třiceti letech, které zásadním způsobem charakterizují dané období. Záměrem není vytvořit kolekci samostatnou, ale rozšířit kolekce stávající – ideálně průřezově a v rámci společných témat (konstruktivistické tendence a mechanismy, figurace, digitální obraz, intermedia ad.), tak aby bylo možné výběr děl přímo adaptovat pro expoziční účely. Primární snahou je akvizice v této oblasti koncipovat právě s ohledem na ně.

Záměr sledují všechny podsbírky instituce, každá však specifickým způsobem – příkladem budiž kolekce autorské knihy, která přirozeně přesahuje do obecného globálního kontextu, respektive kolekce plastiky, která se vzhledem k nárokům média a dosažitelnosti omezuje na středoevropský rámec. Níže uvedený výběr je především ilustrativní, s návrhy v rámci podsbírek se částečně překrývá, částečně je doplňuje o kombinované formy (prostorová instalace apod.).

Základní platformou, na níž lze akviziční činnost v této oblasti rozvíjet, je Trienále současného středoevropského umění a kultury, jehož první ročník je plánován na rok 2021 (Michal Kindernay, Jaro Varga, Albert Ádam, Kokesch Ádam, Nikolaus Gansterer, Anna Witt).

Do rámce této snahy zapadá také avizovaný zájem o vytvoření podsbírky nových médií, která by umožnila sledovat aktuální, progresivní, mezioborové či intermediální trendy a navazovala by navíc na dlouhodobé cíle instituce reprezentované *Central European Art Database*.

Akvizice vysoce profilovaného moderního a současného umění je samozřejmě omezena jak fyzickou, tak finanční dostupností. I proto paralelně probíhá příprava tzv. dlouhodobých zápůjček, respektive je rozvíjena spolupráce se soukromými subjekty a nadacemi.

Vnitřní priority při získávání přírůstků

Ze sledovaných osobností středoevropského regionu, z nichž řada je zastoupena ve výběrech pro jednotlivé podsbírky, se pro ilustraci nabízejí:

a) Česko: Frederico Díaz, Ján Mančuška, Kateřina Šedá, Tomáš Hlavina, Jaroslav Šerých, Tomáš Ruller, Veronika Bromová, Krištof Kintera, Michal Kindernay, Matěj Smetana, Roman Štětina ad.

b) Slovensko: Matej Krén, Ilona Németh, Roman Ondák, Jaro Varga, Svätopluk Mikyta, Dušan Zahoranský, Pavla Sceranková ad.
c) Polsko: Zofia Kulik, Artur Żmijewski, Konrad Smolenski, Monika Grzymala, Alicja Kwade ad.
d) Maďarsko: Csörgö Attila, Asztalos Zsolt, Antal Lakner, Albert Ádam, Kokesch Ádam, Imre Mariann, Forgács Péter ad.
e) Rakousko: Peter Kogler, Esther Stocker, Erwin Wurm, Heimo Zobernig, Nikolaus Gansterer, Anna Witt, Markus Schinwald ad.
f) Německo: Olaf Nicolai, Isa Genzken, Gregor Schneider a düsseldorfská škola, Martin Kippenberger, Neo Rauch, lipská/ rumunská škola ad.

Vnější priority při získávání přírůstků

a) **Výstavní projekty**

- tématické výstavy středoevropského umění
- přehledové výstavy české novomediální a intermediální produkce let 1990-2010
- současné umění – mj. v rámci Trienále středoevropské kultury a umění

b) **Průzkumy ateliérů osobností** SEFO / CEAD, které může přinést akvizice.

c) **Průzkumy školních ateliérů a tvůrčích center.**

d) **Aukce** – vybrané aukční síně nabízejí možnost rozšíření podsbírky o unikátní, často klíčová díla, která z mnoha důvodů již nejsou dostupná jinými způsoby.

e) **Dary** – zpravidla vázány na výstavní a badatelské projekty.

Předpokládané finanční nároky

Předpokládané finanční výdaje na plánované období **cca 40-50 mil. Kč** (obsaženo v dotyčných podsbírkách, Příloha č. 14)

Zpracovala:
Barbora Kundračíková, kurátorka SEFO

Příloha č. 14

FINANČNÍ VÝDAJE NA SBÍRKOVOU ČINNOST

Finanční výdaje na sbírkotvornou činnost MUO 2003-2020

2003	2004	2005	2006	2007	2008
7 176 450	7 251 424	4 536 557	13 376 405	16 461 604	11 012 205
2009	**2010**	**2011**	**2012**	**2013**	**2014**
17 428 287	8 470 070	6 285 175	6 262 710	1 688 500	2 541 136
2015	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**	**2020**
2 083 864	379 400	8 822 220	519 260	7 361 630	3 000 000

Hodnota podsbírek a rekapitulace finančních výdajů 2003-2020

PODSBÍRKA	Počet inventárních čísel	Tržní hodnota	Nákupní ceny 2003 - 2019
1. Architektura	A 1 – A 2 775	20 000 000	2 357 449
2. Autorská kniha	L 1 – L 1 196	22 000 000	7 440 824
3. Fotografie	F 1 – F 8 012	26 000 000	8 368 048
4. Kniha 20. století	S 1 – S 1 133	2 500 000	1 585 811
5. Kresba	K 1 – K 16 488	322 000 000	11 563 555
6. Medaile	M 1 – M 1 178	12 000 000	39 780
7. Obrazy	O 1 – O 2 924	1 050 000 000	43 346 421
8. Plastika	P 1 – P 1 354	320 000 000	33 507 375
9. Užitá grafika	UG 1 – UG 25 330	5 000 000	54 000
10. Užité umění	UŽ 1 – UŽ 183	6 000 000	2 175 871
11. Volná grafika	G 1 – G 14 720	47 000 000	4 655 919
CELKEM		1 832 500 000	115 095 053

Předpokládané finanční náklady na sbírkotvornou činnost MUO 2021-2025

PODSBÍRKA	2021	2022	2023	2024	2025
1. Architektura	300 000	300 000	400 000	400 000	400 000
2. Autorská kniha	600 000	600 000	700 000	700 000	700 000
3. Fotografie	750 000	850 000	850 000	950 000	950 000
4. Kniha 20. století	150 000	150 000	200 000	200 000	200 000
5. Kresba	1 000 000	1 000 000	1 250 000	1 250 000	1 250 000
6. Medaile	100 000	100 000	100 000	100 000	100 000
7. Obrazy	6 000 000	8 000 000	8 000 000	9 000 000	10 000 000
8. Plastika	5 000 000	6 000 000	6 000 000	7 000 000	8 000 000
9. Užitá grafika	100 000	100 000	100 000	100 000	100 000
10. Užité umění	350 000	350 000	450 000	450 000	450 000
11. Volná grafika	300 000	300 000	500 000	500 000	500 000
12. Nová média	2 000 000	2 000 000	2 000 000	3 000 000	3 000 000
CELKEM	16 650 000	19 750 000	20 550 000	23 650 000	25 650 000

Příloha č. 15

REŽIM ZACHÁZENÍ SE SBÍRKOU MUO Z 1. 9. 2020

Směrnice č. 1/2020/SaD

Režim zacházení se sbírkou Muzea umění Olomouc, státní příspěvkové organizace

Stanovení kompetencí, postupů a kontrolních mechanismů při správě sbírky muzejní povahy, ev. č. CES MUO/001-10-24/035001

Obsah:

I. Úvodní ustanovení, charakteristika sbírky
II. Řízení a plánování sbírkotvorné činnosti
II.1 Ředitel MUO
II.2 Poradní sbor pro sbírkotvornou činnost
II.3 Odbor ochrany sbírkového fondu
II.4 Odbory starého, moderního a současného umění
II.5 Ostatní zaměstnanci MUO
III. Nabývání a vyřazování sbírkových předmětů
IV. Evidence a dokumentace sbírkových předmětů
IV.1 Evidence sbírkových předmětů – obecná ustanovení
IV.2 Chronologická evidence
IV.3 Systematická evidence
IV.4 Lokační evidence
IV.5 Evidence doprovodné dokumentace sbírky
V. Inventarizace sbírky
V.1 Závazné zásady pro provádění inventarizace
V.2 Principy řešení nedostatků zjištěných při inventarizaci
VI. Péče o sbírkové předměty
VI.1 Uložení sbírkových předmětů a preventivní péče
VI.2 Doporučení pro klimatické a světelné podmínky uložení a vystavení jednotlivých typů sbírkových předmětů
VII.3 Manipulace se sbírkovými předměty
VII.4 Pravidla přesunu sbírkových předmětů uvnitř organizace
VII. Zápůjčky sbírkových předmětů
VII.1 Zápůjčky sbírkových předmětů v rámci České republiky
VII.2 Zápůjčky sbírkových předmětů do zahraničí
VII.3 Zápůjčky sbírkových předmětů k restaurování, konzervaci, případně k dalším obdobným účelům
VII.4 Pronájem sbírkových předmětů
VIII. Výpůjčky sbírkových předmětů z vlastnictví jiných subjektů
VIII.1 Žádost o výpůjčku
VIII.2 Uzavření smlouvy o výpůjčce

VIII.3 Převzetí vypůjčených předmětů a odpovědnost za péči o tyto předměty
IX. Dlouhodobé uložení předmětů z vlastnictví jiných subjektů
IX.1 Uložení předmětu v zájmu MUO
IX.2 Uložení předmětu v MUO, vyplývající z potřeb vlastníka
X. Odcizení, ztráta nebo poškození sbírkových předmětů, předmětů vypůjčených od jiného subjektu a předmětů uložených v MUO
X.1 Postup při zjištění odcizení, ztráty, zničení nebo poškození sbírkových předmětů MUO, předmětů vypůjčených od jiného subjektu nebo předmětů uložených v MUO
XI. Bezpečnostní strategie ochrany sbírky
XII. Kontrolní činnost
XII.1 Interní kontroly v jednotlivých podsbírkách nebo jejich částech
XII.2 Principy řešení nedostatků zjištěných při interních kontrolách
XIII. Platnost a účinnost
XIV. Přílohy (s uvedením data účinnosti):
1. Koncepce rozvoje a činnosti MUO
2. Koncepce sbírkotvorné činnosti MUO
3. Stanovy Poradního sboru pro sbírkotvornou činnost, Jmenovací dekret PSSČ
4. Potvrzení o převzetí předmětu za účelem předložení PSSČ (vzor)
5. Čestné prohlášení o vlastnictví a způsobu nabytí děl (vzor)
6. Návrh kurátora na a) úplatné, b) bezúplatné nabytí movité věci do sbírky (vzor)
7. Návrh kurátora na vyřazení sbírkového předmětu ze sbírky (vzor)
8. Protokol z jednání Poradního sboru pro sbírkotvornou činnost a rozhodnutí ředitele ve věci nabytí věcí movitých do sbírky nebo vyřazení sbírkových předmětů ze sbírkové evidence (vzor)
9. Kupní smlouva a) od autora díla, b) od jiné fyzické nebo právnické osoby (vzor)
10. Darovací smlouva a) od autora díla, b) od jiné fyzické nebo právnické osoby (vzor)
11. Licenční smlouva (vzor)
12. Dokumentační list vyřazení sbírkového předmětu z evidence (vzor)
13. Směrnice pro potřebné operace spojené s aktualizacemi CES
14. Návrhový list odboru ochrany sbírek pro stanovení kompetencí a odpovědnosti zaměstnanců MUO při sbírkotvorné činnosti (vzor)
15. Koncepce a směrnice digitalizace
16. Pravidla přidělení inventárních čísel a způsob označení sbírkových předmětů jednotlivých podsbírek
17. Formulář pro hlášení výsledků periodické inventarizace sbírky v daném kalendářním roce a hlášení dosavadního celkového stavu inventarizace (vzor)
18. Závěrečná zpráva o inventarizaci podsbírky (vzor)
19. Depozitární řád, Depozitární řád platný pro podsbírku užitého umění, uloženou dlouhodobě v AMK
20. Badatelský řád
21. Režim interních přesunů sbírkového předmětu
22. Režim provozu fotoateliérů
23. Režim provozu restaurátorských a konzervátorských dílen
24. Režim provozu instalačních pracovišť ve vztahu ke sbírkovým předmětům
25. Podmínky výpůjček sbírkových předmětů MUO v rámci ČR
26. Doprovodný list výpůjčky (vzor)
27. Facility Report (vzor)
28. Smlouva o výpůjčce pro zápůjčky v rámci ČR se záznamem o předání, kontrole stavu a převzetí předmětů (vzor)
29. Protokol o stavu předmětu (Condition Report) (vzor)

30. Podmínky výpůjček sbírkových předmětů MUO do zahraničí
31. Smlouva o výpůjčce do zahraničí (vzor)
32. Smlouva o dílo (restaurování sbírkových předmětů) (vzor)
33. Smlouva o pronájmu sbírkového předmětu (vzor)
34. Plán prevence a ochrany MUO

I. Úvodní ustanovení, charakteristika sbírky a sbírkotvorné činnosti MUO

I.1 Muzeum umění Olomouc, státní příspěvková organizace (dále jen „MUO") vykonává sbírkotvornou činnost v souladu se svou zřizovací listinou, vydanou rozhodnutím ministra kultury č. 4/2014 dne 24. března 2014, s datem účinnosti k 1. dubnu 2014, jako svoji základní činnost. Sbírka muzejní povahy je spravována podle zákona č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 122/2000 Sb.") a je zapsána v Centrální evidenci sbírek č. MUO/001-10-24/035001.

Sbírka je členěna do 11 podsbírek, jejichž charakteristika je popsána v CES:

1. Architektura (inventární řada A)
2. Autorská kniha (inventární řada L)
3. Fotografie (inventární řada F)
4. Kniha 20. století (inventární řada S)
5. Kresba (inventární řada K)
6. Medaile (inventární řada M)
7. Obrazy (inventární řada O)
8. Plastiky inventární řada (P)
9. Užitá grafika (inventární řada UG)
10. Užité umění (inventární řada UŽ)
11. Volná grafika (inventární řada G)

I.2 Jednou ze základních aktivit MUO je sbírkotvorná činnost, která spočívá v získávání, shromažďování, správě a evidenci, inventarizaci, péči o trvalé uchování, odborném zpracování a prezentaci sbírky MUO.

Sbírkové předměty jsou odborně zpracovávány a prezentovány zejména prostřednictvím stálých expozic, krátkodobých výstav nebo publikační, vzdělávací a přednáškovou činností.

Sbírkové předměty jsou zapůjčovány pro expozice a na výstavy, které jsou pořádány i jinými subjekty v České republice i v zahraničí, a také za účelem jejich vědeckého zkoumání nebo konzervování a restaurování, za předpokladu, že je zajištěna jejich bezpečnost ve smyslu zákona č. 122/2000 Sb. MUO umožňuje studium svých sbírek badatelům za podmínek stanovených zákonem č. 122/2000 Sb.

I.3 Sbírkotvorná činnost MUO se řídí Koncepcí rozvoje a činnosti MUO (Příloha č. 1) a Koncepcí sbírkotvorné činnosti MUO (Příloha č. 2), které zpracovává ředitel MUO společně s vedoucími jednotlivých odborů MUO. Koncepci rozvoje a činnosti MUO a Koncepci sbírkotvorné činnosti MUO schvaluje ředitel MUO, a to vždy na období pěti let.

I.4 Kompetence a povinnosti zaměstnanců MUO, související se sbírkotvornou činností MUO, upravuje tento Režim zacházení se sbírkou Muzea umění Olomouc, státní příspěvkové organizace (dále jen „Režim sbírky").

Příloha č. 1 Koncepce rozvoje a činnosti MUO
Příloha č. 2 Koncepce sbírkotvorné činnosti MUO

II. Řízení a plánování sbírkotvorné činnosti

II.1 **Ředitel MUO** řídí sbírkotvornou činnost MUO; schvaluje Koncepci rozvoje a činnosti MUO, Koncepci sbírkotvorné činnosti MUO a Protokol ze zasedání Poradního sboru pro sbírkotvornou činnost,

v jehož rámci schvaluje záměry úplatného a bezúplatného nabytí předmětů a vyřazení sbírkových předmětů. Ředitel dále schvaluje návrhy na zakoupení předmětu „per rollam". Řediteli MUO je vyhrazen podpis darovacích a kupních smluv, smluv o výpůjčce a smluv o pronájmu sbírkových předmětů.

II.2 **Poradní sbor pro sbírkotvornou činnost** (dále jen „PSSČ") je poradním orgánem ředitele MUO, který jmenuje a odvolává jeho členy. Způsob jmenování, zánik členství, mechanismy jednání a procesy přijímání rozhodnutí všech částí PSSČ upravují Stanovy PSSČ, které jsou obsahem Přílohy č. 3 tohoto Režimu sbírky. PSSČ vydává svá stanoviska jako doporučení, za konečné rozhodnutí ve věci je zodpovědný výhradně ředitel MUO. PSSČ na vyžádání předkládá řediteli MUO odborná stanoviska a posudky a vyjadřuje se ke Koncepci rozvoje a činnosti MUO, Koncepci sbírkotvorné činnosti MUO a dalším aspektům politiky sbírkotvorné činnosti MUO. Poradní sbor svá stanoviska vydává písemně formou protokolu, s podpisy všech přítomných členů (vzor uveden v příloze č. 3). Protokoly se v MUO trvale uchovávají jako součást průvodní dokumentace sbírky.

PSSČ se vyjadřuje ke strategii sbírkotvorné činnosti MUO a k jejím změnám, k úplatnému i bezúplatnému nabývání nových přírůstků do sbírky, k vyřazování předmětů ze sbírkové evidence, k převodům sbírkových předmětů mezi jednotlivými podsbírkami a k dalším otázkám týkajícím se správy a uchovávání sbírek, a to zejména:

a. projednává prioritu návrhů na úplatné nabytí jednotlivých přírůstků s přihlédnutím k rozpočtovým možnostem MUO a možnostem dotačních programů a sponzorských darů;
b. vyjadřuje se ke Koncepci rozvoje a činnosti MUO a Koncepci sbírkotvorné činnosti MUO a k případným dalším koncepcím sbírkotvorné činnosti jednotlivých podsbírek;
c. vyjadřuje se k návrhům na úplatné nabytí jednotlivých přírůstků před jejich nabytím, přičemž posuzuje soulad akvizic s předmětem hlavní činnosti muzea a se strategií sbírkotvorné činnosti, význam předmětů pro vypovídací schopnost sbírky a ekonomické aspekty nabídky (posuzuje cenu ve srovnání s cenami obvyklými na tuzemském trhu se stejnými nebo obdobnými předměty, případně i na trzích v zahraničí);
d. vyjadřuje se k návrhům na bezúplatné nabytí sbírkových předmětů, tj. zejména záměrům darů, převodům práva hospodaření z jiných státních institucí apod.;
e. vyjadřuje se k bezúplatnému nabývání sbírkových předmětů po jejich nabytí, nejméně jednou za rok souhrnně, přičemž posuzuje soulad akvizic s předmětem hlavní činnosti muzea a se strategií sbírkotvorné činnosti;
f. vyjadřuje se k úplatnému nabývání předmětů nových přírůstků po jejich nabytí, došlo-li k nabytí předmětu z rozhodnutí ředitele MUO tzv. per rollam, přičemž posuzuje soulad akvizice se strategií sbírkotvorné činnosti a cenu, za níž byl nový přírůstek zakoupen;
g. vyjadřuje se k vyřazování předmětů ze sbírkové evidence před jejich vyřazením, přičemž se vyjadřuje k důvodům vyřazení a zda jsou v souladu se zákonem; vyjádření PSSČ je nezbytné pro rozhodnutí ředitele MUO a je vždy vyžadováno jako příloha žádosti o zrušení evidenčního čísla vyřazovaného sbírkového předmětu z CES;
h. vyjadřuje se k návrhům kurátorů na převod sbírkových předmětů mezi jednotlivými podsbírkami MUO;
i. vyjadřuje se ke stavu sbírky, případně jednotlivých sbírkových předmětů a způsobu uložení, a to nejméně jednou ročně;
j. vyjadřuje se k trvalému nebo dlouhodobému (na dobu delší než 1 rok) přemístění více než 500 sbírkových předmětů (např. přemístění do nového, trvalého nebo provizorního depozitáře, dlouhodobé vystavení), a to před jeho uskutečněním, s výjimkou případů, kdy je nezbytné sbírku nebo její část přemístit neprodleně (a neplánovaně) např. z důvodu jejího bezprostředního ohrožení, v takových případech se PSSČ k přemístění vyjádří až po realizaci;
k. vyjadřuje se k dalším významným zásahům do stávajícího stavu podsbírek a k dalším problémům

souvisejícím s tvorbou, správou, uchováváním, ochranou či prezentací sbírky nebo jednotlivých sbírkových předmětů na žádost ředitele muzea, vedoucího zaměstnance sbírkového organizačního útvaru nebo kurátora podsbírky.

II. 3 **Odbor ochrany sbírkového fondu (OOSF)** se skládá z oddělení sbírek a dokumentace (OSaD) a restaurátorského oddělení (RO). Vykonává činnosti v oblasti správy, evidence a péče o sbírky. V rámci této činnosti:

a. zajišťuje centrální úkony při správě a evidenci sbírek dle zákona č. 122/2000 Sb. a zajišťuje administrativní styk s odborným pracovištěm MK ČR;
b. zajišťuje kontrolu inventarizace sbírek a provádění interních kontrol správy evidence sbírky;
c. koordinuje agendu MUO v oblasti výpůjček, popř. pronájmů sbírkových předmětů;
d. zajišťuje centrální evidenci smluv o zápůjčkách do zahraniční a další administrativní úkony a kontrolu v oblasti vývozu sbírkových předmětů muzejní povahy z území ČR a celního území EU;
e. metodicky řídí jednotný postup MUO v rámci zákona č. 122/2000 Sb., zejména s ohledem na komunikaci s odbory starého a moderního a současného umění i s jejich jednotlivými kurátory;
f. koordinuje agendu MUO v oblasti pojištění výpůjček sbírkového fondu MUO, a to v rámci ČR i v zahraničí;
g. zpracovává koncepce a zajišťuje praktické úkony v oblasti komplexní péče a ochrany sbírkového fondu MUO
h. zajišťuje sledování mikroklimatických podmínek ve všech depozitářích a expozicích MUO, včetně zpracování a vyhodnocení získaných dat; navrhuje opatření pro nápravu případných nedostatků a vydává stanoviska v otázkách preventivní péče o sbírkové předměty (klimatické a světelné podmínky pro deponování a vystavování sbírkových předmětů, ochrana předmětů před napadením biologickými škůdci, úložný a výstavní mobiliář aj.);
i. v případě zápůjček většího souboru sbírkových předmětů nebo jednotlivých zvláště významných předmětů pro výstavní účely posuzuje předpoklad zajištění smluvních podmínek, nezbytných pro odpovídající preventivní péči. Dále pak v takových případech zajišťuje kontrolu dodržování smluvních podmínek v průběhu zápůjčky (jednorázové měření klimatických a světelných parametrů ve výstavních prostorách aj.).
j. zajišťuje školení kurátorů MUO zejména v oblasti správy, evidence a preventivní péče o sbírky.

II.3.1 **Vedoucí odboru ochrany sbírkového fondu** koordinuje správu, evidenci a péči o sbírkový fond MUO:

a. schvaluje záměry zaměstnanců odboru, vedoucích oddělení a kurátorů v oblasti péče, ochrany, uchovávání, správy a prezentace sbírky;
b. schvaluje návrhy na konzervování a restaurování sbírkových předmětů;
c. schvaluje způsob a stav ukládání sbírkových předmětů v depozitářích;
d. zodpovídá za dodržování předpisů při tvorbě, ochraně, uchovávání a prezentaci sbírky, a to jak obecně platných, tak i vnitřních (zákonů, vyhlášek, metodických pokynů MK ČR a vnitřních předpisů MUO);
e. koordinuje úkony v oblasti zápůjček, povolení k vývozu, pojištění a péče o fyzickou podstatu sbírky MUO;
f. schvaluje smlouvy o výpůjčkách a pronájmech a smlouvy o svěření sbírkových předmětů v rámci ČR a smlouvy o zajištění a provedení restaurování sbírkových předmětů;
g. zodpovídá za odbornou způsobilost odborných zaměstnanců svého odboru a vyhledává a doporučuje zaměstnancům další možnosti odborného vzdělávání v rámci jejich specializace;
h. navrhuje řediteli odbornou skladbu zaměstnanců oddělení vzhledem k specializaci potřebné pro správu, evidenci a restaurování sbírkového fondu.

II.3.2 **Vedoucí oddělení sbírek a dokumentace** koordinuje správu, evidenci a dokumentaci sbírkového fondu MUO:

a. zpracovává smlouvy, uzavírané v souvislosti s nabytím sbírkových předmětů (darovací a kupní smlouvy, smlouvy o převodu práva hospodaření, licenční smlouvy); ukládá originály těchto dokumentů a vede jejich evidenci (za verifikaci smluv zodpovídá právník MUO);
b. kontroluje správnost a úplnost, a zároveň metodicky řídí uchování majetkoprávních dokumentů k nabývání a vyřazování sbírkových předmětů;
c. vede chronologickou evidenci sbírkových předmětů všech podsbírek;
d. garantuje vedení systematické evidence sbírkových předmětů všech podsbírek v rozsahu údajů chronologické evidence;
e. zajišťuje komunikaci MUO s Centrální evidencí sbírek (CES);
f. koordinuje způsob a stav ukládání sbírkových předmětů v depozitářích, odpovídá za uložení jednotlivých podsbírek v depozitářích a za dodržování depozitárního režimu zaměstnanci jím řízeného oddělení;
g. garantuje postup inventarizace podsbírek;
h. koordinuje obrazovou dokumentaci sbírky;
i. spravuje fond pomocné dokumentace sbírky;
j. potvrzuje Dohody o reprodukci fotodokumentace z archivu MUO.

II.3.2.1 Dokumentátor a správce depozitáře

a. kontroluje správnost a úplnost systematické evidence svěřených podsbírek včetně autentizace, zjištěné nedostatky předkládá k řešení vedoucímu OSaD;
b. zpracovává smlouvy, uzavírané v souvislosti s pohybem sbírkových předmětů (smlouvy o výpůjčkách, pronájmu, případně uložení, svěření a přesunu sbírkových předmětů); ukládá originály těchto dokumentů a vede jejich evidenci (za verifikaci smluv zodpovídá právník MUO);
c. monitoruje svěřené depozitáře z hlediska fyzického stavu sbírkových předmětů, náhlé změny neprodleně konzultuje s vedoucím OOSF, v návaznosti na monitoring předkládá návrhy na konzervování či restaurování sbírkových předmětů vedoucímu OOSF;
d. odpovídá za uložení svěřené podsbírky v depozitáři a za evidenci pohybu osob v depozitáři;
e. koordinuje pohyb sbírkových předmětů v rámci provozu výpůjček, digitalizace, ošetřování či zkoumání předmětů.

II.3.2.2.Archivář

a. spravuje fotoarchiv MUO, odpovídá za archivaci, uložení a kontrolu obrazové dokumentace sbírkových předmětů;
b. odpovídá za archivaci a uložení restaurátorské dokumentace (vlastních i externích konzervátorů a restaurátorů) sbírkových předmětů;
c. odpovídá za poskytování reprodukčních práv obrazové dokumentace sbírkových předmětů třetím stranám, vypracovává Dohody o povolení reprodukce.

II.3.3 Vedoucí restaurátorského oddělení

a. podílí se na zpracování strategických dokumentů v oblasti sbírkotvorné činnosti s ohledem na preventivní a konzervátorsko-restaurátorskou péči o sbírkové předměty;
b. koordinuje restaurátorskou a konzervátorskou činnost RO;
c. zodpovídá za dodržování profesního etického kodexu restaurátorů / konzervátorů;
d. dohlíží na externí restaurování sbírkových předmětů, restaurátorské zprávy předává do archivu MUO.

II.3.3.1 Konzervátor / restaurátor z hlediska své specializace pečuje o fyzický stav předmětů tak, aby byla v maximální možné míře zachována jejich autenticita. V rámci své činnosti:

a. společně se správci depozitářů a kurátory příslušných podsbírek dohlíží na fyzický stav a způsob uložení sbírkových předmětů; navrhuje optimalizaci uložení sbírek, doporučuje charakter a

technologie depozitárního mobiliáře a obalového materiálu z hlediska minimalizace agresivity prostředí, ve kterém jsou předměty uloženy;

b. konzervátorské a restaurátorské zákroky provádí s ohledem na maximální zachování autenticity předmětu, reverzibility všech zákroků a dodržení všech etických principů, stanovených na národní i mezinárodní úrovni; všechny kroky dokumentuje obrazovou i písemnou formou;

d. vyjadřuje se ke stavu předmětů, které jsou MUO nabízeny v rámci akviziční činnosti z hlediska jejich fyzického stavu a nutných karanténních a konzervátorsko-restaurátorských opatření;

e. vyjadřuje se ke stavu sbírkových předmětů a nutných ochranných opatření při záměru sbírkový předmět zapůjčit či vystavit ve výstavách a expozicích MUO;

f. vyjadřuje se ke stavu sbírkových předmětů, u nichž kurátor navrhuje vyřazení, a to zejména, pokud se jedná o vyřazení z důvodu neupotřebitelnosti, resp. nemožnosti předmět restaurovat;

g. ukládá případné oddělené součásti předmětu do fondu doprovodné dokumentace, restaurátorské zprávy předává do archivu MUO.

Provoz konzervátorských a restaurátorských pracovišť MUO se řídí Režimem provozu restaurátorských dílen, který tvoří přílohu č. 23 tohoto Režimu.

II.4 Odbory starého, moderního a současného umění

II.4.1 Vedoucí odboru starého umění, vedoucí odboru moderního a současného umění

a. koordinují tvorbu strategických dokumentů ke sbírce, podsbírkám či sbírkovým fondům, které byly svěřeny jimi řízeným oddělením;

b. v rámci svého odboru koordinují činnost kurátorů v oblasti nabývání a vyřazování sbírkových předmětů, schvalují záměry kurátorů podsbírek v oblasti tvorby podsbírek.

II.4.2 Kurátor – vedoucí akviziční komise zodpovídá za komunikaci odborů starého, moderního a současného umění s OSaD. V rámci této činnosti zejména koordinuje jednání PSSČ a garantuje úplnost dokladů vzniklých z jednání (protokolů, posudků, projektů apod.), které předkládá vedoucímu OSaD k dalšímu řízení.

II.4.3 Kurátor podsbírky je bezprostředním tvůrcem a správcem svěřené podsbírky nebo její části:

a. podílí se rozhodujícím způsobem na přípravě Koncepce sbírkotvorné činnosti, zpravidla je autorem základních podkladů pro jejich zpracování;

b. zpracovává záměr sbírkotvorné činnosti v rámci svěřené podsbírky;

c. předkládá verifikované návrhy na získání nových přírůstků, výměnu sbírkových předmětů či jejich vyřazení ze sbírkové evidence ve smyslu zřizovací listiny muzea a na základě strategie sbírkotvorné činnosti, v případě vyřazování ve smyslu zákona č. 122/2000 Sb.;

d. připravuje další podklady pro jednání PSSČ vedoucímu akviziční komise;

e. monitoruje trh s předměty kulturní hodnoty a vytipovává možné nákupy pro svěřenou podsbírku; zpracovává návrhy k nabytí předmětů do svěřené podsbírky na základě nabídek darů, výměny, převodu či koupě předmětů;

f. odborně zpracovává svěřenou podsbírku, shromažďuje i vytváří průvodní dokumentaci ke sbírkovým předmětům, získané informace o sbírkových předmětech v maximální možné míře zapracovává do systematické evidence svěřené podsbírky;

g. na základě odborného zpracování sbírkový předmětů navrhuje a vytváří výstavní projekty, doprovodné akce k výstavám, edukační materiály a odborné články a studie;

h. na základě odborných znalostí zásad ochrany sbírkových předmětů navrhuje sbírkové předměty svěřené podsbírky ke konzervování a restaurování;

i. vyjadřuje se k záměrům konzervování a restaurování sbírkových předmětů, dohlíží na restaurování sbírkových předmětů z hlediska autenticity a zjištění detailů potřebných pro odborné zpracování sbírkového předmětu; externí restaurátorské zprávy předává do archivu MUO.

II.5 **Všichni zaměstnanci MUO** jsou povinni při sbírkotvorné činnosti vycházet z platných legislativních norem v oblasti ochrany kulturního dědictví, vyhlášek a metodických pokynů, které vydává zřizovatel, a oborových obecných, speciálních, národních a etických kodexů. Oddělení ochrany sbírkového fondu je povinno sledovat vývoj legislativy, o jejích změnách informovat ředitele MUO a zapracovávat tyto změny do vnitřních směrnic a norem MUO bez zbytečného odkladu.

III. Nabývání a vyřazování sbírkových předmětů MUO

III.1 MUO nabývá sbírkové předměty:

a. úplatně (koupí a ostatními formami převodu vlastnictví od právnických nebo fyzických osob)
b. bezúplatně, a to zejména:

   i. darem od právnických nebo fyzických osob
   ii. dědictvím
   iii. převodem od jiných právnických osob
   iv. vlastními sbírkotvornými aktivitami.

III.2 Předměty nabízené k úplatnému i bezúplatnému nabytí do sbírky MUO fyzicky přebírá od nabízejícího kurátor příslušné podsbírky nebo příslušné části podsbírky k dalšímu řízení na základě Potvrzení o převzetí a Čestného prohlášení (Přílohy č. 4 a 5). V případě, že nabízené předměty nesplňují předpoklady pro zhodnocení příslušné podsbírky nebo je-li v případě nabídky k úplatnému nabytí požadovaná cena zjevně nadsazená a s nabízejícím o ní nelze jednat, kurátor předměty k dalšímu řízení nepřevezme a nabízejícímu podá stručné vysvětlení. Na straně MUO předměty přebírá vždy kurátor podsbírky; není-li to možné, správce příslušného depozitáře.

III.3 V případě nabídky předmětů, které Česká republika nabyla odúmrtí nebo propadnutím věci v režimu trestního řízení, učiněné Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových Ministerstvu kultury ČR (dále jen „MK ČR") v souladu s vyhláškou č. 62/2001 Sb., příslušné odbory starého nebo moderního a současného umění předměty posoudí, zpracují stanoviska s vyjádřením, zda by předměty byly zhodnocením sbírky či nikoliv a postoupí je k rozhodnutí řediteli MUO. Na základě jeho rozhodnutí vypracuje OSaD dopis ředitele k expedici MK ČR. V případě kladného vyřízení jsou pak předměty přebírány na základě smlouvy uzavřené s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových.

III.4 Všechny předměty fyzicky převzaté do MUO jako nabídka k úplatnému nebo bezúplatnému nabytí musí být v příslušném depozitáři uloženy odděleně od ostatních sbírkových předmětů. Nabízené předměty musejí být prokazatelně označeny, aby nemohlo dojít k jejich záměně; v případě značného znečištění či napadení nabízených předmětů škůdci musí mít uložení předmětů charakter karantény.

III.5 Ke každému předmětu nebo souboru předmětů přijatým jako nabídka k úplatnému nebo bezúplatnému nabytí zpracuje pověřený kurátor písemný návrh pro jednání PSSČ s uvedením důvodů, pro které by měly být úplatně nabyty, v čem konkrétně spočívá přínos jejich získání, zda se již ve sbírce srovnatelné věci nacházejí, případně zda se jedná o systematicky rozvíjený segment podsbírky apod. Návrh kurátora musí obsahovat stanovisko k požadované ceně podložené srovnáním cen obdobných předmětů na trhu, pokud je vzhledem k povaze předmětu toto srovnání možné. (Příloha č. 6a, b).

III.6 Zapisovatel PSSČ připraví podle předložených návrhů kurátorů protokol pro zasedání PSSČ a při jednání do protokolu doplňuje doporučení PSSČ ve všech projednávaných bodech. Správnost a úplnost protokolu před jednáním PSSČ z formálního hlediska schvaluje vedoucí OSaD.

III.7 Předměty nabízené k úplatnému nabytí i převzaté jako dar či převodem práva hospodaření jsou při zasedání PSSČ předkládány fyzicky. V případě, že fyzické předložení není z nějakého závažného důvodu možné, např. z důvodu velikosti předmětu, prezentuje navrhující kurátor vizuální podobu předmětu jinou vhodnou formou.

III.8 Předměty zakoupené „per rollam" v době mezi zasedáními PSSČ jsou při nejbližším zasedání předkládány fyzicky. Není-li to ze závažných důvodů možné, prezentuje navrhující kurátor vizuální podobu předmětu jinou vhodnou formou. Nákup „per rollam" lze použít v případě nákupu předmětu zásadního významu pouze tehdy, existuje-li reálné nebezpečí z prodlení. Takový nákup je možno uskutečnit bez předchozího projednání PSSČ, avšak výhradně s předchozím písemným souhlasem ředitele MUO. V případě, že není možno souhlas ředitele k akvizici konkrétního předmětu udělit předem, neboť není předem známa konkrétní nabídka děl na trhu (především nákup předmětu na antikvariátních trzích), je možné kurátoru podsbírky přidělit vymezené finanční prostředky a plnou moc k použití těchto prostředků na nákup sbírkových předmětů v souladu s Koncepcí sbírkotvorné činnosti MUO. Nákup konkrétních položek pro sbírku je bezprostředně po nákupu schválen ředitelem a předložen PSSČ k posouzení na nejbližším zasedání. Na zasedání PSSČ se předkládá návrh kurátora a písemný souhlas ředitele MUO, a tyto doklady se připojují k protokolu.

III.10 V případě, že má být na zasedání PSSČ projednáváno vyřazování předmětů ze sbírky MUO z důvodu neupotřebitelnosti, přebytečnosti či převedení předmětů z jedné podsbírky do jiné, připraví příslušný kurátor ke každému předmětu nebo souboru předmětů návrh se zdůvodněním navrhovaného vyřazení či převodu. (Příloha č. 7)

III.11 Ze zasedání PSSČ připraví zapisovatel protokol (Příloha č. 8), označený pořadovým číslem jednání v daném roce, obsahující doporučení:

a. k nabytí sbírkových předmětů, které MUO nabývá bezúplatně;
b. k nabytí sbírkových předmětů, jejichž úplatné nabytí je kryto finančním limitem přiděleným pro daný rok vedoucím ekonomického a správního odboru;
c. k nabytí sbírkových předmětů, jejichž úplatné nabytí je kryto konkrétním finančním darem;
d. k vyřazení sbírkových předmětů;
e. popřípadě k úplatnému nabytí projednaných předmětů nad limit přidělený pro daný rok.

Protokol předkládá zapisovatel PSSČ řediteli MUO bez zbytečného odkladu. Protokol se stanoviskem ředitele MUO obdrží následně vedoucí OSaD k dalšímu řízení. Protokoly se v kopii s platností originálu dále ukládají na sekretariátu ředitele, v ekonomickém oddělení a pro archivní účely v archivu MUO. Originály se ukládají u chronologické evidence dané podsbírky.

Prioritu nákupů z hlediska unikátnosti, aktuálnosti a přínosu pro danou podsbírku, a to v objemu všech předkládaných nákupů, určuje ředitel MUO. Přidělení prostředků na zakoupení předmětů podle těchto priorit projedná vedoucí OSaD s vedoucím ekonomického a správního odboru v rámci přiděleného limitu finančních prostředků.

Užití finančních prostředků vyčleněných na nákup předmětů a péči o sbírky koordinuje vedoucí ekonomického a správního odboru; garantuje také úplnost žádostí, správné čerpání a vyúčtování účelových prostředků získaných na nákup předmětů a péči o sbírky.

Smlouvy o nabytí sbírkových předmětů vyhotovuje vedoucí OSaD, předkládá je k verifikaci právníkovi MUO, v případě úplatného nabytí rovněž vedoucímu ekonomického oddělení MUO, a teprve následně podpisu řediteli MUO. Vzor kupní, darovací smlouvy a licenční smlouvy je uveden v přílohách č. 9a, b, č. 10a, b, č. 11.

III.12 Žádosti o poskytnutí prostředků z dotačních programů, schválené ředitelem MUO, zpracovává navrhující kurátor sbírky nebo vedoucí OSaD na základě podkladů dodaných navrhujícím kurátorem sbírky.

III.13 Sbírkové předměty, které MUO nabylo do sbírky na základě úplatného či bezúplatného nabytí, zapíše pověřený zaměstnanec bez zbytečného odkladu, nejpozději do 30 dnů, do chronologické evidence příslušné podsbírky a zahrne je do nejbližšího hlášení změn v CES.

III.14 Přeřazení sbírkových předmětů z jedné podsbírky do druhé na základě zápisu ze zasedání PSSČ, schváleného ředitelem MUO, uvede příslušný zaměstnanec u záznamů v chronologické i systematické evidenci a změny zahrne do nejbližšího hlášení změn v CES.

III.15 Vyřazení sbírkových předmětů ze sbírky MUO se zahrne do nejbližšího hlášení změn v CES po schválení vyřazení Poradním sborem pro sbírkotvornou činnost a ředitelem MUO. Vyřazení je platné až na základě schválení vyřazení sbírkového předmětu ze strany MK ČR. Vyřazení vyznačí příslušný zaměstnanec u záznamu v chronologické i systematické evidenci zřetelně slovem „VYŘAZENO" včetně odkazu na příslušný dokument MK ČR. Současně provede zápis o vyřazení do knihy úbytků. Do majetkoprávní dokumentace přiloží komisionální zápis o likvidaci sbírkového předmětu. V případě, že předmět není nutné nebo potřebné fyzicky zlikvidovat, navrhne vedoucí OSaD ekonomickému a správnímu odboru MUO zápis předmětu do evidence majetku na základě dokumentačního listu vyřazení sbírkového předmětu (vzor v příloze č. 12) a při jeho dalším vyřazování z majetku MUO společně postupují dle platných právních předpisů pro nakládání se státním majetkem.

Vyřazený sbírkový předmět lze také přeřadit do pomocné evidence sbírky v případech uvedených v bodu IV.5.4. tohoto Režimu sbírky. Návrh na přeřazení předmětu do doprovodné evidence musí být uveden již v návrhu kurátora na vyřazení předmětu.

Příloha č. 4 Potvrzení o převzetí předmětu za účelem předložení PSSČ (vzor)

Příloha č. 5 Čestné prohlášení o vlastnictví a způsobu nabytí díla (vzor)

Příloha č. 6 Návrh kurátora na:
a) úplatné
b) bezúplatné nabytí movité věci do sbírky (vzor)

Příloha č. 7 Návrh kurátora na vyřazení sbírkového předmětu ze sbírky (vzor)

Příloha č. 8 Protokol z jednání poradního sboru pro sbírkotvornou činnost a rozhodnutí ředitele ve věci nabytí movitých věcí do sbírky nebo vyřazení sbírkových předmětů ze sbírkové evidence (vzor)

Příloha č. 9 Kupní smlouva
a) od autora díla
b) od jiné fyzické nebo právnické osoby (vzor)

Příloha č. 10 Darovací smlouva
a) od autora díla,
b) od jiné fyzické nebo právnické osoby (vzor)

Příloha č. 11 Licenční smlouva (vzor)

Příloha č. 12 Dokumentační list vyřazení sbírkového předmětu (vzor)

IV. Evidence a dokumentace sbírkových předmětů

IV.1 Evidence sbírkových předmětů – obecná ustanovení

IV.1.1 Všechny sbírkové předměty, náležející do sbírky MUO, musejí být zapsány v evidenci sbírek.

IV.1.2 Cílem evidence je bezpečná a operativní identifikace jednotlivých sbírkových předmětů nebo jejich součástí z hlediska správy, ochrany, péče a odborné práce. Evidence spočívá v přidělení jednoznačného a unikátního evidenčního čísla předmětu nebo souboru předmětů a v zápisu informací o sbírkovém předmětu do evidenčních pomůcek. Sbírkový předmět se eviduje tak, aby bylo možné jej jednoznačně identifikovat a aby byla vyloučena záměna s jiným sbírkovým předmětem.

IV.1.3 Evidence sbírek se člení na chronologickou evidenci, do které se předměty zapisují bezprostředně po nabytí, a evidenci systematickou, do které jsou zapisovány v rámci odborného zpracování sbírek, nejpozději však do 3 let od nabytí.

IV.1.4 Evidenční záznam musí obsahovat minimálně:

a. název a stručný popis sbírkového předmětu; materiál, z něhož je předmět vyroben, rozměry, časové zařazení, datum získání, identifikace autora nebo výrobce, popřípadě hmotnost a další identifikační znaky;
b. označení území, z něhož předmět pochází, pokud je známo;
c. způsob a okolnosti nabytí sbírkového předmětu (dar, koupě, dědictví, převod práva hospodaření apod.); cena sbírkového předmětu se zaznamenává pouze, jde-li o koupi; odkaz na příslušný nabývací doklad, na rozhodnutí MK ČR o aktualizaci CES a na Protokol z jednání PSSČ;
d. stav sbírkového předmětu;
e. evidenční číslo sbírkového předmětu, popřípadě počet kusů, ze kterých se sbírkový předmět skládá.

IV.1.5 Soubor movitých nebo nemovitých věcí může být evidován jako jeden sbírkový předmět, jde-li o:

a. stejné věci jednoho druhu;
b. písemnosti a tisky, negativy, fotografie, filmové záznamy, kresby a náčrty vážící se k jednomu tématu či významné osobnosti;
c. věci, které tvoří jeden funkční soubor nebo jsou součástmi jednoho funkčního celku.

IV.1.6 Sbírka MUO je zapsána v Centrální evidenci sbírek (CES), kterou vede MK ČR. Vedoucí OSaD předává 4× ročně do CES hlášení o změnách v souboru evidenčních čísel, a to vždy k 24. lednu, dubnu, červenci a říjnu daného kalendářního roku.

IV.1.7 Zaměstnance oprávněné k přístupu do CES jmenuje a jejich kompetence stanoví ředitel MUO formou Směrnice pro potřebné operace spojené s aktualizacemi CES (Směrnice viz příloha č. 13).

IV.1.8 Vedoucí OOSF vždy k 30. 11. aktualizuje návrhový list uvedený v příloze č. 14, kterým stanovuje zaměstnance MUO zodpovědné za vedení evidence sbírek, provádění inventarizace a dalších kompetencí a odpovědností. OSaD připraví do 31. 12. předchozího kalendářního roku Příkaz ředitele MUO, kterým se tyto kompetence stanovují. Dojde-li v průběhu roku ke změně, oznámí to příslušný vedoucí oddělení písemně a bez zbytečného odkladu vedoucímu odboru ochrany sbírek, který tyto změny eviduje.

IV.2 Chronologická evidence

IV.2.1 Chronologická evidence je evidencí přírůstků do sbírky MUO a obsahuje záznamy ve struktuře odst. IV.1.4 tohoto režimu sbírky.

IV.2.2 Evidenčním číslem, které se přiděluje sbírkovému předmětu v této fázi evidence, je číslo

přírůstkové, a to do doby, než je nahrazeno číslem inventárním. Do té doby se do záznamu tužkou uvede i informace o uložení sbírkového předmětu.

IV.2.3 Záznamy do chronologické evidence se provádějí bezprostředně po zařazení sbírkového předmětu do sbírky MUO, dle schváleného Protokolu o jednání PSSČ. Do záznamu se uvede odkaz na příslušný Protokol a na nabývací doklad předmětu.

IV.2.4 Chronologická evidence se vede v přírůstkové knize. Přírůstková kniha musí být svázaná a mít číslované strany. Na předsádce knihy se uvede počet stran, datum zahájení a ukončení zápisů do knihy a seznam odpovědných osob, které jsou oprávněny do knihy zapisovat. Zápis na předsádce musí být opatřen úředním razítkem a podpisem ředitele MUO. Záznamy jsou prováděny dokumentačním inkoustem nebo tuší.

IV.2.5 Nabyté předměty se zapisují zpravidla jednotlivě v pořadí nabytí. Evidenční přírůstkové číslo je tvořeno pořadím nabytí sbírkového předmětu, lomítkem a letopočtem roku, ve kterém byl předmět nabyt. V každém roce se začíná číslem 1. Zápis konvolutu předmětů pod jedno přírůstkové číslo je možné pouze tehdy, má-li charakter uvedený v odst. IV.1.5.

IV.2.6 Záznamy do přírůstkové knihy provádí pouze zaměstnanec MUO, který k tomu byl pověřen (viz odst. II.3.2).

IV.2.7 Záznamy v přírůstkové knize mají charakter majetkoprávní evidence a jsou dokladem o převzetí sbírkového předmětu do sbírky MUO. Jako průvodní dokumentace musejí být rovněž uloženy originály Protokolů z jednání PSSČ a originály kupních, darovací smluv či jiných nabývacích titulů. Záznam v přírůstkové evidenci musí odkazovat na tyto dokumenty (číslo speciální evidence, datum nabytí účinnosti nabývacího dokladu).

IV.2.8 Zápis v chronologické evidenci nelze zrušit. Doplňky a opravy je nutné označit datem a jménem toho, kdo změny provedl. Dojde-li k pořízení zápisu omylem, označí se slovy „NEPLATNÉ, ZAPSÁNO OMYLEM". Bylo-li již přírůstkové číslo hlášeno do CES, požádá MUO o jeho zrušení s uvedením důvodu. Číslo však již nelze přidělit novému sbírkovému předmětu.

IV.2.9 Po provedení záznamu v chronologické evidenci zajistí vedoucí OSaD, aby sbírkový předmět byl označen příslušným přírůstkovým číslem. Způsob označení předmětu musí být takový, aby neznehodnotil vypovídací a estetickou hodnotu sbírkového předmětu. (viz Příloha č. 16 Pravidla přidělení inventárních čísel a způsob označení sbírkových předmětů jednotlivých podsbírek).

IV.2.10 Sbírkové předměty řádně zapsané v chronologické evidenci se nepokládají za nezpracované a mohou být využity k vědeckým, badatelským či prezentačním účelům. Výjimkou jsou pouze soubory věcí movitých, zapsaných pod jedno číslo, k jejichž využití je třeba povolení vedoucího OOSF.

IV.2.11 Po zápisu sbírkového předmětu do systematické evidence se přidělené inventární číslo či inventární čísla doplní k zápisu sbírkového předmětu do evidence chronologické.

IV.3 Systematická evidence

IV.3.1 Systematická evidence je odbornou evidencí sbírkových předmětů v jednotlivých podsbírkách MUO. Systematická evidence je projevem vědeckého zhodnocení sbírkových předmětů a je základním předpokladem pro jejich plné využití ve vědecké, prezentační a vzdělávací oblasti.

IV.3.2 Systematická evidence obsahuje minimálně informace zapsané o předmětu v chronologické evidenci. Pokud je to možné, doplňuje se obrazový záznam předmětu. Zápis do systematické evidence zpracovává vedoucí OSaD na základě údajů z chronologické evidence; současně s provedením zápisu vytiskne a autentizuje evidenční kartu sbírkového předmětu. Není-li tento zápis do systematické evidence kvůli nedostatečnému zpracování předmětu možný, provede se po

odborném zpracování sbírkového předmětu (katalogizaci) kurátorem, pověřeným správou podsbírky nebo její části (dále jen „pověřený kurátor").

IV.3.3 Rozšíření systematické evidence nad toto evidenční minimum provádí pověřený kurátor, který také určuje optimální rozsah obrazové dokumentace sbírkového předmětu. Vědecké zpracování sbírkových předmětů musí odpovídat aktuálnímu stavu poznání v daném vědním oboru i potřebám výstavní a vzdělávací činnosti MUO.

IV.3.4 Sbírkový předmět musí být označen přiděleným inventárním číslem. Způsob označení předmětu musí být takový, aby neznehodnotil jeho vypovídací a estetickou hodnotu. Přidělené inventární číslo se zaznamená i u zápisu v chronologické evidenci. Inventární číslo přiděluje předmětu vedoucí OSaD vždy v součinnosti s pověřeným kurátorem dle Pravidel přidělení inventárních čísel a způsob označení sbírkových předmětů jednotlivých podsbírek, uvedených v příloze č. 16.

IV.3.4 Systematická evidence se ve všech podsbírkách MUO vede na evidenčních (katalogizačních) kartách, v zálohované databázi (podsbírky architektury a užité grafiky dosud v neúplné podobě) a v případě podsbírek medailí, obrazů, plastiky a užitého umění také v inventárních knihách. Tato evidenční pomůcky se ukládají u vedoucího OSaD.

IV.3.5 Charakter záznamu úřední povahy mají prvopisy katalogizačních karet a inventární knihy. Na předsádce knih se uvede počet stran, datum zahájení a ukončení zápisů do knihy a seznam odpovědných osob, které jsou oprávněny do knihy zapisovat. Zápis na předsádce musí být opatřen úředním razítkem a podpisem ředitele MUO. Záznamy jsou prováděny dokumentačním inkoustem nebo tuší. Pokud nejsou prvopisy katalogizačních karet svázány, musí být každý samostatný list označen razítkem a podpisem pověřeného správce podsbírky.

IV.3.6 Prvopisy katalogizačních karet doplňuje novými vědeckými poznatky a informacemi pověřený kurátor podsbírky či její části prostřednictvím elektronické evidence nebo prostřednictvím vedoucího OSaD.

IV.3.7 Druhopisy a další kopie katalogizačních karet slouží potřebě kurátorů či badatelů a mohou být aktuálním pověřeným kurátorem doplňovány novými vědeckými poznatky a informacemi.

IV.3.8 Záznam o inventarizaci se uvede na prvopisu karty, v inventární knize nebo tisku z databáze, který má charakter prvopisu / úředního záznamu.

IV.3.9 V případě vyřazení nebo ztráty sbírkového předmětu není možné použít již přidělené inventární číslo pro jiný sbírkový předmět.

IV.3.10 Soubory věcí movitých lze pod jedním inventárním číslem evidovat, pokud je to účelné. V takovém případě musejí být jednotlivé součásti označeny malým písmenem nebo číslem za lomítkem (podrobně viz příloha č. 16 – Pravidla přidělení inventárních čísel a způsob označení sbírkových předmětů jednotlivých podsbírek).

IV.3.11 Priority pro pořizování obrazové dokumentace sbírkových předmětů stanovuje Koncepce digitalizace a Směrnice digitalizace sbírky, které tvoří přílohu č. 15 tohoto Režimu sbírky. Požadavky kurátorů na přednostní digitalizaci některých sbírkových předmětů koordinuje vedoucí OSaD.

IV.4 Lokační evidence

IV.4.1 Zavedení lokační evidence nařizuje vedoucí OSaD v případě, že je to účelné pro snazší orientaci v depozitáři. Lokační evidenci vedou příslušní správci depozitářů.

IV.4.2 Způsob uložení a lokační evidence jednotlivých podsbírek:

1. Architektura:

   - papírová část podsbírky je uložena v depozitáři děl na papíře dle řady inventárních čísel vzestupně, lokační seznam není zaveden;
   - trojrozměrná díla podsbírky (modely) jsou uloženy v depozitáři modelů, lokační seznam v papírové podobě vede správce depozitáře.

2. Autorská kniha:

   - podsbírka je uložena v depozitáři děl na papíře, lokační záznamy jsou vedeny v elektronické databázi s tištěným výstupem v podobě lokačního seznamu.

3. Fotografie:

   - podsbírka je uložena v depozitáři děl na papíře ve slohách, v nichž jsou díla řazena abecedně dle autorů a dle možností (formát, adjustace) vzestupně dle inventárního čísla, lokační seznam není zaveden;
   - pro tzv. „Machytkovu sbírku" a velkoformátová díla jsou lokační záznamy vedeny v elektronické databázi s tištěným výstupem v podobě lokačního seznamu.

4. Kniha 20. století:

   - podsbírka je uložena na pracovišti kurátora v rámci Knihovny MUO ve skříních, v nichž jsou díla řazena vzestupně dle inventárního čísla, lokační seznam není zaveden

5. Kresba:

   - podsbírka je uložena v depozitáře děl na papíře ve slohách, v nichž jsou díla řazena abecedně dle autorů a dle možností (formát, adjustace) vzestupně dle inventárního čísla, lokační seznam není zaveden;
   - pro tzv. „starou kresbu" a velkoformátová díla jsou lokační záznamy vedeny v elektronické databázi s tištěným výstupem v podobě lokačního seznamu.

6. Medaile:

   - podsbírka je uložena v depozitáři medailí, v úložných skříních; předměty jsou uloženy vzestupně dle inventárního čísla, lokační seznam není zaveden.

7. Obrazy:

   - podsbírka je uložena v depozitářích Obrazy I, Obrazy II, lokační záznamy jsou vedeny v papírové podobě v lokační knize.

8. Plastiky:

   - podsbírka je uložena v depozitářích Plastiky I, Plastiky II, lokační záznamy jsou vedeny v papírové podobě v lokační knize.

9. Užitá grafika:

   - podsbírka je uložena v depozitáři děl na papíře v archivních krabicích, v nichž jsou díla řazena vzestupně dle inventárních čísel, v rámci této řady jsou přímo na místě vyznačeny odkazy na místo uložení předmětů (velkoformátů) mimo pořadí.

10. Užité umění:

    - podsbírka je uložena v detašovaném depozitáři užitého umění v Arcidiecézním muzeu Kroměříž, menší část podsbírky je uložena v depozitáři modelů, lokační seznamy příslušné části podsbírky vedou v papírové podobě správci příslušných depozitářů.

11. Volná grafika:

    - podsbírka je uložena v depozitáře děl na papíře ve slohách, v nichž jsou díla řazena abecedně dle autorů a dle možností (formát, adjustace) vzestupně dle inventárního čísla, lokační seznam

není zaveden
- pro tzv. „starou grafiku", díla trvale adjustovaná v nekyselých paspartách
- a velkoformátová díla jsou lokační záznamy zaváděny postupně do elektronické databáze s tištěným výstupem v podobě lokačního seznamu, a to v závislosti na jejich probíhajícím přeuložení do nekyselých obalů a krabic.

IV.4.3 Lokační evidence se vede jako pomocná evidence v papírové či v elektronické formě. V evidenci je možné záznamy průběžně měnit.

IV.4.4 Obsahem lokační evidence jsou zpravidla evidenční (přírůstková či inventární) čísla sbírkových předmětů, jejich název a označení místa, ve kterém jsou uloženy (čísla místností, označení skříně, regálu, zásuvky, police apod.).

IV.4.5 Označení místa, kde je předmět uložen, lze tužkou poznamenat u záznamu v přírůstkové knize, nebo u záznamu v systematické evidenci.

IV.4.6 Správce sbírek je povinen zajistit, aby se k lokační evidenci nedostaly nepovolané osoby, a to např. ukládáním lokačního seznamu v pracovně správce sbírek v zamčené skříni, zaheslováním souboru apod.

IV.4.7 Záloha elektronické lokační evidence se ukládá u vedoucího OSaD na elektronickém médiu, nebo vytištěná v zapečetěné obálce, s aktualizací minimálně 4× ročně, vždy k 24. lednu, dubnu, červenci a listopadu kalendářního roku.

IV.5 Evidence doprovodné dokumentace sbírky

IV.5.1 Doprovodná dokumentace je nedílnou součástí podsbírek MUO. Do doprovodné dokumentace se zařazují hmotné předměty, pokud byly získány bezúplatným způsobem, vlastní výrobou nebo podobným způsobem a pokud vzhledem k jejich charakteru, fyzickému stavu či početnosti (multiplikáty) není účelné je zapsat do sbírkové evidence.

IV.5.2 O zařazení předmětu do doprovodné dokumentace rozhoduje kurátor podsbírky nebo části sbírkového fondu.

IV.5.3 Předměty zařazené do doprovodné dokumentace sbírky jsou vedeny v samostatné evidenci v knize. Závazná forma evidence musí splňovat následující body:

a. kniha musí být označena názvem „Kniha doprovodné dokumentace";
b. kniha musí mít číslované strany a na předsádce se uvede počet stran, datum zahájení a ukončení zápisů do knihy a seznam odpovědných osob, které byly nebo jsou oprávněny do knihy zapisovat včetně data začátku a konce zápisů; zápis na předsádce musí být opatřen úředním razítkem a podpisem ředitele MUO;
c. v zápisu musí být uvedeno číslo předmětu; předchozí evidenční číslo, pokud existuje; evidenční číslo předmětu, ke kterému se předmět zapsaný v doprovodné dokumentaci vztahuje; název a popis předmětu; záznam o uložení a v poznámce další důležité skutečnosti.
d. číslo předmětu se tvoří obdobně jako číslo přírůstkové, před pořadové číslo se uvede malé „d".

IV.5.4 Do doprovodné dokumentace mohou být zařazeny vyřazené sbírkové předměty, a to na základě návrhu kurátora, který projedná PSSČ a na základě schválení ředitele MUO poté schválí MK ČR. Návrh na převedení předmětu do doprovodné dokumentace musí být uveden v návrhu kurátora na vyřazení předmětu. Důvodem pro zachování vyřazeného sbírkového předmětu může být kromě důvodů specifikovaných v bodu IV.5.1 také závažné poškození předmětu, pro které již není účelné setrvání předmětu ve sbírce MUO.

IV.5.5 Přeřazení předmětu z doprovodné dokumentace do sbírky MUO navrhuje příslušný kurátor.

IV.5.6 O vyřazení předmětů z doprovodné dokumentace rozhoduje vedoucí OOSF na návrh kurátora podsbírky. Předměty vyřazené z doprovodné dokumentace musí být buď komisionálně zlikvidovány, nebo ve spolupráci s ekonomickým a správním odborem zapsány do evidence majetku MUO. Komisionální zápis o likvidaci předmětů je součástí evidence doprovodné dokumentace.

IV.5.7 Předměty v režimu doprovodné dokumentace mohou být zapůjčeny na základě výpůjční smlouvy. Do zahraniční mohou být vyvezeny na základě obecně platných předpisů, MK ČR souhlas s jejich vývozem neuděluje.

Příloha č. 14 Návrhový list odboru ochrany sbírek pro stanovení kompetencí a odpovědnosti zaměstnanců MUO při sbírkotvorné činnosti (vzor)
Příloha č. 15 Koncepce a Směrnice digitalizace
Příloha č. 16 Pravidla přidělení inventárních čísel a způsob označení sbírkových předmětů jednotlivých podsbírek

V. Inventarizace sbírky

V.1 Závazné zásady pro provádění inventarizace

V.1.1 Inventarizace sbírky MUO se provádí na základě § 12 zákona č. 122/2000 Sb. o ochraně sbírek, § 3 vyhlášky č. 275/2000 Sb. a návazných metodických předpisů. Cílem inventarizace je zjištění souladu evidenčních záznamů o jednotlivých sbírkových předmětech se skutečným stavem a zjištění fyzického stavu sbírkových předmětů.

V.1.2 MUO inventarizuje celou sbírku v intervalu 10 let. První cyklus inventarizace po vzniku zákona č. 122/2000 Sb. o ochraně sbírek byl ukončen v roce 2012. Do konce roku 2022 bude ukončen druhý inventarizační cyklus. Nejpozději do poloviny roku 2022 stanoví ředitel MUO postup inventarizace sbírky MUO v následujícím období.

Inventarizace sbírky probíhá podle jednotlivých podsbírek v pořadí, vycházejícím z předchozího desetiletého inventarizačního cyklu. Každoročně budou také inventarizovány přírůstky do sbírky MUO tak, aby byly poprvé řádně inventarizovány nejpozději do uplynutí 5 let od jejich zápisu do sbírky MUO.

V.1.3 Během inventarizačního cyklu musí být inventarizován každý sbírkový předmět zapsaný v CES pouze jednou. Vyžádá-li to situace, že je nutné inventarizovat sbírkové předměty již inventarizované, vede se záznam o takové inventarizaci odděleně a do splnění stanovené kvóty inventarizace se nezapočítává.

V.1.4 Nejpozději do 31. 1. každého kalendářního roku stanoví ředitel MUO na základě návrhu vedoucího OOSF příkazem kvóty inventarizace sbírky MUO. Kvóty inventarizace vycházejí z aktuálního počtu evidenčních čísel vedených v CES a zatímního průběhu inventarizace. Nejméně však činí 5 % počtu evidenčních čísel sbírky MUO. Kvóta musí být splněna do 30. 11. každého kalendářního roku.

V.1.5 Nejpozději do 31. 12. každého kalendářního roku jmenuje ředitel MUO na návrh vedoucího OSaD nejméně tříčlennou inventarizační komisi sbírky. Je-li to účelné, může být stanoveno více inventarizačních komisí, nebo jedna inventarizační komise pro více podsbírek.

V.1.6 Členy inventarizačních komisí jsou zaměstnanci OOSF a kurátor dané podsbírky či sbírkového fondu; komise je ve složení předseda, člen inventarizační komise a kurátor dané podsbírky nebo sbírkového fondu. V případě dlouhodobé nepřítomnosti člena komise může ředitel MUO pověřit jiného zaměstnance.

V.1.7 Inventarizaci musí být vždy přítomen příslušný správce depozitáře a kurátor podsbírky či sbírkového fondu. O inventarizaci vede inventarizační komise inventarizační deník, do kterého zaznamenává datum, osoby přítomné inventarizaci, a také následující údaje, pokud nejsou součástí zápisu do elektronické databáze: výčet evidenčních čísel sbírkových předmětů, které byly ten den inventarizovány a případné závady, které byly shledány. Pokud jsou tyto údaje zapisovány do elektronické evidence, musí být vytištěny a přiloženy k inventarizačnímu deníku nejpozději k termínu výročního hlášení výsledků periodické inventarizace.

V.1.8 Podkladem pro inventarizaci je záznam o sbírkovém předmětu v systematické evidenci (export z databáze či prvopis karty). U sbírkových předmětů vedených dosud pouze v chronologické evidenci je podkladem pro inventarizaci přírůstková kniha. Export z databáze systematické evidence MUO může být nahrazen exportem z aktuální databáze CES. V tom případě je kontrola souladu evidence po ukončení fyzické inventury dle bodu V.1.9. provedena v opačném pořadí.

V.1.9 V průběhu nebo ihned po provedení fyzické inventarizace podsbírky je provedena kontrola chronologické a systematické evidence s aktuálním stavem podsbírky v CES tak, aby byla zpráva o výsledku této kontroly zahrnuta v Závěrečné zprávě o inventarizaci včetně návrhu nápravy případných nedostatků.

V.1.10 Záznam o inventarizaci sbírkového předmětu se uvede v systematické evidenci u příslušného sbírkového předmětu. Pokud dosud neexistuje záznam o předmětu v systematické evidenci, uvede se záznam o inventarizaci v evidenci chronologické.

V.1.11 Hlášení o splnění kvóty inventarizace se podává následujícím způsobem:

a. do 10. 12. každého kalendářního roku nahlásí vedoucí OSaD stav inventarizace vedoucímu OOSF formou hlášení výsledků periodické inventarizace za danou podsbírku (viz Příloha č. 17); hlášení vyhotovuje jmenovaná inventarizační komise na základě inventarizačního deníku; shrne také výsledky a zjištěné závady.

b. do 15. 12. každého kalendářního roku nahlásí vedoucí OOSF stav periodické inventarizace řediteli MUO včetně návrhu řešení zjištěných závad a problémů; zároveň připraví hlášení o inventarizaci sbírky MUO pro MK ČR, které se odesílá do 31. 12. každého kalendářního roku;

c. do 20. 1. následujícího kalendářního roku projedná vedoucí OOSF výsledky roční inventarizace z předchozího roku a návrh kvót inventarizace na daný kalendářní rok.

V.1.12 O ukončení inventarizace podsbírky nebo sbírkového fondu zpracuje inventarizační komise Závěrečnou zprávu o inventarizaci podsbírky, a to ve stejných termínech, které jsou stanoveny v čl. V.1.11 tohoto Režimu sbírky. (Příloha č. 18)

V.2 Principy řešení nedostatků zjištěných při inventarizaci

V.2.1 Pokud inventarizační komise nenalezne sbírkový předmět v průběhu plnění roční kvóty inventarizace, uvede inventarizační komise tuto skutečnost v hlášení výsledků periodické inventarizace. V hlášení uvede pravděpodobné důvody absence sbírkového předmětu a k hlášení připojí kopii evidenčního záznamu daného sbírkového předmětu, včetně jeho fotodokumentace (pokud existuje) a pojistné hodnoty.

V.2.2 V následujících cyklech roční inventarizace je inventarizační komise povinna dohledat chybějící sbírkové předměty. V případě nenalezení pohřešovaného sbírkového předmětu v průběhu následujícího roku navrhne vedoucí OOSF zrychlený režim inventarizace dané podsbírky nebo sbírkového fondu tak, aby do konce inventarizace této části podsbírky neuplynulo více než 2 roky od zjištění absence sbírkového předmětu.

V.2.3 V případě nedohledání sbírkového předmětu ani po ukončení inventarizace příslušné části

podsbírky MUO se postupuje dle článku X. tohoto předpisu.

V.2.4 Pokud inventarizační komise nalezne v depozitáři předmět bez záznamu ve sbírkové evidenci, který svým charakterem odpovídá ostatním sbírkovým předmětům v dané podsbírce, uvede tuto skutečnost v hlášení výsledků periodické inventarizace. Tyto předměty jsou viditelně označeny a vedeny v pomocné evidenci až do ukončení inventarizace příslušné části sbírky MUO. Pokud ani po ukončení inventarizace nejsou nalezeny záznamy o nabytí nalezených předmětů, je o jejich nálezu učiněn zápis v bodu 2.2.1 Závěrečné zprávy o provedení inventarizace podsbírky, a předměty jsou následně zapsány do příslušné části podsbírky. Nalezené součásti sbírkových předmětů, které není možné identifikovat, se zapíší do doprovodné dokumentace dané podsbírky.

Příloha č. 17 Formulář pro hlášení výsledků periodické inventarizace v jednotlivých podsbírkách daném kalendářním roce a hlášení dosavadního celkového stavu inventarizace (vzor)

Příloha č. 18 Závěrečná zpráva o inventarizaci podsbírky (vzor)

VI. Péče o sbírkové předměty

VI.1 Uložení sbírkových předmětů a preventivní péče

VI.1.1 Sbírkové předměty ze sbírky MUO a předměty do MUO zapůjčené nebo jinak svěřené z vlastnictví jiných subjektů mohou být trvale uloženy pouze v depozitářích nebo umístěny ve stálých expozicích. Na dobu časově omezenou mohou být umístěny na dočasných výstavách v objektech MUO i mimo ně, v badatelnách, v prostorách restaurátorských a konzervátorských pracovišť včetně prostor karanténních, v pracovnách kurátorů nebo manipulačních prostorech, které slouží k balení a vybalování předmětů při jejich pohybu.

VI.1.2 Podmínkou pro uložení předmětů mimo depozitář nebo stálé expozice je zajištění jejich ochrany před odcizením, zničením, poškozením, zhoršením jejich fyzického stavu a před jakoukoliv neodbornou manipulací včetně stanovení zaměstnance, odpovědného za jejich ochranu v tomto režimu.

VI.1.3 Zaměstnanec odpovědný za předměty při jejich trvalém uložení je povinen v zájmu preventivní péče o předměty kontrolovat jejich stav při přesunu předmětů z místa jejich trvalého uložení i při jejich návratu na trvalé místo. Každou zjištěnou změnu stavu předmětů je tento zaměstnanec povinen neprodleně ohlásit vedoucímu OOSF, který záležitost následně řeší podle povahy věci. (**Příloha č. 19** – Depozitární řád, Depozitární řád platný pro podsbírku užitého umění, uloženou dlouhodobě v AMK).

VI.1.4 V prostorách, ve kterých jsou předměty trvale nebo krátkodobě uloženy, není dovoleno kouřit, vařit, jíst a pít, manipulovat s otevřeným ohněm a používat přenosná elektrická lokální topidla a propanbutanové bomby.

VI.2 Doporučení pro klimatické a světelné podmínky uložení a vystavení jednotlivých typů sbírkových předmětů

VI.2.1 V souladu s doporučeními certifikované Metodiky uchovávání předmětů kulturní povahy (č. j. MK 23060/2018 OVV) platí pro klimatické a světelné podmínky v depozitářích a výstavních prostorách MUO následující základní zásady. Zaměstnanci MUO, kteří se podílejí na sbírkotvorné činnosti, jsou povinni tyto zásady dodržet v rozsahu daném objektivním stavem materiálně-technického vybavení objektů a depozitářů MUO.

VI.2.2 Ve všech prostorách, kde jsou dlouhodobě uloženy nebo střednědobě umístěny sbírkové předměty

a předměty do MUO svěřené, je nutno provádět kontinuální monitoring klimatických parametrů t.j. teploty a relativní vlhkosti. V těch případech, kdy to není z objektivních důvodů možné, je třeba provádět cyklická jednorázová měření.

VI.2.3 Univerzální orientační hodnoty klimatických parametrů obecně přijatelné pro většinu materiálů jsou ohraničeny intervalem 50 ± 5 % (relativní vlhkost) a 18±2 °C (teplota). Tam, kde jsou společně uloženy předměty z různých materiálů, by se měly hodnoty klimatických parametrů vždy pohybovat v mezích akceptovatelných pro nejcitlivější druh materiálu.

VI.2.4 V depozitářích, expozicích i výstavních prostorách je nutno zabránit prudkým (skokovým) změnám teploty i relativní vlhkosti (přípustná změna vlhkosti uvnitř intervalu požadované vlhkosti je ±5 % / 24 hod., přípustná změna teploty uvnitř intervalu požadované teploty ± 2 °C / 24 hod.).

VI.2.5 Zcela vyloučit je nutno déletrvající výskyt extrémně vysoké či extrémně nízké relativní vlhkosti (tj. hodnoty vlhkosti vyšší než 70 % a nižší než 35 %), jakož i kombinace vysoké vlhkosti a vysoké teploty.

VI.2.6 Z důvodu zachování stabilních klimatických podmínek v depozitářích je vhodné práci více osob v depozitáři omezit na nezbytné časové minimum.

VI.2.7 V případě transportů citlivých sbírkových předmětů, při kterých by mohlo dojít ke klimatickým odchylkám, je nutno pro transport používat klimastabilní bedny, v odůvodněných případech s procesem 24 hodinové aklimatizace beden v prostoru,kde jsou předměty trvale uloženy.

VI.2.8 Maximální intenzita osvětlení sbírkových předmětů z velmi citlivých materiálů nebo provedených velmi citlivými technikami nesmí přesáhnout hodnotu 50 lx při naprostém vyloučení denního světla (např. akvarely, pastely, kresby sepií, rukopisy, daguerrotypie a příbuzné techniky, klasické barevné originální fotografie, předměty z citlivých textilních materiálů atp.).

VI.2.9 Maximální intenzita osvětlení sbírkových předmětů méně citlivých vůči světlu by měla být v hodnotě 150 lx, nesmí však překročit hodnotu 200 lx. Pro sklo, barevné glazury atp. je nutno omezit dlouhodobé působení intenzivního osvětlení (přímé sluneční světlo, bodové osvětlení). Relativně bez omezení lze osvětlit kovy, kámen a neglazovanou keramiku.

VI.2.10 Při vystavování sbírkových předmětů uvedených v bodu VI.2.8 je nutno respektovat rovněž tzv. maximální přípustnou dobu osvětlení, což je 100 dnů při osvětlení do 50 lx po dobu 10 hod. denně. Tato doba může být upravena dle kondice daného předmětu.

VI.2.11 V depozitářích je obecně vhodné volit stabilně nižší hladinu osvětlení.

VI.3 Manipulace se sbírkovými předměty

VI.3.1 Se sbírkovými předměty ze sbírky MUO a s předměty do MUO zapůjčenými nebo jinak svěřenými z vlastnictví jiných subjektů jsou oprávněni manipulovat výhradně kurátoři, restaurátoři a konzervátoři, správci depozitářů a zaměstnanci výstavního oddělení v souladu s rozsahem vymezených kompetencí.

VI.3.2. Vyjma výstavních účelů mohou být sbírkové předměty předkládány k badatelské činnosti fyzických osob, a to pouze do prostor k tomu určených ve speciálním režimu (viz příloha č. 20 – Badatelský řád).

VI.3.3. Zaměstnanci profesionálních transportních firem, specializovaných na balení a transporty uměleckých předmětů a jiných předmětů muzejního charakteru a zaměstnanci firem, najatých k realizaci expozic nebo krátkodobých výstav manipulují s předměty výhradně za přítomnosti některého z příslušných zaměstnanců MUO, uvedených v bodu VI.3.1, a pod jeho dozorem.

VI.3.4. Každá manipulace s předmětem musí odpovídat jeho typu a charakteru tak, aby nemohlo dojít ke zničení nebo poškození předmětu. Totéž platí pro balení a přepravy předmětů, to znamená pro použití odpovídajících balicích materiálů a použití měkké nebo pevné adjustace předmětů, odpovídající jejich typu a náročnosti, času a způsobu přepravy.

VI.4. Pravidla přesunu sbírkových předmětů uvnitř organizace

VI.4.1. Přesunem sbírkových předmětů mezi jednotlivými pracovišti je přemístění předmětů z místa jejich stabilního uložení v depozitáři na dobu určitou, jehož důvodem jsou zpravidla dokumentační, digitalizační, konzervátorské nebo restaurátorské a výstavní účely, ale mohou tím být i potřeby srovnávacího studia apod.

VI.4.2 Přesun předmětů sjednávají příslušní zaměstnanci s vědomím vedoucího OSaD.

VI.4.3 Příslušný pracovník, který předměty vydává, vypracuje interní Výdejku a předměty připraví k vydání. Režim interní manipulace je podrobně stanoven v příloze č. 21.

VI.4.4 Provoz fotografických pracovišť MUO se řídí Režimem provozu fotoateliérů, který tvoří přílohu č. 22 tohoto Režimu.

VI.4.5 Provoz konzervátorských a restaurátorských pracovišť se řídí Režimem provozu konzervátorských a restaurátorských pracovišť, který tvoří přílohu č. 23 tohoto Režimu.

VI.4.6 Provoz instalačních pracovišť se řídí Režimem provozu instalačních pracovišť, který tvoří přílohu č. 24 tohoto Režimu.

Příloha č. 19 Depozitární řád, Depozitární řád platný pro podsbírku užitého umění, uloženou dlouhodobě v AMK
Příloha č. 20 Badatelský řád
Příloha č. 21 Režim interních přesunů sbírkového předmětu
Příloha č. 22 Režim provozu fotoateliérů
Příloha č. 23 Režim provozu restaurátorských a konzervátorských dílen
Příloha č. 24 Režim provozu instalačních dílen

VII. Zápůjčky sbírkových předmětů

VII.1 Zápůjčky sbírkových předmětů v rámci České republiky

VII.1.1 Sbírkové předměty MUO mohou být zapůjčovány pro výstavní účely nebo výjimečně pro účely badatelské. Žádost o zápůjčku musí být žadatelem zaslána včas, optimálně tři měsíce před plánovaným termínem realizace výpůjčky. Pokud se nejedná o zápůjčku většího počtu předmětů, zápůjčku mimořádně cenného předmětu nebo zápůjčku předmětů, které vyžadují konzervátorský zásah, lze mimořádně připustit lhůtu kratší, nikoliv však kratší než jeden měsíc. Podmínky výpůjček sbírkových předmětů MUO v rámci ČR viz příloha č. 25 tohoto Režimu.

VII.1.2 Žádost o výpůjčku musí obsahovat:

a. úplnou identifikaci žadatele (název, sídlo, identifikační číslo, jméno statutárního orgánu)
b. dostatečné údaje o výstavním projektu, pro který by měl být sbírkový předmět z MUO zapůjčen nebo dostatečné údaje o badatelském projektu,
c. údaje o místu včetně Facility reportu (vzor Facility reportu v příloze č. 26) a přesném termínu zamýšleného vystavení sbírkového předmětu nebo místu a přesném termínu realizace badatelského projektu,

d. identifikaci požadovaného předmětu / požadovaných předmětů,
e. podpis statutárního orgánu.

VII.1.3 Každé žádosti o výpůjčku sbírkových předmětů ze sbírky MUO musí být bez zbytečného prodlení přiděleno číslo jednací a žádost postoupena do odboru ochrany sbírek, který vede evidenci zápůjček MUO. Posouzení žádosti provede vedoucí OOSF za součinnosti kurátora podsbírky či příslušné části sbírkového fondu a restaurátora nebo konzervátora. O posouzení žádosti a v případě jejího schválení též o doporučení pro manipulaci a doporučených podmínkách vystavení předmětu je učiněn zápis je učiněn zápis do Doprovodného listu výpůjčky (vzor Doprovodného listu v příloze č. 26). Korespondenci spojenou s vyřizováním žádosti a evidenci výpůjček vede OSaD.

VII.1.4 Při kladném vyřizování žádosti se již v korespondenci uvádí základní podmínky realizace zápůjčky. Takovými podmínkami je zejména:

a. stanovení pojištění dle tržní ceny a kvalifikovaného odhadu příslušného kurátora, založeného na ceně pořizovací navýšené zařazením do sbírky, prezentací apod.;
b. stanovení způsobu přepravy a nároků na balení;
c. zvláštní nároky na způsob vystavení a klimatické a světelné podmínky;
d. přítomnost restaurátora, kurátora nebo jiného odborného zaměstnance MUO při vybalení a instalaci předmětů;
e. zvláštní uvedení MUO v tiskovinách k výstavě v případě, že takový požadavek je podložen významem zápůjčky, resp. počtem zapůjčovaných předmětů.

VII.1.5. Při realizaci zápůjček sbírkových předmětů příspěvkovým organizacím zřizovaným Českou republikou a partnerským členským organizacím Rady galerií není třeba požadovat pojištění předmětů na pobyt (doba trvání zápůjčky), ale pouze na transporty předmětů. OSaD si v takovém případě vyžádá kopii pojistné smlouvy vypůjčitele nebo pojistný certifikát. Vždy platí, že ve smlouvě o výpůjčce musí být uvedena odpovědnost vypůjčitele za škodu na sbírkových předmětech po celou dobu výpůjčky. Není-li tato odpovědnost dostatečně doložena, bude MUO vyžadovat standardní pojištění zápůjčky.

VII.1.6 Smlouvy o výpůjčce se vyhotovují ve dvou stejnopisech, z nichž po podpisu smlouvy oběma smluvními stranami jeden stejnopis náleží vypůjčiteli a jeden stejnopis MUO jako půjčiteli. Přílohou všech stejnopisů musí být předávací protokol a protokol o stavu děl (Condition Report) s vyobrazením všech předmětů v dostatečném rozlišení. Za MUO podepisuje smlouvu o výpůjčce ředitel MUO, stejnopis se ukládá v OSaD. (Vzor smlouvy o výpůjčce viz příloha č. 27, vzor Condition Reportu viz příloha č. 28.)

VII.1.7 Fyzické předání předmětů mezi MUO a vypůjčitelem a fyzické předání předmětů zpět MUO po ukončení výpůjčky je dokumentováno záznamem o předání, kontrole stavu a převzetí předmětů podle smlouvy o výpůjčce. Záznam (Condition Report) se vyhotovuje ve dvou stejnopisech, je přílohou příslušné smlouvy o výpůjčce, jeden stejnopis je určen pro vypůjčitele a jeden stejnopis pro MUO. Záznam podepisuje správce sbírky nebo restaurátor, který předměty předává a po ukončení správce sbírky nebo restaurátor, který předměty přebírá.

VII.2 Zápůjčky sbírkových předmětů do zahraničí

VII.2.1 Sbírkové předměty MUO mohou být zapůjčovány pro výstavní účely pouze důvěryhodným profesionálním institucím, zabývajícím se muzejní výstavní činností a ve výjimečných případech vědeckým institucím pro účely badatelské. Žádost o zápůjčku musí být žadatelem zaslána včas. Podle mezinárodně obecně přijímaných zásad by měla být zaslána rok před plánovaným termínem realizace výpůjčky. Pokud nejde o zápůjčku většího počtu předmětů, zápůjčku mimořádně cenného předmětu nebo zápůjčku předmětu, který vyžaduje restaurování, lze připustit lhůtu kratší, nikoliv

však kratší než čtyři měsíce. Podmínky výpůjček sbírkových předmětů MUO do zahraničí viz příloha č. 30 tohoto Režimu).

VII.2.2 Žádost o výpůjčku musí obsahovat:

a. úplnou identifikaci žadatele (název, sídlo, identifikační číslo, jméno statutárního orgánu),
b. dostatečné údaje o výstavním projektu, pro který by měl být sbírkový předmět z MUO zapůjčen nebo dostatečné údaje o badatelském projektu,
c. údaje o místu včetně Facility reportu a přesném termínu zamýšleného vystavení sbírkového předmětu nebo místu a přesném termínu realizace badatelského projektu,
d. identifikaci požadovaného předmětu / požadovaných předmětů,
f. podpis statutárního orgánu žadatele.

VII.2.3 Každé žádosti zahraniční instituce o zápůjčku sbírkových předmětů ze sbírky MUO musí být bez zbytečného prodlení přiděleno číslo jednací a žádost musí být postoupena bez odkladů vedoucímu OOSF. OSaD žádost zaregistruje a posoudí formální náležitosti žádosti. Toto ustanovení platí i v případech, že žádost má předběžný charakter. Praktické posouzení žádosti provede vedoucí OOSF za součinnosti kurátora podsbírky či příslušné části sbírkového fondu a restaurátora. O posouzení žádosti a v případě jejího schválení též o doporučení pro manipulaci a doporučených podmínkách vystavení předmětu je učiněn zápis do Doprovodného listu výpůjčky. Následnou korespondenci se žadatelem vede OSaD s tím, že lze určit kontaktní osobu z příslušného oddělení pro neformální organizační korespondenci formou elektronické pošty. Spisy související se zápůjčkou a kopie elektronické korespondence se zakládají v OSaD. OSaD současně vede evidenci zahraničních zápůjček.

Na základě vydaného rozhodnutí vedoucího OOSF vypracuje OSaD stanovisko a návrh odpovědi v těchto variantách:

a. V případě, že není vůle žádosti vyhovět, stanovisko a návrh odpovědi musí obsahovat stručné a jasné zdůvodnění formulované tak, aby vylučovalo případný další tlak ze strany žadatele.
b. V případě, že žádost má předběžný charakter a je předběžná vůle žádosti vyhovět, je třeba upřesnit výběr předmětů, některý z požadovaných předmětů vyžaduje restaurování apod., může vést upřesňující elektronickou korespondenci k tomu pověřená kontaktní osoba.
c. V případě, že je vůle žádosti vyhovět nebo vyhovět částečně (redukovaným počtem předmětů se zdůvodněním proč nelze některé předměty zapůjčit), bude návrh odpovědi formulován tak, že MUO je připraveno žádosti vyhovět nebo částečně vyhovět při splnění podmínek, které se v tomto dopise zároveň stanoví. Jde-li o podmínky specifické, uvádí se následně jako „zvláštní ustanovení" ve výpůjční smlouvě. Takovými podmínkami je zejména:

    i. stanovení pojistné ceny (případně pojišťovny) dle tržní ceny a kvalifikovaného odhadu příslušného kurátora, založeného na ceně pořizovací navýšené zařazením do sbírky, prezentací apod.;
    ii. transportní firmy a způsobu přepravy;
    iii. restaurování na náklady vypůjčitele;
    iv. paspartování a rámování děl na papíru na náklady vypůjčitele;
    v. zvláštní požadavky na balení, zvláštní požadavky na způsob vystavení;
    vi. délka pobytu kurýra, má-li být vzhledem k počtu zapůjčovaných předmětů delší než standardní;
    vii. pozvání ředitele MUO na zahájení výstavy v případě, že takový požadavek je podložen významem zápůjčky;
    viii. zvláštní uvedení MUO v tiskovinách k výstavě v případě, že takový požadavek je podložen významem zápůjčky, resp. počtem zapůjčovaných předmětů.

VII.2.4 Pokud žádající instituce v žádosti uvádí, že pro výstavu je nebo bude poskytnuta státní záruka a je-li

předběžná vůle na státní záruku přistoupit, je třeba v odpovědi vyžádat příslušný aktuální předpis, pokud nebyl žadatelem zaslán jako příloha žádosti. Podmínky státní záruky posuzuje OSaD společně s vedoucím OOSF.

VII.2.5 Pokud žádající instituce nezašle společně se žádostí o zápůjčku popis výstavních prostor a jejich vybavení, je třeba tento popis vyžádat v první odpovědi na žádost (vzor Facility reportu v příloze č. 27). Popis výstavních prostor a jejich vybavení posuzuje OSaD společně s vedoucím OOSF.

VII.2.6 V případě, že žadatel zašle společně se žádostí i svoje výpůjční formuláře, lze s nimi pracovat a potvrzené zaslat zpět žadateli jen v případě, že se jedná o formuláře evidenčního charakteru, nikoliv charakteru smluvního. Takové formuláře se pak žadateli zasílají společně s definitivním příslibem zápůjčky.

VII.2.7 Návrh konečné kladné odpovědi na žádost o zápůjčku musí obsahovat kromě výše uvedeného také přesné názvy předmětů, jejich inventární čísla, identifikační údaje a pojistné ceny v EUR. OSaD předloží návrh odpovědi k podpisu řediteli MUO. Kopie odeslaného dopisu se zakládá v OSaD v příslušném spisu výpůjčky.

VII.2.8 Nejpozději tři měsíce před předpokládaným datem transportu vyplní OSaD žádost o povolení k vývozu sbírkových předmětů z území České republiky podle zákona č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy v platném znění a předá společně s průvodním dopisem k podpisu řediteli MUO. Kopie odeslané žádosti se zakládají v OSaD. Jakmile MUO obdrží povolení k vývozu sbírkových předmětů, vypracuje OSaD smlouvu o výpůjčce, v níž jako zvláštní ustanovení uvede všechny podmínky stanovené v předchozí vzájemné korespondenci s vypůjčitelem. Smlouvu s průvodním dopisem předá OSaD k podpisu řediteli MUO. Smlouva se vyhotovuje ve dvou stejnopisech, z nichž jeden je určen pro vypůjčitele a jeden pro MUO k založení v OSaD. Přílohou všech stejnopisů musí být předávací protokol a protokol o stavu děl (Condition Report) s vyobrazením všech předmětů v dostatečném rozlišení. Za MUO podepisuje smlouvu o výpůjčce ředitel MUO, stejnopis se ukládá v OSaD. Smlouva se podepisuje v českém a anglickém jazyce; překlad českého znění smlouvy zajišťuje OSaD. (vzor smlouvy o výpůjčce do zahraničí viz příloha č. 31.)

VII.2.9 V případě, že sbírkový předmět je zároveň kulturní památkou, je při žádosti o povolení k vývozu kulturní památky z území České republiky nutno postupovat nikoliv podle zákona č. 122/2000 Sb., ale podle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění. Povolení k vývozu je v tomto případě vydáváno ve správním řízení, to znamená, že předmět může opustit území České republiky až tehdy, když rozhodnutí nabude právní moci.

VII.2.10 V případě, že zapůjčovaný předmět je archiválií ve smyslu zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a změně některých zákonů, žádá OSaD Ministerstvo vnitra podle § 29 citovaného zákona.

VII.2.11 Jedná-li se o vývoz z celního území Evropských společenství a předměty, které náležejí do některé z kategorií stanovených nařízením Rady (EHS) č. 3911/92, vyplní OSaD zároveň se žádostí podle zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 20/1987 Sb. nebo zákona č. 499/2004 Sb. také žádost podle tohoto předpisu.

VII.2.12 Před vydáním předmětů k balení vypracuje restaurátor protokoly o jejich stavu (Condition Report) ve dvojím vyhotovení, z nichž po kontrole stavu po vybalení a podpisu zástupců půjčitele a vypůjčitele náleží jedno vyhotovení půjčiteli a druhé vypůjčiteli. Tyto protokoly zástupci půjčitele a vypůjčitele podepisují při kontrole stavu předmětů před jejich balením ke zpětnému transportu nebo transportu na další místo (není-li ujednáno jinak). Konečná kontrola stavu předmětů se do

protokolu o stavu zaznamenává po jejich návratu za přítomnosti oprávněného zástupce transportní firmy (vzor protokolu je přílohou č. 28 této směrnice).

VII.2.13 Balení předmětů musí být přítomen odborný zaměstnanec, který bude zápůjčku doprovázet jako kurýr. V případě, že by byla zápůjčka transportována bez kurýra, např. tak, že by byla transportována se zápůjčkou z jiné státní instituce, která bude kurýrem doprovázena, musí být balení přítomen odborný zaměstnanec a zaměstnanec jiné instituce, který bude zápůjčku doprovázet.

VII.2.14 Pojistný certifikát nebo doklad o státní záruce musí být do MUO doručen dříve, než budou zapůjčované předměty baleny pro transport.

VII.3 Zápůjčky sbírkových předmětů k restaurování, konzervaci, případně k jiným účelům

VII.3.1 Vzhledem k povaze personálního a materiálně-technického vybavení konzervátorských a restaurátorských pracovišť může MUO zadávat náročné restaurování a konzervování sbírkových předmětů externě, stejně jako náročnější restaurátorské průzkumy, a to na základě smluv o dílo, uzavíraných s osobami, oprávněnými k této činnosti v souladu se zákonem č. 374/2004 Sb., o živnostenském podnikání a v případě sbírkových předmětů, které jsou zároveň kulturními památkami, v souladu se zákonem č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči (viz Příloha č. 32 – Vzorová smlouva o dílo).

VII.3.2 V těchto případech se jedná o zápůjčky sbírkového předmětu za účelem provedení prací stanovených smlouvou o dílo a dosažení rehabilitace stavu sbírkového předmětu.

VII.3.3 Osoba, která bude práce provádět, musí mít k tomu vyhovující pracoviště, dostatečně zabezpečené proti vloupání a požáru a vyžaduje-li to charakter sbírkových předmětů, také proti klimatickým výkyvům.

VII.3.4 Před uzavřením smlouvy o dílo a svěřením sbírkových předmětů musí osoba, které mají být předměty svěřeny, také prokázat, že je pojištěna proti škodě způsobené jinému subjektu.

VII.3.5 Osoba, provádějící restaurátorské nebo konzervátorské práce, je povinna kdykoliv (po předchozí dohodě) umožnit pověřenému zaměstnanci MUO vstup na své pracoviště a kontrolu svěřených předmětů.

VII.4 Pronájem sbírkových předmětů

VII.4.1. Právnickým osobám, které požadují zápůjčku pro jiné než výstavní, konzervátorské, restaurátorské a vědecké účely, lze sbírkové předměty MUO dočasně přenechat pouze formou smlouvy o pronájmu a za úplatu (typicky pro účely reprezentační nebo propagační). Vzor smlouvy o pronájmu viz příloha č. 33.

VII.4.2. Nájemné za sbírkový předmět se stanoví podle pojistné ceny předmětu a podle délky pronájmu. Základem je minimální nájemné ve výši 1% pojistné ceny měsíčně, přičemž se nájemné vyměřuje za každý započatý měsíc. V odůvodněných případech může výjimku ze stanovené ceny nájemného schválit výhradně ředitel MUO.

VII.4.3. Žadatelé o pronájem sbírkových předmětů musí prokázat, že prostory, ve kterých budou umístěny pronajaté sbírkové předměty, jsou dostatečně zajištěné proti vloupání, požáru a výkyvům klimatických podmínek a režim provozu těchto prostor zaručuje dostatečnou prevenci proti krádežím prostým, a to dle standardu požadovaným MUO pro profesionální instituce.

VII.4.4. Další náklady spojené s realizací pronájmu sbírkových předmětů, zejména pojištění nebo nutný restaurátorský zásah nese rovněž nájemce. Náklady na přepravu, kurýrní doprovod zaměstnancem

MUO a kontrolu předmětů zaměstnancem MUO v průběhu doby pronájmu nese MUO.

VII.4.5. V případě pronájmu sbírkového předmětu pro účely natáčení, je podmínkou kurýrní doprovod u sbírkového předmětu po celou dobu natáčení. Náklady na kurýrní doprovod hradí nájemce, a to nad stanovené nájemné.

Příloha č. 25 Podmínky výpůjček sbírkových předmětů MUO v rámci ČR
Příloha č. 26 Doprovodný list výpůjčky (vzor)
Příloha č. 27 Facility Report (vzor)
Příloha č. 28 Smlouva o výpůjčce v rámci ČR se záznamem o předání, kontrole stavu a převzetí předmětů (vzor)
Příloha č. 29 Protokol o stavu předmětu (Condition report) (vzor)
Příloha č. 30 Podmínky výpůjček sbírkových předmětů MUO do zahraničí
Příloha č. 31 Smlouva o výpůjčce do zahraničí se záznamem o předání, kontrole stavu a převzetí předmětů (vzor)
Příloha č. 32 Smlouva o dílo (restaurování sbírkových předmětů) (vzor)
Příloha č. 33 Smlouva o pronájmu sbírkového předmětu (vzor)

VIII. Výpůjčky sbírkových předmětů z vlastnictví jiných subjektů

VIII.1 Žádost o výpůjčku

VIII.1.1 Výpůjčky sbírkových předmětů z veřejných sbírek v zahraničí, stejně jako výpůjčky předmětů z vlastnictví jiných subjektů, určených pro výstavu, stálou expozici nebo realizaci badatelského projektu projednává kurátor nebo řešitel projektu.

VIII.1.2 Odpovědi na žádosti o výpůjčky se soustřeďují rovněž u kurátora nebo řešitele projektu. O speciálních požadavcích zapůjčitelů z hlediska zabezpečení exponátů (zejména požadavky na způsob uložení, doporučené klimatické podmínky, způsob manipulace) průběžně informuje vedoucí příslušných odborů a oddělení. Obsahuje-li odpověď jakékoliv nepřiměřené požadavky půjčitele, týkající se podmínek zápůjčky, jedná kurátor ve spolupráci s vedoucím příslušného odboru písemně nebo elektronickou poštou o úpravě podmínek. Nepodaří-li se dohodnout podmínky věci přiměřené, nelze výpůjčku realizovat.

VIII.2 Uzavření smlouvy o výpůjčce

VIII.2.1 Smlouvu o výpůjčce vystavuje dle praxe obvyklé v ČR i v zahraničí vždy půjčitel v souladu s příslušnými právními předpisy. Smlouvy o výpůjčce zaslané půjčiteli do MUO se soustřeďují u kurátora projektu, který kontroluje správnost jejich obsahu a soulad se sjednanými podmínkami. Je-li smlouva o výpůjčce akceptována bez výhrad, postupuje kurátor projektu smlouvu k podpisu řediteli MUO. Po dobu trvání projektu smlouvy ukládá kurátor projektu v své agendě. Po ukončení projektu předává veškeré tyto materiály do archivu MUO.

VIII.2.2. V případě, že se jedná o výpůjčku od fyzické osoby nebo od právnické osoby, která sama není vybavena pro vystavení smlouvy o výpůjčce, vypracuje návrh smlouvy o výpůjčce kurátor projektu za součinnosti OSaD. Po podpisu ředitele MUO zajistí kurátor podpis smlouvy oprávněnou osobou, a další nakládání s ní je uvedeno v bodu VII.2.1.

VIII.3 Převzetí vypůjčených předmětů a odpovědnost za péči o tyto předměty

VIII.3.1 MUO přebírá vypůjčené předměty od půjčitele podle dokladu, který stanoví a vyhotoví půjčitel. V případě uvedeném v bodu VII.2.2 vyhotoví doklad MUO.

VIII.3.2 Při výpůjčkách pro výstavní činnost přebírá vypůjčené předměty kurátor výstavy nebo jím zmocněná osoba, podílející se na realizaci výstavy. Kurátor výstavy pak odpovídá za uložení předmětů, jakékoliv další nakládání s nimi a za jejich řádné vrácení půjčiteli.

IX. Dlouhodobé uložení předmětů z vlastnictví jiných subjektů

IX.1 Uložení předmětu v zájmu MUO

IX.1.1 Uložením předmětů z vlastnictví jiných subjektů, které je v zájmu MUO, je uložení předmětů, které jednoznačně mohou sloužit k vlastní činnosti MUO, zejména k expozičním účelům. Iniciátorem takového uložení může být MUO, ale může jím být také vlastník předmětu po předběžném projednání s OOSF a odborem starého nebo současného a moderního umění. Podstatný je vždy zájem MUO o využívání předmětů.

IX.1.2 Smluvním dokladem, odpovídajícím shora uvedenému typu uložení předmětů je smlouva o výpůjčce, ve které musí být uvedeno, jaké úkony může MUO s předměty činit samo bez předchozího zvláštního souhlasu vlastníka, a k jakým úkonům potřebuje předchozí písemný souhlas vlastníka. Stanovení doby výpůjčky je věcí vlastníka, doba výpůjčky by však v žádném případě neměla překročit lhůtu pěti let. Za oboustranného zájmu smluvních stran lze smlouvu prodloužit písemným dodatkem.

IX.1.3 Smlouvu o výpůjčce vystavuje vlastník předmětů. Pokud není k tomu vybaven, připraví návrh smlouvy o výpůjčce za součinnosti kurátora OSaD podle struktury a obsahu vzorové smlouvy o výpůjčce, užívané MUO jako půjčitelem.

IX.2 Uložení předmětu, vyplývající z potřeb vlastníka

IX.2.1 Uložením předmětů na žádost vlastníka, je uložení předmětů, které vyplývá z potřeb vlastn

X. Odcizení, ztráta, zničení nebo poškození sbírkových předmětů ze sbírky MUO, předmětů vypůjčených od jiného subjektu nebo předmětů uložených v MUO

X.1 Postup při zjištění odcizení, ztráty, zničení nebo poškození sbírkových předmětů MUO, předmětů vypůjčených od jiného subjektu nebo předmětů uložených v MUO

X.1.1 Odcizení, ztráta, zničení nebo poškození sbírkového předmětu, předmětu vypůjčeného nebo jinak řádně do MUO svěřeného (dále jen „předmět") je škodní událostí.

a. K odcizení sbírkového předmětu nebo předmětu vypůjčeného nebo jinak řádně svěřeného (dále jen „předmět") může dojít krádeží nebo vloupáním. Klasickým případem krádeže je odcizení předmětu z expozice nebo výstavy v době návštěvního provozu většinou bez použití násilí či překonávání bezpečnostních překážek. K odcizení předmětu krádeží může dojít rovněž při předložení předmětu k badatelským účelům či při zpronevěře předmětu. K vloupání dochází zpravidla v době uzavření muzejních objektů, na začátku a konci návštěvní doby nebo v dislokovaných veřejnosti nepřístupných objektech, jakými jsou především depozitáře.

b. Ke ztrátě předmětu může dojít zejména nedbalostí zaměstnanců při přemisťování předmětů. Ztrátou se rozumí také nedohledání předmětu při inventarizaci, případně v souvislosti s jiným důvodem zjišťování jeho uložení či stavu a lze důvodně předpokládat, že předmět bude v instituci dohledán. Příčinou ztráty může ale být i krádež, ke které došlo v minulosti a která v době, kdy k ní došlo, nebyla zjištěna.

c. Zničením nebo poškozením předmětu pro účely tohoto Režimu sbírky se rozumí takové zničení nebo poškození, které může být předmětem pojistného plnění nebo jiného uplatňování náhrady

vzniklé škody, nikoliv poškození předmětu vzniklé stárnutím nebo vlivem klimatických či světelných podmínek.

X.1.2 Zaměstnanec MUO, který zjistí odcizení, ztrátu, poškození, nebo zničení předmětu, je povinen událost bez prodlení ohlásit vedoucímu OSaD nebo vedoucímu OOSF. Zjistí-li odcizení předmětu dle budu X.1.1. písm. a), je zaměstnanec MUO povinen současně učinit vše potřebné k tomu, aby do místa, kde k odcizení došlo, nevstupovaly další osoby.

X.1.3 Vedoucí OSaD je povinen prověřit, kdy byla existence předmětu naposledy zaznamenána.

X.1.3.1 V případě, že příčinou ztráty není odcizení, ale existuje oprávněný předpoklad, že předmět je stále uložen v na jiném místě v depozitáři nebo v jinde v rámci instituce, iniciuje vedoucí OSaD nebo OOSF vydání příkazu ředitele k dohledání předmětu se stanovením konečného termínu, a to v délce maximálně 6 měsíců. V případě nedohledání předmětu vyhotoví vedoucí OSaD zprávu o průběhu a důvodech nedohledání předmětu současně se stanovením zodpovědnosti a návrhem nápravných opatření. Zprávu předloží řediteli a dále postupuje dle bodu X.I.5-7 tohoto Režimu sbírky. Zprávu současně přiloží k Inventurnímu závěru příslušné podsbírky.

X.1.3.2 V případě podezření, že příčinou zjištěné ztráty je odcizení nebo krádež, vedoucí OSaD je povinen prověřit, kdy byla existence předmětu naposledy zaznamenána a dále se postupuje podle bodu XI.1.4.

X.1.4 Vedoucí OSaD nebo OOSF nebo osoba vedoucím pověřená o události okamžitě písemně informuje ředitele MUO a zároveň zajistí, aby odcizení bylo bez jakéhokoliv prodlení ohlášeno místně příslušné služebně Policie České republiky, bylo podáno trestní oznámení a Policii České republiky byla poskytnuta veškerá dokumentace předmětu v souladu s § 9 odst. 1 písm. n) zákona č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy, ve znění pozdějších předpisů a zároveň podána informace o finanční hodnotě předmětu. Originály všech dokladů k události se ukládají u vedoucího OSaD. OSaD uplatní pojistnou událost v souladu s pojistnou smlouvou o pojištění majetku MUO, a to prostřednictvím příslušného pojišťovacího makléře.

X.1.5 OSaD zajistí, aby událost byla oznámena MK ČR v souladu s § 9 odst. 1 písm. n) zákona č. 122/2000 Sb. co nejdříve, nejpozději však do 30 dnů poté, co k ní došlo. V případě odcizení svěřeného předmětu zajistí, aby byl vlastník odcizeného předmětu informován o události bez jakýchkoliv odkladů.

X.1.6 Je-li sbírkový předmět zničen nebo nevratně poškozen a stane se neupotřebitelným, je tato skutečnost důvodem pro jeho vyřazení ze sbírkové evidence v souladu se Zákonem o ochraně sbírek.

X.1.7 Odcizení nebo ztráta předmětu nejsou důvodem pro jeho vyřazení ze sbírkové evidence.

XI. Bezpečnostní strategie ochrany sbírky

Bezpečnostní strategie ochrany sbírek je stanovena na základě Bezpečnostní analýzy rizik a zabezpečení objektu MUO s účinností od 1. 12. 2019, a to Bezpečnostním plánem prevence a ochrany MUO a návazných interních předpisů a směrnic MUO, zejména Požárním evakuačním plánem, Návštěvním řádem a dalšími předpisy souvisejícími s BOZP na všech pracovištím MUO.

XII. Kontrolní činnost

XII.1 Interní kontroly v jednotlivých podsbírkách nebo jejich částech

XII.1.1 Plán interních kontrol v jednotlivých podsbírkách navrhuje vedoucí OOSF řediteli MUO nejpozději do 31. ledna daného kalendářního roku.

XII.1.2 Interní kontroly se zaměřují zejména na naplňování oborové legislativy a interních předpisů, a dodržování zásad a standardů správy, evidence a péče o sbírky.

XII.1.3 Kontrolní osoby či skupiny jmenuje ředitel MUO na základě návrhu vedoucího OOSF.

XII.1.4 Kontrola se zaměří zejména na:

a. plnění plánu akvizic dle Protokolu ze zasedání PSSČ v příslušném roce;
b. správnost a úplnost záznamu o sbírkovém předmětu v chronologické, systematické a lokační evidenci;
c. způsob uložení předmětů, stav depozitářů, dodržování depozitárního režimu;
d. agendu vývozů, zápůjček a výpůjček v daném oddělení;
e. stav a průběh inventarizace;
f. agendu CES;
g. další aspekty práce se sbírkami, jejichž kontrola byla přímo zadána ředitelem MUO.

XII.2 Principy řešení nedostatků zjištěných při interních kontrolách

XII.2.1 O závěrech kontroly pořídí kontrolní osoba nebo kontrolní skupina zápis, který předkládá vedoucímu OOSF. Ten si vyžádá stanovisko vedoucího příslušného oddělení k závěrům kontroly a zpracuje návrh řešení shledaných nedostatků ke konečné zprávě pro ředitele MUO.

XII.2.1 Na základě rozhodnutí ředitele MUO odstraní vedoucí příslušného oddělení zjištěné závady v zadaném termínu. Dodržení termínů kontroluje vedoucí OOSF.

XIII. Platnost a účinnost Režimu sbírky

XIII.1 Tento Režim zacházení se sbírkou MUO nabývá platnosti a účinnosti k 1. 9. 2020.

XIII.2 Návazné předpisy a vzory dokumentů v přílohách tohoto Režimu sbírky mohou být změněny dle aktuální legislativy, metodik a standardů či jiných potřeb MUO. Veškeré tyto změny podléhají písemnému schválení ředitele MUO.

XIV. Přílohy (s uvedením data účinnosti)

V Olomouci dne 1. 9. 2020

.....

Mgr. Ondřej Zatloukal
ředitel MUO